

కార్మిక లోకం

మాసపత్రిక

సంచిక : 3

సంపుటి : 34

మార్చి - 2020

రూ.10/-

సీఏపి, ఎన్డీఆర్ ప్రశ్నలకు జవాబులు తిరస్కరణ
శ్రామిక మహిళలకు ఉపాధి భద్రత కల్పించాలి
కనీస, సమాన వేతనాలు ఇవ్వాలి

చట్ట సభల్లో మహిళలకు 33 శాతం రిజర్వేషన్స్ కల్పించాలని

అంతర్జాతీయ మహిళా దినోత్సవం
సందర్భంగా మార్చి 6 న
జైల్ భరో లో
పాల్గొందాం!

మార్క్సిస్ట్ అంతర్జాతీయ మహిళా దినోత్సవ శుభాకాంక్షలు

మహిళా ఉపాధి స్కీమ్ వర్కర్లను కార్మికులుగా గుర్తించాలని
కనీస వేతనం, పెన్షన్, పీఎఫ్ కొరకు

విపి అంగన్వాడీ వర్కర్స్ &
హెల్పర్స్ యూనియన్ (సిఐటియూ)

మార్చి - 2020

కార్తీక లోకం

సి.వి.టి.యు. ఆంధ్రప్రదేశ్ కమిటీ మాసపత్రిక

సంపుటి : 34
సంచిక : 3
విడి ప్రతి వెల : రూ. 10/-
సం॥ చందా : రూ. 100/-

విషయసూచిక

సంపాదకీయం	3
బొమ్మలు చెప్పిన కథ	4
ఈ మాసం కవిత	5
డాక్టర్ డాక్టర్	6
వినిమయ ధరల సూచిక	7
కవర్ పేజీ కథనం	8-10
అంతర్జాతీయం	11-12
జాతీయం	13-14
సీఏఏ, ఎన్టీఆర్, ఎన్టీఆర్ సీ	15-17
మధ్యపేజీ కథనం	18 -20
శ్రామిక మహిళ	21-22
ఉద్యమ వార్తలు	23-25
ఎల్ఐసీ	26-29
ఇంటిచాకిరికి విలువెంత	30-31
ఈ మాసం కథ	32, 33
సినిమా సమీక్ష	34

అడ్రస్ :

నందూరి ప్రసాదరావు భవన్,
24-24-14, రజకవీధి,
దుర్గాపురం, విజయవాడ-3

సెల్ : 9490098022 - 0866-2442988

ఎడిటర్ : ఎం.ఎ.గౌహర్

వర్కింగ్ ఎడిటర్ : కె.స్వరూపరాణి

ఎడిటోరియల్ బోర్డు :

పి. అజయ్ కుమార్,

కె. ఉమామహేశ్వరరావు,

ఎం.వి.సుధాకర్,

కె.సత్యరంజన్, జి.వి.రంగారెడ్డి

మేనేజరియల్ బోర్డు

మేనేజర్ : యం.బాలకాశి

సభ్యులు : కె.సురేష్

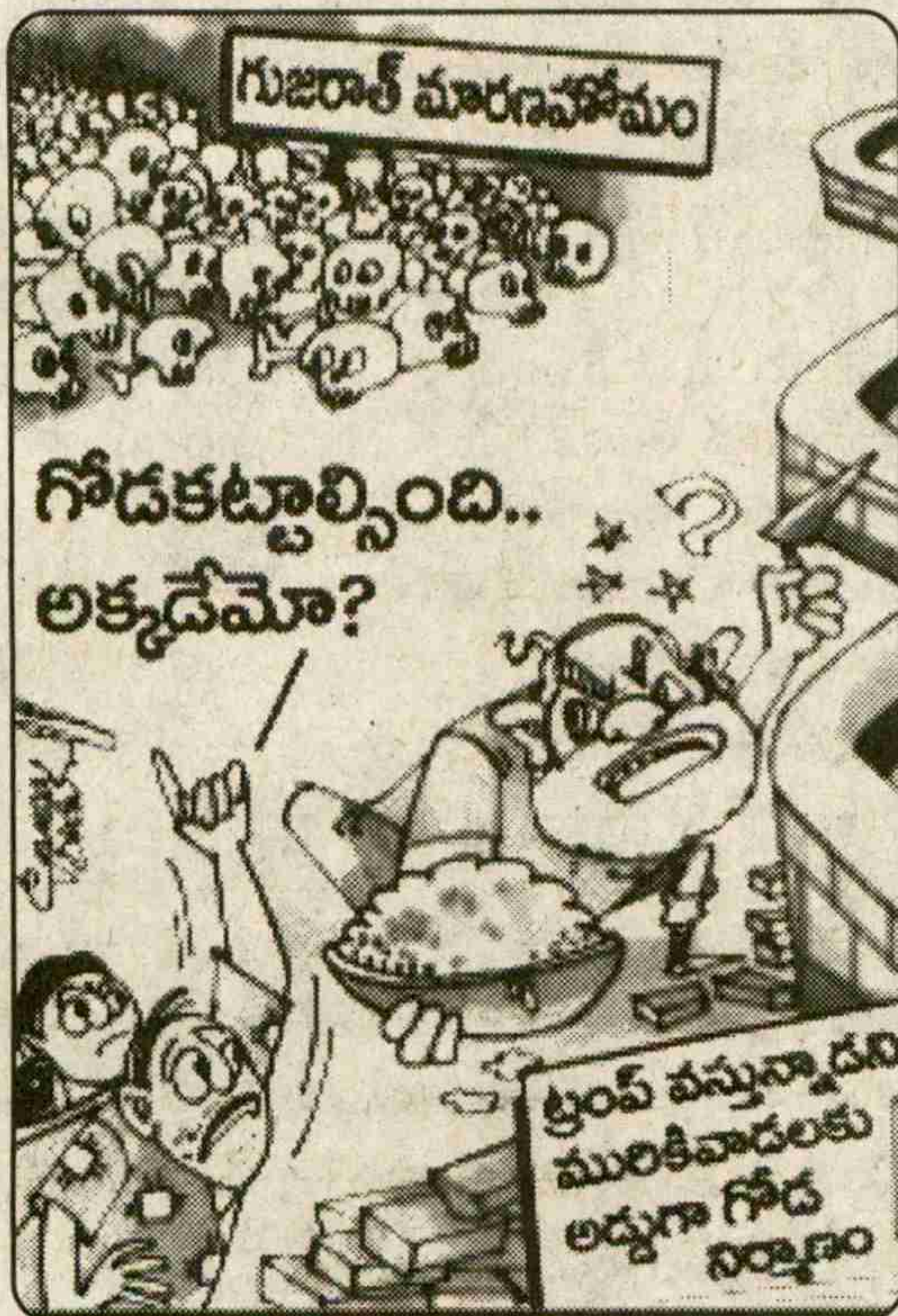
సంపాదకీయం

నిరర్థక పర్యటన

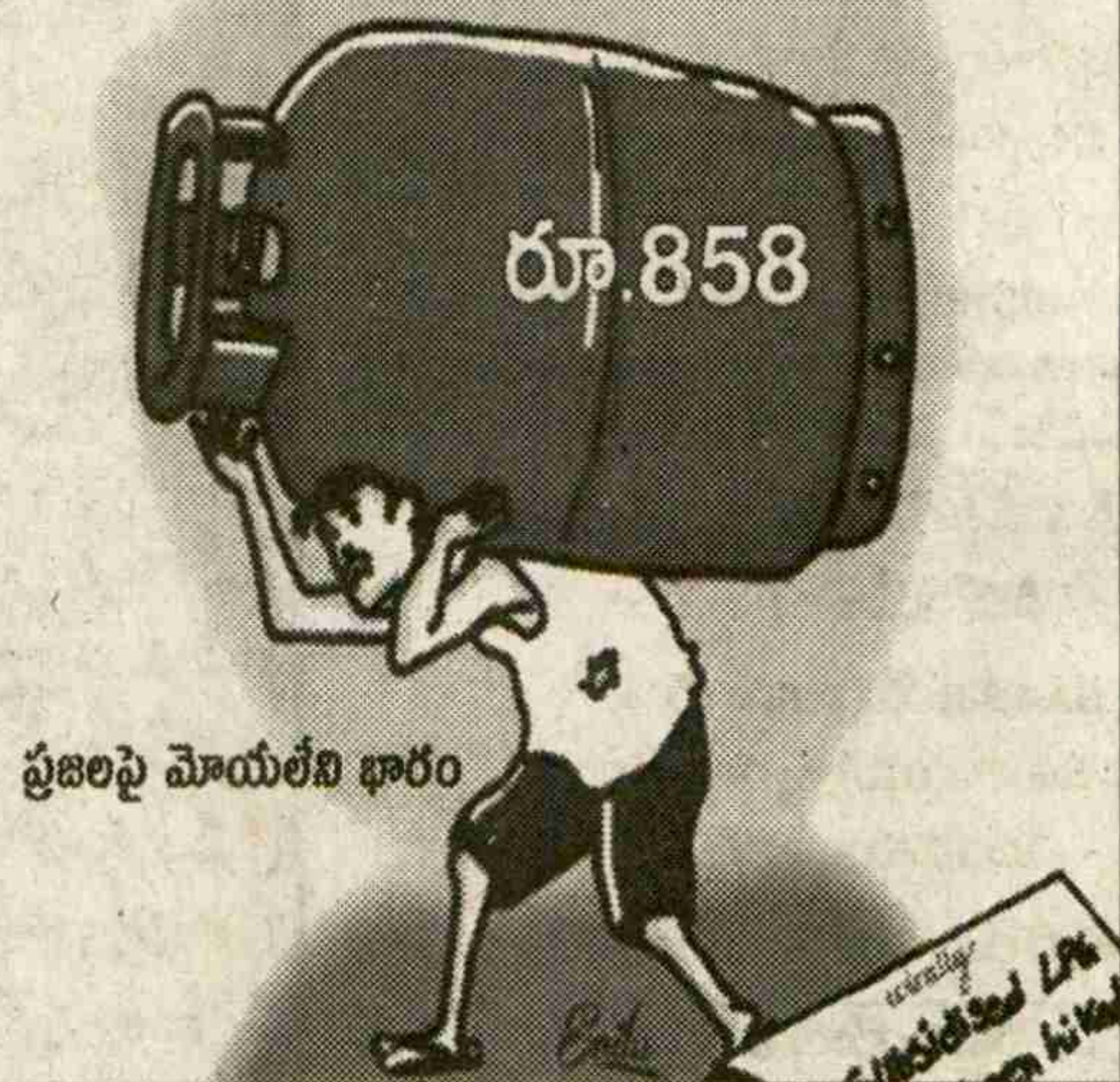
అమెరికా సంయుక్త రాష్ట్రాల అధ్యక్షుడు డోనాల్డ్ ట్రంప్ కుటుంబ సమేతంగా భారత ప్రభుత్వ ఆహ్వానంపై ఫిబ్రవరి 24, 25 తేదీల్లో భారత పర్యటనకు వచ్చారు. ప్రధాని మోడీ వ్యక్తిగత ప్రత్యేక శ్రద్ధతో ట్రంప్ పర్యటన గుజరాత్ రాష్ట్రం నుండి ప్రారంభమయ్యేలా రూపొందించారు. ఇంకా నిర్మాణం పూర్తికాని ఒక స్టేడియం ప్రారంభంతో అహ్మదాబాద్ లో ఈ పర్యటన ప్రారంభమైంది. గుజరాత్ లో కొన్ని గంటలు మాత్రమే గడిపే ట్రంప్ దంపతుల స్వాగతం కొరకు గుజరాత్ బీజేపీ ప్రభుత్వం చేసిన హడావుడి మన దేశం గత బ్రిటీష్ రాచరికం మాదిరి ప్రస్తుతం అమెరికా బానిసత్వంలోకి పోయిందా అనిపించింది. ఈ పర్యటనకై కొన్ని వందల కోట్లు ప్రజా ధనం ఖర్చు పెట్టి అహ్మదాబాద్ నగరాన్ని ముస్తాబుచేశారు. పేదలు, మురికివాడలు కనబడకుండా ప్రధాన రహదారి వెంట గోడలు కట్టారు. సుమారు 10 వేల మంది పోలీసులతో భద్రతా ఏర్పాట్లు చేయడమేగాక, మొత్తం అధికార గణం ట్రంప్ పర్యటన బాధ్యతలతో తలమునకలయ్యింది. నిన్నటి వరకు బీజేపీ మిత్ర పక్షంగా ఉన్న శివసేన సైతం మోడీ హడావుడిని 'బానిస మనస్తత్వం'గా వర్ణించింది. వామపక్షాలు ట్రంప్ పర్యటనకు వ్యతిరేకంగా దేశవ్యాప్తంగా నిరసన ప్రదర్శనలు చేశాయి.

ఇంతా చేసి చివరికి ఉభయ దేశాల మధ్య జరిగిన ఒప్పందం ద్వారా 21 వేల కోట్ల రూపాయలతో అమెరికా యుద్ధ హెలికాప్టర్లను, విమానాలను కొనడానికి భారత ప్రభుత్వం అంగీకరించింది. దీనితో సంతృప్తి చెందని ట్రంప్ గారు భారత దేశం తమ దిగుమతులపై సుంకాలను తగ్గించాల్సిందేనని సుతిమెత్తగా హెచ్చరించారు. అమెరికాలో భారతీయులపై ఆంక్షలను తొలగించడం, హెచ్ 1 వీసాలను పెంచడం లాంటి ముఖ్యమైన అంశాలు ప్రస్తావనకే నోచుకోలేదు.

రాబోవు కాలంలో తాము అలీన విదేశాంగ విధానాన్ని వదిలి సామ్రాజ్యవాద దేశాలతో కలిసి ముందుకు సాగుతామనే సంకేతాలు ఇవ్వడమే తమ ఉద్దేశమని భారతీయ జనతాపార్టీ ప్రతినిధులు ప్రకటించడం దురదృష్టకరం. వందల సంవత్సరాలు బ్రిటీష్ సామ్రాజ్యవాద పాలనలో మగ్గి అన్ని విధాలా నష్టపోయిన మన దేశం అనేక త్యాగాలతో పోరాడి స్వాతంత్ర్యాన్ని సంపాదించుకున్నాం. అందుకే సామ్రాజ్యవాదానికి వ్యతిరేకంగా భారత ప్రభుత్వం చొరవతో ప్రపంచంలో అలీన విదేశాంగ విధానం రూపుదిద్దుకుంది. అనేక దేశాలు ఈ ఉద్యమంలో కలిసి నడుస్తున్నాయి. సామ్రాజ్యవాద దేశాల దురాక్రమణలను, యుద్ధాలను వ్యతిరేకించడంలో అలీన ఉద్యమం ముందు వరుసలో ఉండేది. ఈ వైఖరి వల్లనే ప్రపంచంలో భారతదేశ ప్రతిష్ట, గౌరవం ఇనుమడించాయి. ప్రస్తుత బీజేపీ ప్రభుత్వం ఈ విధానాన్ని విడనాడి సామ్రాజ్యవాద కూటమిలో జూనియర్ పార్టనర్ గా చేరతామని నిస్సిగ్గుగా ప్రకటించడం భారత ప్రజలను అవమానించడమే. అమెరికా ప్రపంచ ఆధిపత్యానికై అమలు జరుపుతున్న వ్యూహంలో భాగస్వాములై మనం సాధించేదేమీ ఉండక పోగా అమెరికా సాగించే అనేక దురాక్రమణ యుద్ధాల్లో, వారి కంపెనీల లాభాపేక్షకై సాగించే హత్యాకాండలో భాగస్వాములుగా మారడం భారతీయులెవరూ హర్షించరు.

గ్యాస్ ధర ఏకంగా రూ.144 పెంచిన బిజెపి

ధరల పెరుగుదలను అరికడతామని హామీ ఇచ్చిన బిజెపి, గ్యాస్ ధరను ఏకంగా రూ.144 పెంచి ప్రజలపై భారాలు మోపింది.

అమ్మ పాత్తిళ్లలో ఉన్నప్పుటి వెచ్చదనం,
నాన్న చేయి పట్టుకొని నడిచినప్పుటి ఆనందం,
నిన్ను చూసినప్పుడు మనసంతా పాకింది..
నాన్న నిన్ను పరిచయం చేసినప్పుడు,
మొదటి సారి నువ్వు నా చేతికి అందినప్పుడు,
నిజంగా నీ ప్రేమలో పడిపోయాను..

చీకటిని, నిరాశను పారదోలేలా
నీ అక్షర మక్షరమూ
సూర్య కాంతిని వెదజల్లి నవ్వుడు,
ఓంటురితనాన్నీ, ఓటమినీ
దరిచేర నీయని, సహచరులు, స్నేహితులు
నా పరివారం అయిపోయినప్పుడు.
ఒక ధైర్యం... ఒక భరోసా..

నిన్ను కన్న కమ్యూనిస్టు లీగ్ అన్నా,
అదనపు విలువ కన్నపు దొంగల్ని
కన్నంలోనే పట్టుకున్న కారల్ మార్క్స్ అన్నా,
ప్రకృతి పరిణామ క్రమంలో
శ్రమ పాత్రను ఎలుగిత్తి చాటిన
ఫ్రెడరిక్ ఎంగెల్స్ అన్నా,
బోల్షివిక్ స్పిరిట్తో
భూమండలాన్ని ఉర్రూతలూగించిన లెనిన్ అన్నా,
ప్రపంచాన్ని చీకట్లోకి నెట్టిన ఫాసిజాన్ని
జైత్ర యాత్ర సాగించి పారద్రోలిన జోసిఫ్ స్టాలిన్ అన్నా,
వైరుధ్యాల సంక్లిష్టతను విప్పి చెప్పిన మావో జెడాంగ్ అన్నా,
నా హృదయం ఇంకా పరవళ్లు తొక్కుతూనే ఉందంటే...
కారణమే, నువ్వు కదా..

కొంతమందికి నువ్వొక చరిత్ర
నాకు ఇంకా నువ్వు ఒక వర్తమానం,
భవిష్యత్ కూడా..

డార్విన్ నూ, మోర్గాన్ నూ, హెగెల్ నూ, ప్లూయర్బా నూ,
ఉత్తమోత్తమ తత్వవేత్తలనూ, ఊహజనిత సోషలిస్టులనూ,
ఆర్థిక మూలాల గుట్టు విప్పిన ఆడం స్మిత్ నూ,
మిథిస్తే అందిన అమృత భాండం కదా నువ్వు..

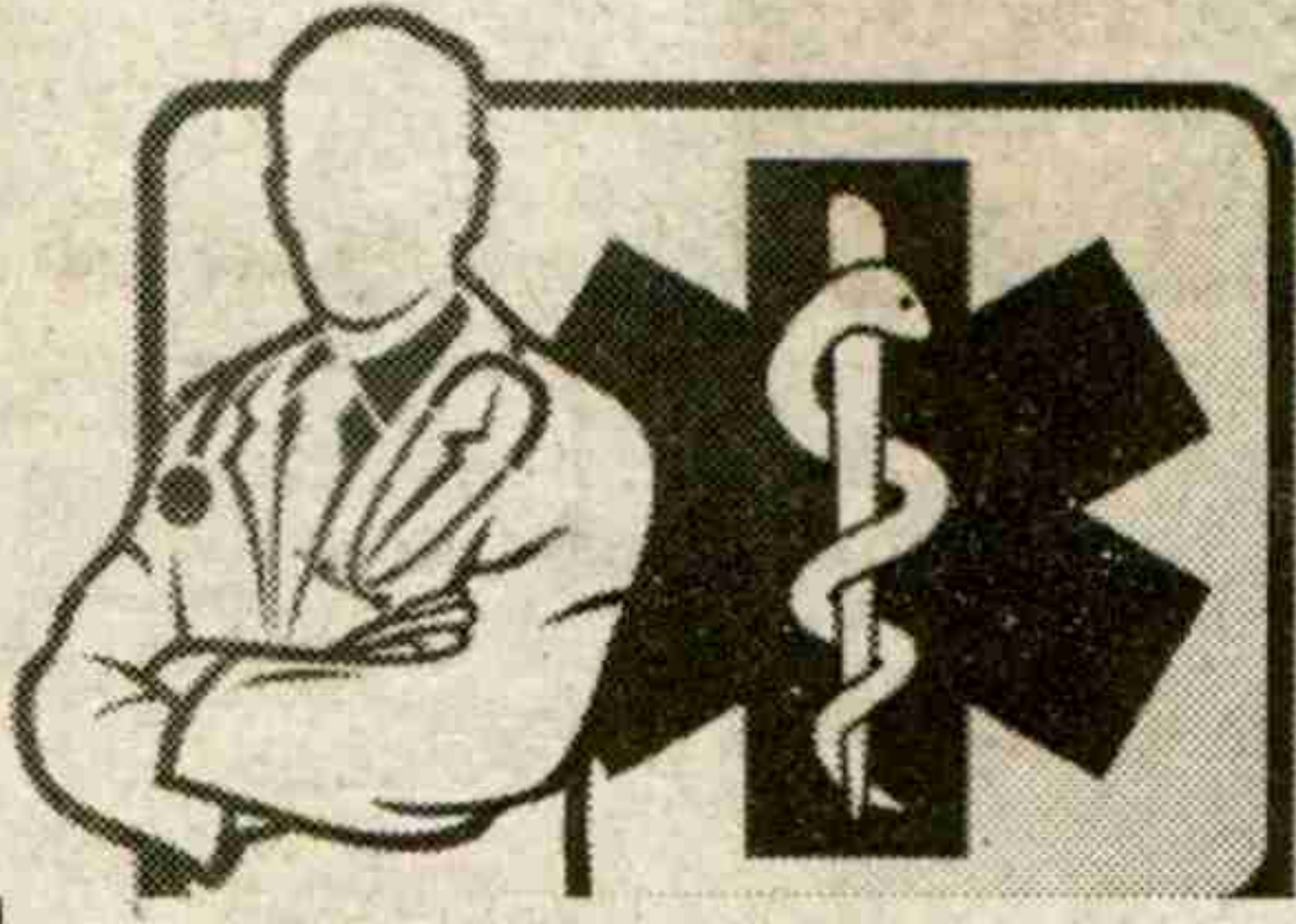
నువ్వొక భావన కాదు కదా,
తేలి పోవడానికి.. నువ్వొక ఊహ కాదు కదా,
వాస్తవంలో చెదిరి పోవడానికి..
చెమట చుక్కల నుండి ఉద్భవించిన ఉనికి నువ్వు..
నాగేటి సాక్షిలో మొలకెత్తిన విత్తు నీవు..
నువ్వే శాస్త్రం, నువ్వే శస్త్రం, ప్రకృతిని,
చరిత్రను శోధించడానికి నువ్వే పనిముట్టువి.
మెదడుకు పదును పెట్టింది గతితర్కం..
భగవంతుడిని పారదోలించి భౌతికవాదం..
దోపిడీ గుట్టు విప్పింది రాజకీయ అర్థశాస్త్రం..
వర్గ పోరాటాల చరిత్ర చెప్పింది
కమ్యూనిజం.. అర్థమైతే,
జంట చేసుకుని ముందుకు సాగిపోవడమే..

మిత్రులను, శత్రువులను వేరు చేసే విచక్షణను
నువ్వే నాకు నేర్పావు..
త్యాగాల నుండి, గాయాల నుండి, ఓటముల నుండి
నేర్చుకున్న పాఠం ఇది..
అహంభావాన్ని వదిలి పెడితే
అలవడిన జ్ఞానం ఇది..

గిలిచిన యుద్ధాలే కాదు, ఓడిన పోరాటాలూ
పాఠాలు అందిస్తాయి..
సాయుధ విప్లవ యోధులే కాదు,
సామాజిక విప్లవ కారులూ పాఠాలు బోధిస్తారు..
తెలంగాణ, శ్రీకాకుళం కాదు,
ఫాహీన్ బాగ్ ఉద్యమ
కేంద్రాలూ పాఠాలు నేర్పుతాయి..
మౌలిక మార్పుల కోసం బీర్లుకానిక ప్రజా యుద్ధమే కాదు,
వ్యవస్థ గర్భం లోనే రోజువారీ
ప్రత్యామ్నాయ కార్యచరణ అవసరమే..

నా హృదయం అంతా పరుచుకున్న ప్రియతమా..
నా భవిష్యత్తు నడకను నిర్దేశిస్తున్న ఆశల బీజమా..
నువ్వు ఉన్నావు... నువ్వు ఉంటావు..

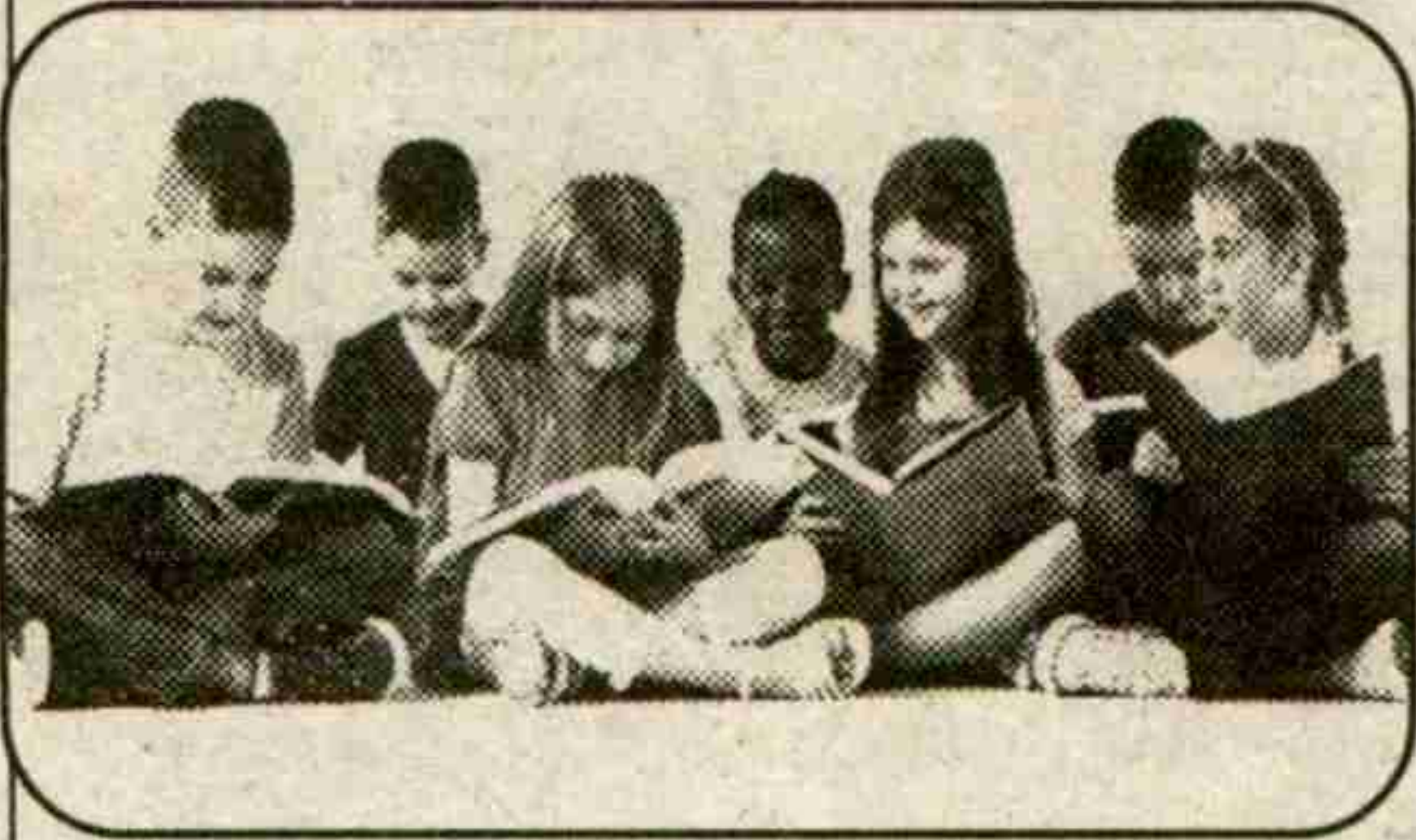
(1848 ఫిబ్రవరి 21.. "కమ్యూనిస్టు ప్రణాళిక" వెలువడిన రోజు)

డాక్టర్... డాక్టర్...

పీచు పదార్థాలు మరవొద్దు

పిల్లల చదువులు, లక్ష్యాలు మాత్రమే కాదు... అనుకున్నది సాధించాలంటే వాటికి అనువుగా వాళ్ల ఆరోగ్యం కూడా బాగుండాలి. శరీరం శక్తివంతంగా, నిర్మలంగా ఉండాలి. అందుకే శరీరానికి అవసరమైన పోషకాలన్నీ సంపూర్తిగా అందాలి. ప్రోటీన్లు, విటమిన్లు, లవణాలతో పాటు శరీరాన్ని నిర్మలంగా ఉంచే పీచు పదార్థాలు తప్పనిసరిగా అందాలి. కీరా లాంటి పీచుపదార్థాలతో పాటుగా విటమిన్లు, లవణాలు ఉండే పండ్లు ఇవ్వాలి. అయితే సమస్య ఏమిటంటే, పరీక్షల వేళ పిల్లల నిద్రా సమయం బాగా తగ్గిపోతుంది. దీనివల్ల ఆహారం జీర్ణం కావడంలో కొంత అంతరాయం ఏర్పడుతుంది. దాంతో మలబద్ధకం ఏర్పడుతుంది.

మలినాలు బాగా పేరుకుపోయిన వారిలో జీవశక్తి, వ్యాధి నిరోధక శక్తి తగ్గిపోతాయి. ఈ పరిస్థితి ఎక్కువ కాలం కొనసాగితే

జలుబు, దగ్గు, జ్వరం వంటి సమస్యలు మొదలవుతాయి. శరీరం నీరసించి అసహనం, చిరాకు పెరుగుతాయి. సమస్య మరి ఎక్కువైతే, ఒళ్లంతా దురద, మంట మొదలవుతుంది. పరీక్షల సమయంలో ఇలాంటి పరిస్థితులు ఏర్పడితే, ఇక వాళ్లు ఏం చదువుతారు? పరీక్షల్లో ఏం రాస్తారు? చాలామంది తల్లిదండ్రులు పిల్లలకు బలవర్ధక ఆహారం ఇవ్వడం మీదే దృష్టి పెడతారు.

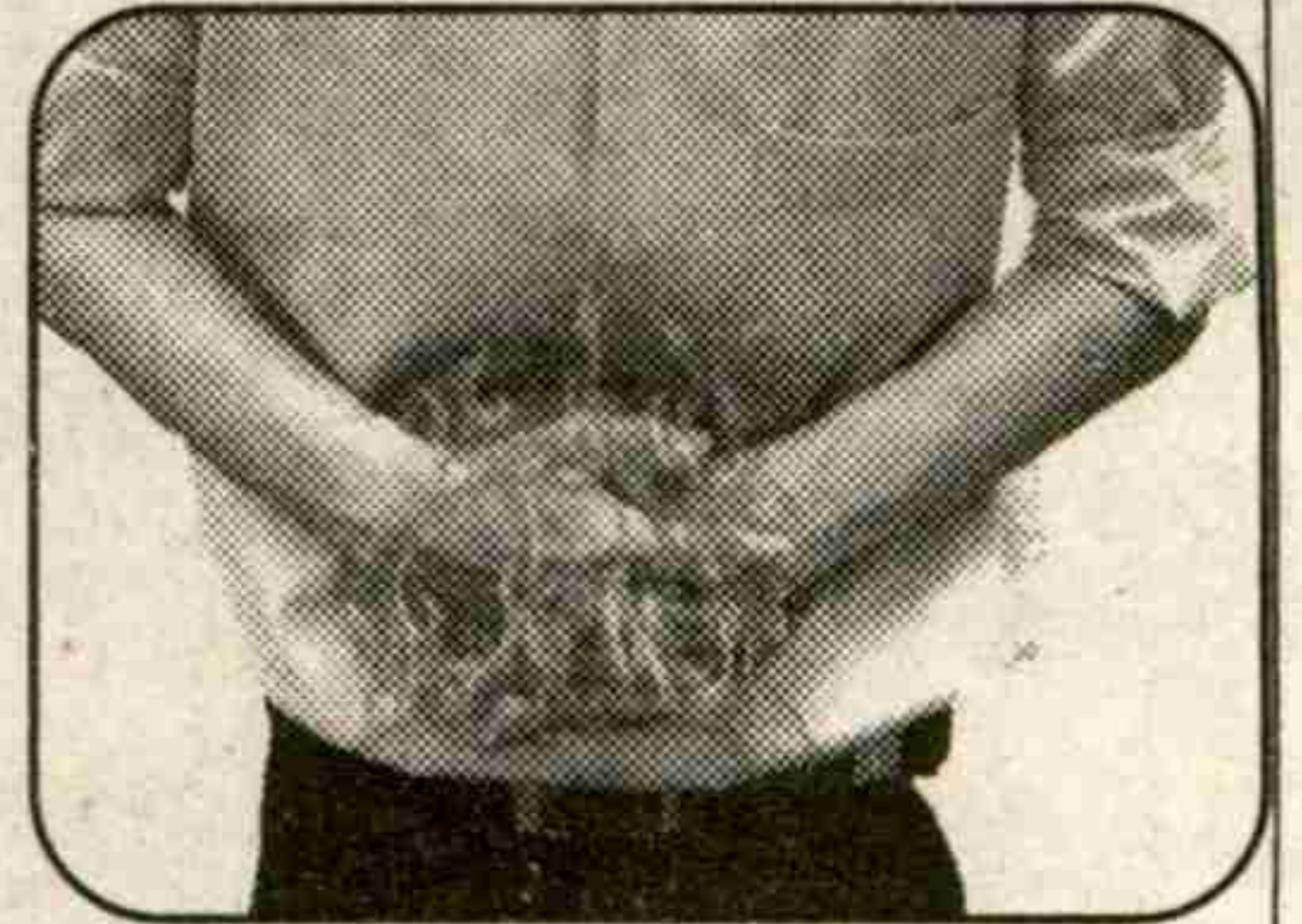
కానీ, శరీరంలో నిలిచిపోయే వ్యర్థపదార్థాలను బయటికి పంపే విషయంలో మాత్రం నిర్లక్ష్యంగా ఉంటారు. ఇది పిల్లలను తరచూ జబ్బుల బారిన పడేలా చేస్తుంది. బాగా చదివి మంచి ర్యాంకులు సాధించగలిగే పిల్లలు కూడా ఈ కారణంగా అతి తక్కువ మార్కులతో డీలా పడిపోతారు. సరైన తిండి లేకపోతే ఎంత చదివినా విషయాన్ని ఆకళింపు చేసుకుని, గుర్తుంచుకునే శక్తి ఉండదు. ఎంతో కొంత గుర్తున్నా, రాయడంలో ఒక అశక్తత ఏర్పడుతుంది. అందుకే పౌష్టికాహారానికి సరిసమానంగా పీచుపదార్థాలను కూడా ఇస్తూ ఉండాలి. అప్పుడే శరీరం

మలినాలు లేకుండా శుభ్రమవుతుంది. చదివింది గుర్తుంచుకుని పరీక్షలు బాగా రాస్తారు. ఆశించిన మార్కులూ, ర్యాంకు సాధిస్తారు.

పొట్ట బరువుగా, గ్యాస్ట్రిక్ సమస్య ఉన్నట్టుగా అనిపిస్తే..

ప్రశ్న: నా వయసు 52 సంవత్సరాలు. ఈమధ్య మధుమేహం వచ్చింది. టాబ్లెట్స్ వాడుతున్నా. ఆహార విషయంలో జాగ్రత్తగానే ఉంటా. కానీ ఈ మధ్య సాయంత్రం అయ్యేప్పటికీ పొట్ట బరువుగా, గ్యాస్ట్రిక్ సమస్య ఉన్నట్టుగా అనిపిస్తోంది. ఇది మధుమేహం వల్ల వచ్చే సమస్యనా, లేదా ఆహార మార్పులు ఏమైనా చేయాలా?

డాక్టర్ సమాధానం : పొట్ట ఉబ్బరం, బరువుగా ఉండటం, గ్యాస్ తో ఇబ్బంది... ఇవన్నీ కూడా ఇన్ ఫ్లమేషన్ లక్షణాలు. సాధారణంగా మధుమేహం, బీపీ ఉన్నవారికి ఇలా అనిపించొచ్చు. రోగనిరోధక శక్తి తక్కువగా ఉండటం, ప్రాసెస్ చేసిన ఆహారం అతిగా తినడం, అతిగా మందులు వాడటం, మత్తు మందులు, మద్యపానం, పొగతాగడం, నిద్రలేమి మొదలైనవి నిత్యం ఇన్ ఫ్లమేషన్ కు గురిచేస్తూ ఉంటాయి.

ఇలాంటప్పుడు తీసుకోవాల్సిన జాగ్రత్తలు ఏమిటంటే...

ఆకుకూరలు రోజూ వాడటం.

బాదం పప్పు రోజూ 10 తీసుకోవడం.

పంచదార, స్వీట్స్ వెంటనే మానేయడం.

పండ్లు అధికంగా తీసుకోవడం. వారానికి రెండుసార్లు చేపలు తినడం. చేపలు తిననివారు వాల్ నట్స్, ఆల్మండ్స్ క్రమం తప్పకుండా తీసుకోవాలి.

రోజూ రెగ్యులర్ గా వ్యాయామం చేయడం. రోజుకు 8 గంటలు. అది కూడా సమయానికి నిద్రపోవడం ముఖ్యం.

మజ్జిగ, పెరుగు, ప్రొ బయాటిక్ సప్లిమెంట్ వాడటం వల్ల కూడా రోగనిరోధక శక్తి పెరిగి, పొట్ట ఉబ్బడం తగ్గుతుంది. ఈవిధంగా లైఫ్ స్టైల్ లో, ఆహార నియమాల్లో మార్పులు చేస్తే శరీరం తేలిగ్గా ఉంటుంది.

- డాక్టర్ బి.జానకి, న్యూట్రిషనిస్ట్

వినిమయ ధరల సూచిక (బేస్ 2001=100) 2020

సెంటర్ సిటీస్	సెప్టెంబర్	అక్టోబర్	నవంబర్	డిసెంబర్
ఆల్ ఇండియా	322	325	328	330
గుంటూరు	292	297	302	303
విజయవాడ	296	303	307	309
విశాఖపట్నం	300	303	310	316
హైదరాబాద్	270	273	275	278
రాష్ట్ర సిటీస్	జూన్	జూలై	ఆగస్టు	సెప్టెంబర్
విజయనగరం	323	325	326	328
రాజమండ్రి	323	326	327	328
జగ్గయ్యపేట	345	349	348	349
తిరుపతి	314	317	317	320
ఎ.పి	312	314	314	315

లింకింగ్ ఫ్యాక్టర్	1971=100	1960=100	1982=100
ఆల్ ఇండియా	-	4.93	4.63
హైదరాబాద్	-	5.23	4.79
గుంటూరు	-	5.60	4.57
విశాఖపట్నం	2.48	1.87	4.64
విజయవాడ	-	-	4.28
విజయనగరం	-	-	3.93
కాకినాడ	2.55	1.81	4.26
జగ్గయ్యపేట	-	-	4.28
తిరుపతి	-	-	4.57

పాఠకులకు విజ్ఞప్తి

‘కార్మికలోకం’పై మీ స్పందనను ఆహ్వానిస్తున్నాం. పత్రికలోని వ్యాసాలు, వార్తలు, వ్యాఖ్యలపై మీ అభిప్రాయాలు నిర్మోహమాటంగా రాసి పత్రిక అభివృద్ధికి సహకరించాలని విజ్ఞప్తి చేస్తున్నాం. లేఖలతో పాటు తాజా పాస్‌పోర్ట్ సైజ్ ఫోటో కూడా పంపగలరు.

అడ్రస్ : నండూరి ప్రసాదరావు భవన్, 24-24-14, రజకవీధి, దుర్గాపురం, విజయవాడ-520003.

ఫోన్ : 9490098022

e-mail : karmikalokam@gmail.com,

సర్క్యులేషన్ వివరాలకు సంప్రదించాల్సిన ఫోన్ నెంబర్లు:

9490098022

కొత్త చందాలు కట్టేవారు, పాతవి పునరుద్ధరించుకొనే వారు డబ్బును యూనియన్ బ్యాంక్, విజయవాడ పేరుతో పంపించగలరు.

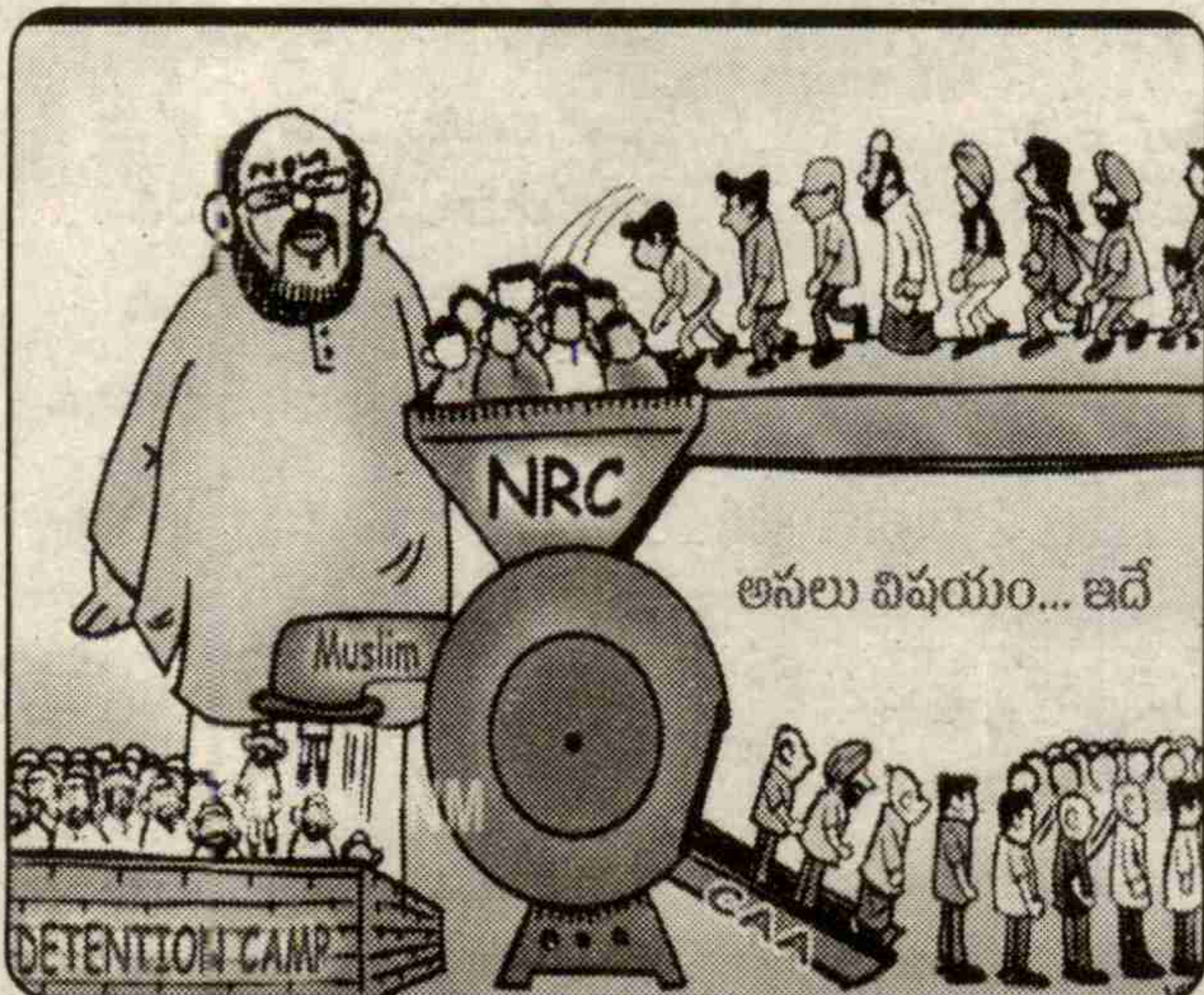
Karmika Lokam A/c No. : 448802010000833
(IFSC : UBIN0534641), Governorpet Branch, Vijayawada.

రచయితలకు సూచన

‘కార్మికలోకం’ పత్రికకు

రచనలను ఆహ్వానిస్తున్నాం. కార్మికుల జీవితానికి సంబంధించిన కథలు, కవితలు, వాస్తవ జీవిత చిత్రణలు పంపించొచ్చు. కార్మికులను కదిలించే వాటికి ప్రాధాన్యత. రచనలను 20వ తేదీలోపు ‘కార్మికలోకం’ మెయిల్ లేదా పోస్టల్ ఆధ్వర్యం పంపించ మనవి.

- ఎడిటర్

మహిళలు ఆకాశంలో సగం! మా సమాన హక్కులు మాకు కావాలి!

మార్చి 6న మహిళల జైల్‌భరో

వంద సంవత్సరాల క్రితమే అమెరికాలో మహిళలు కనీస వేతనాలు, ఎనిమిది గంటల పని, ఓటింగ్ హక్కులు, సమాన వేతనాలు, సరైన గుర్తింపు కోసం కార్మికులుగా, పౌరులుగా, మహిళలుగా వీధుల్లోకి వచ్చారు. అంతర్జాతీయ మహిళా దినోత్సవం ప్రాధాన్యత ఇది. నిరంకుశ జారిస్ట్ పాలన దుర్భరమైన పరిస్థితులు, యుద్ధానికి వ్యతిరేకంగా 1917లో రష్యాలో మార్చి 8న, మహిళా కార్మికులు రొట్టెలు, శాంతిని కోరుతూ వీధుల్లోకి వచ్చారు. ఇది 'గ్రేట్ అక్టోబర్' విప్లవానికి నాంది. ఆ విప్లవమే రష్యాలో రాచరిక వ్యవస్థను నిర్మూలించి కార్మికవర్గ ప్రజల పాలనను స్థాపించింది.

శ్రామిక మహిళలు శతాబ్దం క్రితం కోరింది. వారు సాధించుకున్న హక్కులకు నేడు భారతదేశం సహా అనేక దేశాల్లో ముప్పు పొంచి ఉంది. అవును మన సమాన హక్కులు - సమాన వేతనాలు, కనీస వేతనాలు, ఎనిమిది గంటల పని, ఓటింగ్ హక్కులు - అన్నీ నేడు తీవ్రమైన ముప్పులో ఉన్నాయి. ఆర్ఎస్ఎస్-బీజేపీల నయా ఉదారవాద, మతోన్మాద, నిరంకుశ పాలనల్లో నేడు మహిళల భద్రత, స్వేచ్ఛ ప్రమాదంలో ఉన్నాయి.

మహిళలపై హింస అనేక రూపాల్లో హద్దులు దాటింది. నేరస్థులు శిక్షల నుండి తప్పించుకుని పాలక వర్గాల రక్షణలో ఉన్నారు. ముఖ్యంగా ప్రస్తుత పాలనలో కనీస వేతనాలు, ఎనిమిది గంటల పని, పని భద్రత వంటి హక్కులు, కార్మికచట్టాల మార్పుల ద్వారా మన హక్కులు ప్రమాదంలో పడ్డాయి. పనిలో పాల్గొనే మహిళల శాతం ప్రస్తుతం చాలా స్వల్పంగా ఉంది. అంతేకాక మహిళలకు పనికి తగ్గ వేతనం లేదు. పౌరసత్వం చట్టం, జాతీయ

జనాభా రిజిస్టర్, పౌరుల జాతీయ రిజిస్టర్ పౌరుల హక్కులను హరిస్తోంది. వీటి వలన మహిళలు ఎక్కువగా నష్టపోతారు.

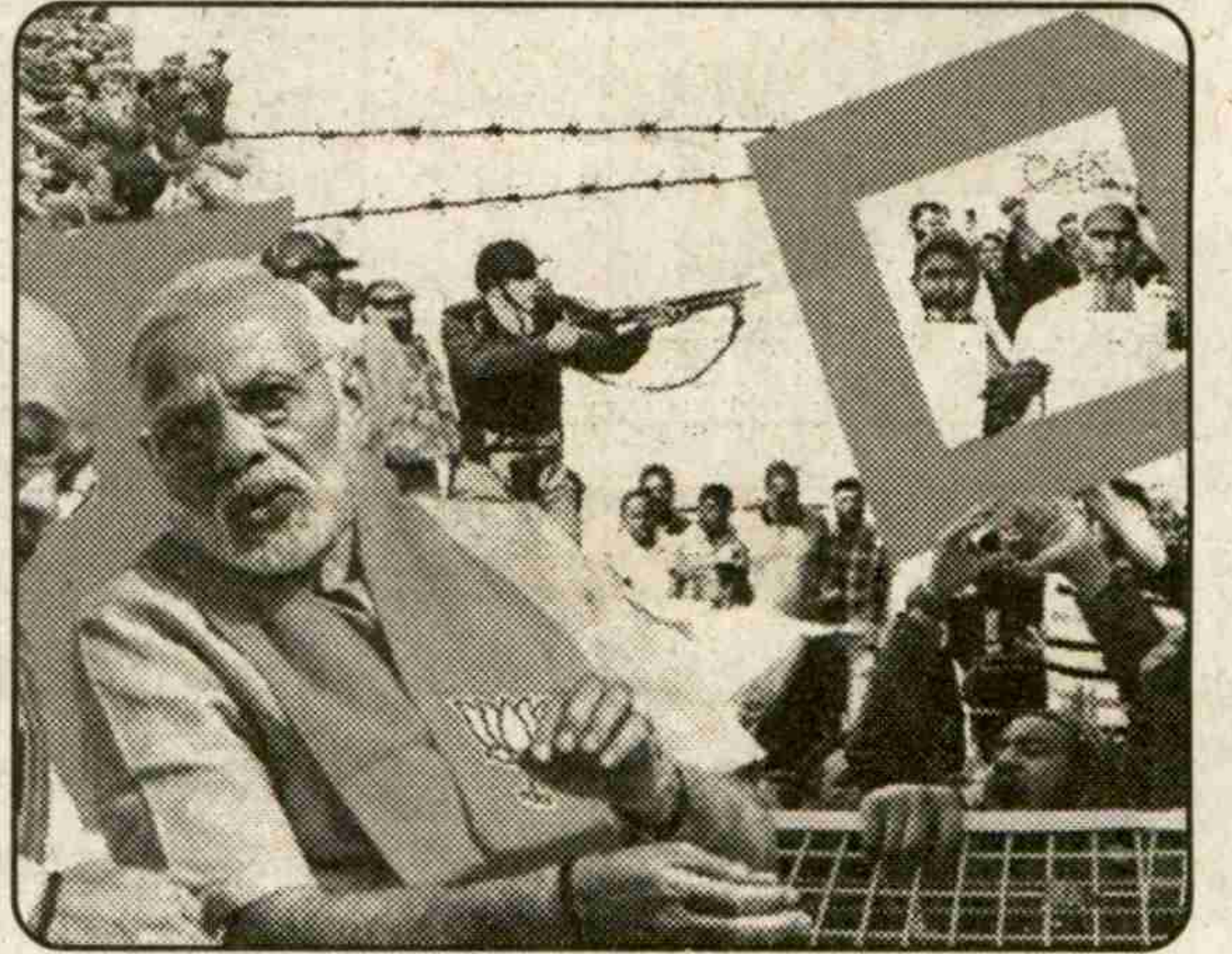
దేశంలో నయా ఉదారవాద విధానాలకు వ్యతిరేకంగా.. "ప్రజాస్వామ్యం, లౌకికవాదం, రాజ్యాంగాన్ని" రక్షించే పోరాటాల్లో కార్మికవర్గ నాయకత్వంలో మహిళలు, యువత ముందున్నారు. అంతర్జాతీయ మహిళా దినోత్సవం ఈ పోరాటాల్లో ఒక మైలురాయిగా ఉండాలి. దోపిడీ శక్తులు, విభజన రాజకీయ శక్తులను సవాలు చేస్తూ మన స్వేచ్ఛ, సమాన హక్కులను గురించి నొక్కివక్కాణించుకునే దినంగా మార్చి 8న ఘనంగా జరుపుకోవాలి.

అంతర్జాతీయ మహిళా దినోత్సవం సందర్భంగా పోరాటాలను తీవ్రతరం చేసే దిశగా ముందడుగు వేయాలని, శ్రామిక మహిళల 'జైల్‌భరో'ను భారీగా నిర్వహించాలని సిఐటియు 16వ మహాసభ నిర్ణయించింది. మార్చి 8 ఆదివారం కావడంతో జైలు భరోను మార్చి 6న నిర్వహించాలని నిర్ణయించారు.

సీఎఫ్ఎస్ ఉపసంహరించుకోవాలి
ఎన్‌పీఆర్, ఎన్‌ఆర్‌సీలను ఆపాలి

ఎన్‌ఆర్‌సీని రూపొందించడానికి ఎన్‌పీఆర్ అమలు, పౌరసత్వ సవరణ చట్టం ముస్లింల సమస్య మాత్రమే కాదు. దేశ పౌరులుగా ఉన్న పేదలు, అట్టడుగున ఉన్నవారి హక్కులను హరించే ప్రయత్నం. ఇది లౌకికవాదానికి, సమానత్వానికి భరోసా ఇచ్చే మన రాజ్యాంగానికి ఇది వ్యతిరేకం. దేశ పౌరులందరూ తమ పౌరసత్వాన్ని నిరూపించుకోవాలని కేంద్ర ప్రభుత్వం

అడుగుతోంది. ఓటర్ కార్డు, ఆధార్, పాన్, పాన్ పోర్ట్ ఇవేవీ పౌరసత్వాన్ని నిరూపించడానికి సరిపోవు. మన దేశంలో 13 శాతం మంది మహిళలు మాత్రమే వారి పేర్లతో కొంత స్థిరమైన ఆస్తి ఉన్నవారు.

వారి పౌరసత్వాన్ని నిరూపించుకోగలుగుతారు. మెజార్టీ మహిళలు, వలస కార్మికులు, గిరిజనులు, దళితులు అందరూ పౌరసత్వం నుండి మినహాయించబడతారు. అసోంలో చూసినట్లు, మన సమాజంలో ఆస్తి, సరైన పత్రాలు లేని మహిళలు ఈ చట్టం ద్వారా ఎక్కువగా నష్టపోతారు.

మహిళల పనిని గుర్తించండి

జీడీపీలో కలపని మహిళల గృహ కార్యకలాపాలను లెక్కించండి

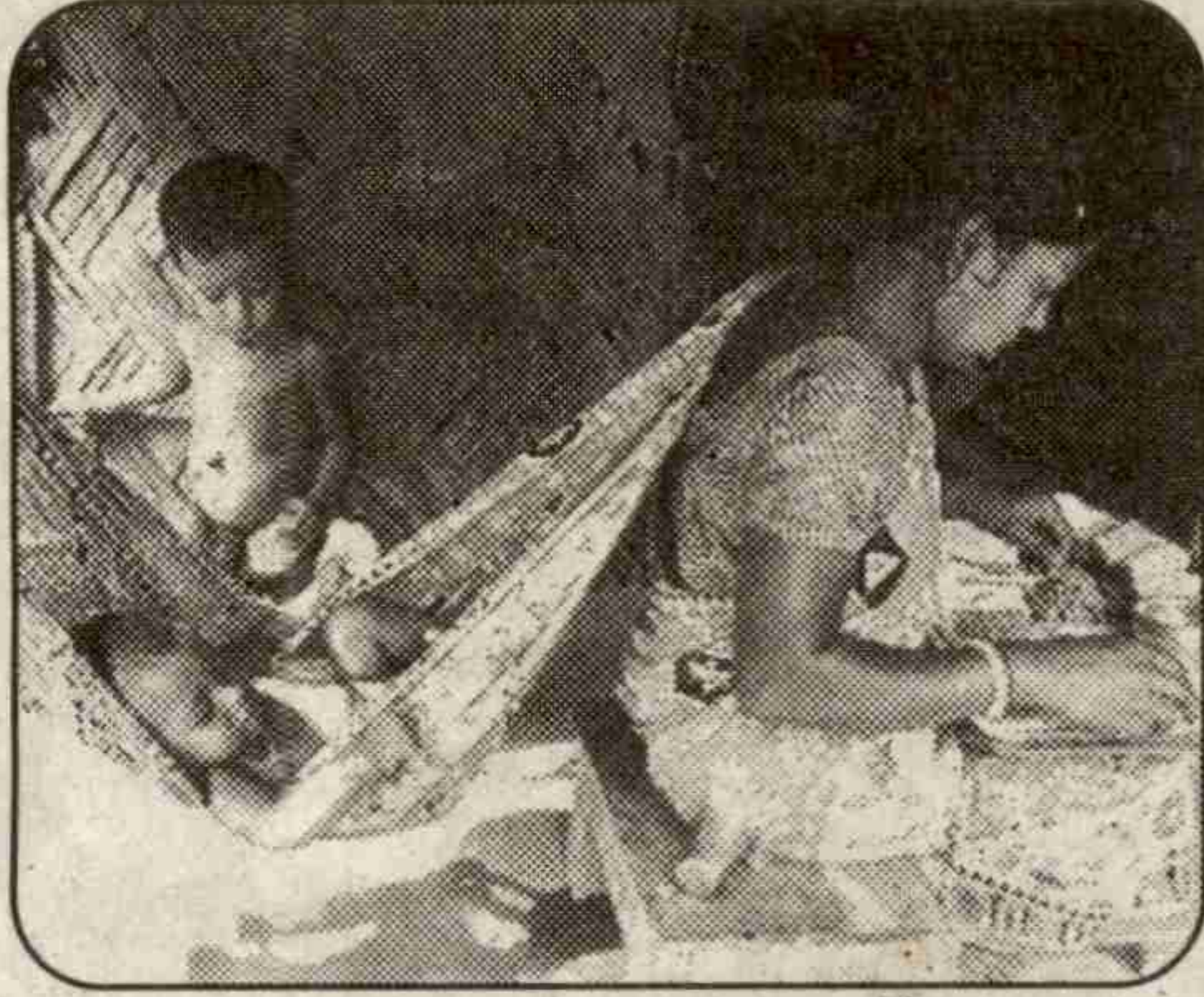
సమాన వేతనాలు చెల్లించండి

స్కీమ్ వర్కర్లను వర్కర్లుగా గుర్తించండి

45 సంవత్సరాల నుండి భారతదేశం తీవ్రమైన నిరుద్యోగ పరిస్థితిని చూస్తోంది. దీని వలన మహిళలు ఎక్కువగా ప్రతికూల ప్రభావాన్ని ఎదుర్కొన్నారు. ఈ కాలంలో పనిలో ఉన్న మహిళలు తగ్గారు. 2004లో 41.6 శాతం కాగా, 2017-18 నాటికి

22 శాతానికి తగ్గారు. అంటే దాదాపు 20 శాతం తగ్గారు.

మిగతా మహిళలందరూ పని లేకుండా ఉన్నారా? కాదు! సమాజం,

ప్రభుత్వాలు గుర్తింపులేని ఉద్యోగాలు చేస్తున్నారు. వీటిని సమాజం, ప్రభుత్వం 'పని'గా గుర్తించదు. భారతదేశంలో 51 శాతం పైగా మహిళలు చేసే పని, (జీడీపీ) జాతీయ గణాంకాల్లో లెక్కించబడదని యునైటెడ్ నేషన్స్ ఉన్నత స్థాయి ప్యానెల్ అంచనా వేసింది. మహిళలు చేస్తున్న పిల్లల సంరక్షణ, ఇంటి పని ఆర్థిక వ్యవస్థకు మద్దతునివ్వడమని ఐఎల్ఓ నివేదిక తెలిపింది. కానీ అది ఎప్పుడూ గుర్తించడం లేదు. తయారీ, వాణిజ్యం, రవాణా రంగాల కంటే గృహ పని ఆర్థిక వ్యవస్థకు ఎక్కువ దోహదం చేస్తుందని అంచనా.

ఈ 'ఉద్యోగాన్నీ' జీడీపీ లెక్కల్లో లెక్కించాలని, ఆర్థిక వ్యవస్థకు మహిళల సహకారం, వారి కష్టాన్ని అంచనా వేయాలని, గుర్తించాలని సిఐటియు డిమాండ్ చేస్తోంది. మహిళలను వారి సామాజిక స్థితిని ఉపయోగించుకొని ప్రభుత్వమే వారిని నేరుగా దోపిడీ చేస్తోంది. ప్రజలకు అత్యంత కీలకమైన సేవలను అందించే ప్రభుత్వ పథకాల్లో పనిచేస్తున్న కార్మికులను కనీసం కార్మికులు లేదా ఉద్యోగులుగా కూడా గుర్తించటం లేదు. 45వ భారతీయ కార్మిక సమావేశం (ఐఎల్ఓ) సిఫార్సుల ప్రకారం కనీస వేతనాలు,

సామాజిక భద్రత అమలు చేయాలని కోటి మంది కంటే ఎక్కువగా ఉన్న స్కీమ్ కార్మికులు కోరుతున్నారు.

మహిళల వేతనాలు గ్రామీణ ప్రాంతాల్లో అదే పనిలో ఉన్న పురుషుల కంటే 34 శాతం, పట్టణ ప్రాంతాల్లో 19 శాతం తక్కువని అంచనా. భారతదేశంలో అత్యధిక లింగ వేతన వ్యత్యాసం ఉంది. ప్రమోషన్స్, బదిలీలు, నీనియార్డ్ తదితర విషయాల్లో ఇటువంటి వివక్ష మరింత పెరిగింది. నిర్మాణ రంగంలో కంటే ఐటీ రంగంలో లింగ వేతన వ్యత్యాసం ఎక్కువ. మహిళలకు అన్ని రంగాల్లో సమాన వేతనం కోరుతున్నాం.

స్వేచ్ఛగా పనిచేసే అవకాశం కలిగించాలి. అన్ని వివక్షాపూరిత పద్ధతులకు స్వస్తి పలకాలి.

ఉపాధి కల్పించడం ద్వారా, మహిళలకు సమాన వేతనాలు ఇవ్వడం ద్వారా సమస్యను పరిష్కరించే బదులు, కార్మిక చట్టాలను మార్చడం ద్వారా హక్కులను ప్రభుత్వం హరిస్తోంది.

అధిక సంఖ్యలో మహిళా కార్మికులు, ప్రత్యేకించి వారు కేంద్రీకృతమై ఉన్న అసంఘటిత రంగంలో, ప్రసూతి ప్రయోజనాలు, క్రెచ్ సౌకర్యాలు కల్పించరు. వారిపై రాత్రి పని విధిస్తున్నారు. 'సమానత్వం' పేరిట మహిళలను భూగర్భంలో పని చేయడానికి అనుమతించేలా గనుల చట్టాన్ని బీజేపీ ప్రభుత్వం సవరించింది. మరోవైపు వేతనాల కోడ్ కింద సమాన వేతనాల చట్టాన్ని ఉపసంహరించుకుంది. మహిళల నియామకం, చెల్లింపు, శిక్షణ, ప్రమోషన్లలో సమానత్వాన్ని పర్యవేక్షించే యంత్రాంగాన్ని తొలగించింది.

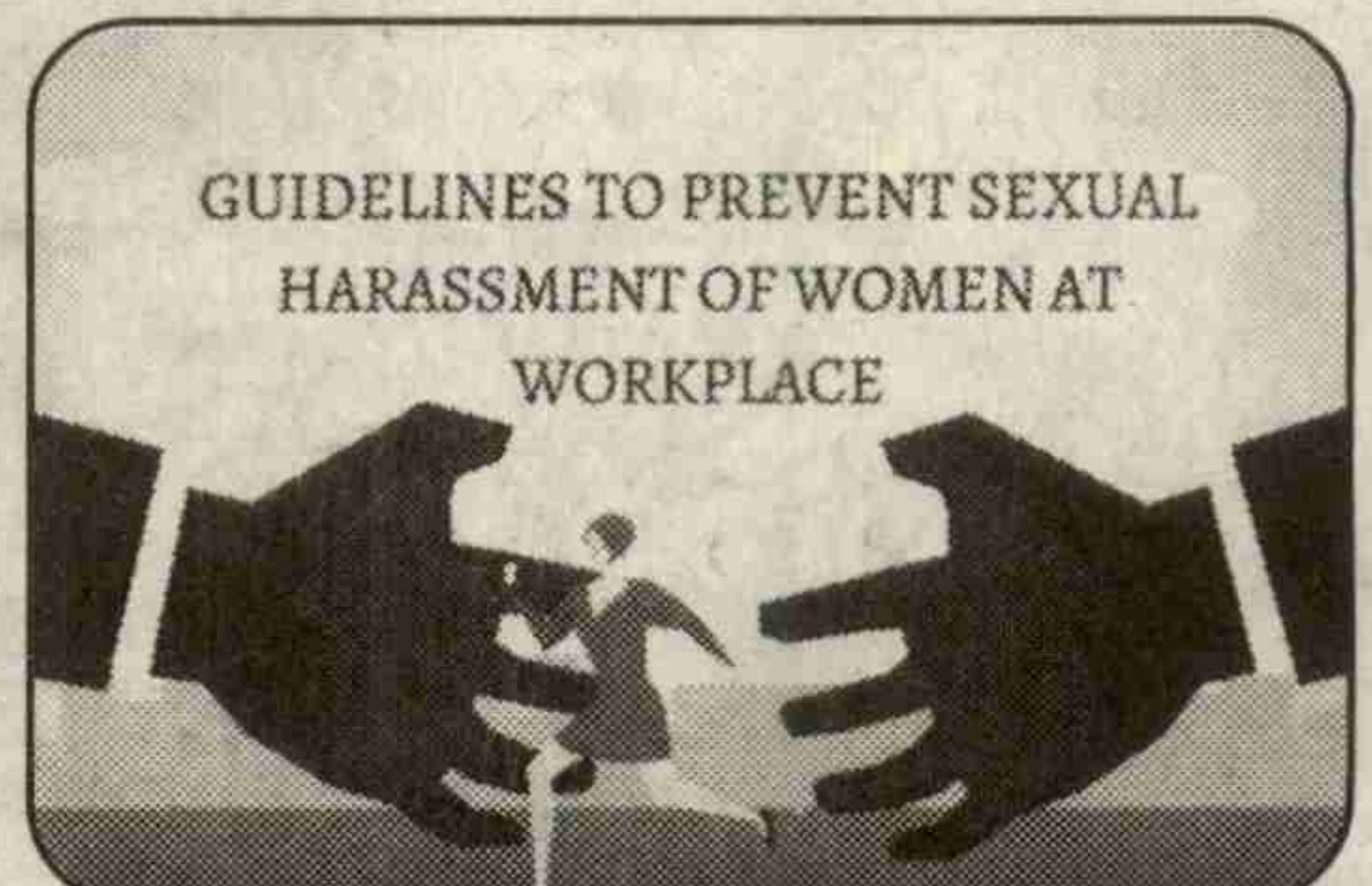
క్రూరమైన పెట్టుబడిదారీ వ్యవస్థను బహిర్గతం చేయండి
మహారాష్ట్రలోని బీడ్ ప్రాంతంలో

చెరుకు కొట్టే మహిళల చేత నిరాటంకంగా పని చేయించుకోవడానికి, వారికి బహిష్టులు రాకుండా చెయ్యడానికి, గర్భాశయాలను తొలగించుకొనేలా తీవ్రమైన ఒత్తిడిని యాజమాన్యాలు తెచ్చాయి. తమిళనాడులోనూ అదే లక్ష్యంతో బహిష్టులను వాయిదా వెయ్యడానికి మహిళా గార్మెంట్ కార్మికులకు వారికి తెలియకుండా మందులు ఇచ్చారు. మహిళా కార్మికుల ఆరోగ్యాన్ని కూడా పక్కనపెట్టి, కేవలం లాభాపేక్షతో ఎంత క్రూరంగా వ్యవహరిస్తోందో ఈ ఘటనలు వెల్లడిస్తున్నాయి. ఇదీ పెట్టుబడిదారీ వ్యవస్థ.

**హింస లేదా లైంగిక వేధింపులు
ఇకసాగవు!**

సామాజిక ఉద్యమాన్ని నిర్మించండి

మన దేశంలో మహిళలపై హింస భయంకరమైన స్థాయికి చేరుకుంది. 'నిర్భయ' విషయంలో మాదిరిగా, హైదరాబాద్లో యువ పశువైద్యురాలిని దారుణంగా అత్యాచారం చేసి హత్య చేయడం ప్రజల్లో ఆగ్రహాన్ని రేకెత్తించింది. సామూహిక అత్యాచారం, మహిళలు, చిన్న పిల్లలను హత్య చేసిన సంఘటనలు నానాటికీ పెరుగుతున్నాయి. ఈ ఘటనలు మరింత క్రూరత్వంలో జరుగుతున్నాయి. ఆర్ఎస్ఎస్, బీజేపీ పాలనలో రేపిస్టులు రక్షించబడుతున్నారు. బాధితులు, వారి కుటుంబీకుల ప్రాణాలు తీస్తున్నారు. వారి కుటుంబాలపై దాడి చేసి చంపుతున్నారు. అందుకై పోలీసులను కూడా ఉపయోగిస్తారు. కతువాలో ఎనిమిదేళ్ల చిన్నారిపై అత్యాచారం కేసులో బీజేపీ

నాయకులు భూ కబ్జాకు, వారి మతపరమైన ఎజెండాను ముందుకు తీసుకురావడానికి మహిళలపై అత్యాచారాలను సాధనంగా ఉపయోగించారు. ఆర్ఎన్ఎస్, బీజేపీ నాయకులు రేపిస్టులకు బహిరంగంగా మద్దతునిచ్చారు. ప్రస్తుత ఉదారవాద విధానాల అమలు క్రమంలో పాలకులు మహిళలపై హింసను క్రూరమైన అనాగరికతను మరియు క్రూరత్వాన్ని ప్రదర్శిస్తున్నారు.

అత్యాచారం కేసులో శిక్షా శాతం మన దేశంలో కనిష్టంగా 27 శాతంగా ఉంది. మహిళలపై హింస మరియు దురాగతాలను నివారించడానికి జస్టిస్ వర్మ కమిటీ సిఫార్సులు వచ్చిన అనేక సంవత్సరాల తరువాత కూడా ఏ ప్రభుత్వమూ వీటిని అమలు చేయడం లేదు. నిర్భయ ఫండ్ కూడా వినియోగించబడకపోగా తగ్గించబడింది.

పని ప్రదేశాల్లో లైంగిక వేధింపులు కూడా పెరుగుతున్నాయి. పని ప్రదేశాల్లో లైంగిక వేధింపుల నివారణ చట్టాన్ని సమర్థవంతంగా అమలు చేయడంలేదు. చట్టం ప్రకారం ఫిర్యాదుల కమిటీల ఏర్పాటుకు ప్రభుత్వాలు నిర్దిష్టమైన చర్యలు తీసుకోవడం లేదు.

ట్రాన్స్జెండర్ల హక్కులు

ట్రాన్స్జెండర్లు మన సమాజంలో ఎక్కువగా దోపిడీకి గురవుతున్నారు. మన సమాజం వారిని మనుషులుగా కూడా

పరిగణించటం లేదు. వారు నిరుద్యోగం, వివక్ష, లైంగిక హింస వంటి అనేక సమస్యలను ఎదుర్కొంటున్నారు. మన సమాజంలో ట్రాన్స్జెండర్ల హక్కుల డిమాండ్ లేకుండా లింగ సమానత్వం కోసం పోరాటం అసంపూర్ణంగా ఉంటుంది.

విధాన నిర్ణయాల్లో మహిళల

సమ భాగస్వామ్యం:

విధాన రూపకల్పన, నిర్ణయం తీసుకునే సంస్థల్లో మహిళల వాటా మన దేశంలో అత్యల్పంగా కొనసాగుతోంది. పార్లమెంట్లో 14 శాతం మహిళలు మాత్రమే ఉన్నారు. పార్లమెంటులో తన మెజార్టీ ద్వారా కార్మిక వ్యతిరేక, రాజ్యాంగ వ్యతిరేక, ప్రజాస్వామ్య వ్యతిరేక చట్టాలను ఆమోదిస్తున్న బీజేపీ ప్రభుత్వం మహిళల రిజర్వేషన్ బిల్లును ఆమోదించడానికి సిద్ధంగా లేదు.

అంతర్జాతీయ మహిళా దినోత్సవం

వారసత్వాన్ని కొనసాగించండి

దోపిడీ, వివక్షతలపై మనం నిరంతరం అనేక సంవత్సరాలు చేసిన పోరాటాల వలన పోరాటాలపై విశ్వాసం పెంచే వాతావరణం నెలకొంది. హక్కులు సాధించుకోవడానికి శ్రామిక మహిళలు, యువ మహిళలు ధైర్యంగా పోరాడుతున్నారు. పని ప్రదేశాల్లోనే కాక, సమాజంలోనూ మహిళలపై దోపిడీ, పీడనలపై మహిళలు చేపట్టే పోరాటాలకు కార్మిక వర్గం మద్దతునివ్వడమేకాక,

పోరాటాలకు అన్ని తరగతుల మహిళలు, పురుషులు ఆ పోరాటాల్లో పాల్గొనేలా కృషి చెయ్యాలి.

మహిళలకు సమానత్వాన్ని కల్పించాలి. సామాజిక అణచివేతలకు వ్యతిరేకంగా జరిగే పోరాటాలను ముందుకు తీసుకువెళ్లడానికై 16వ సిఐటియు జాతీయ మహాసభ మార్చి 6న (మార్చి 8న ఆదివారం కావున) మహిళా జైల్ భరోకు పిలుపునిచ్చింది.

అంతర్జాతీయ మహిళా దినోత్సవం

సందర్భంగా

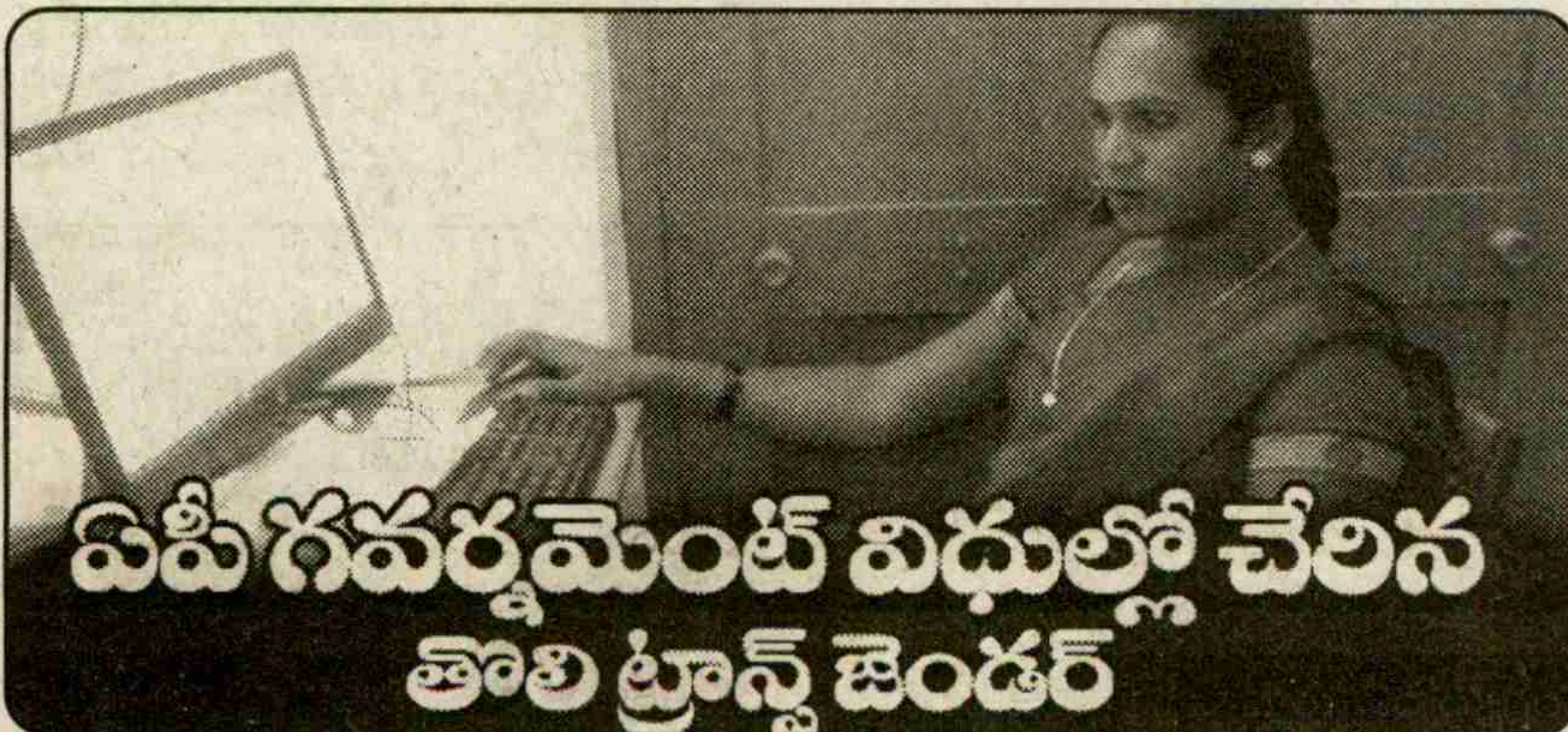
- 1) సీఎపి ఉపసంహరించాలి. రాజ్యాంగాన్ని కాపాడండి
- 2) ఎన్ఆర్సీ/ఎన్పీఆర్ను రద్దు చెయ్యాలి.
- 3) అందరికీ ఉద్యోగాలివ్వాలి
- 4) మహిళల ఇంటిపనిని శ్రమగా గుర్తించాలి
- 5) మహిళా కార్మికులందరికీ కనీస, సమాన వేతనాలు చెల్లించాలి. స్కీమ్ వర్కర్లను కార్మికులుగా గుర్తించాలి
- 6) మహిళలు, పిల్లలపై దాడులు, అఘాయిత్యాలు, హింస ఆపాలి. నేరస్థులను కఠినంగా శిక్షించాలి.
- 7) మహిళలకు అన్ని సభల్లో 33 శాతం ప్రాతినిధ్యం కల్పించాలి.

జాతీయ వ్యతిరేకమైన ఈ ప్రభుత్వ విధానాలకు నిరసనగా కారాగారాలను నింపుదాం!

దేశ సంపదను పెంచుతున్న పౌరులు, మహిళలు, ట్రాన్స్జెండర్స్, కార్మికులు, రైతులు, వ్యవసాయ కార్మికులు, యువత, విద్యార్థులు అందరూ రోడ్ల పైకి రావాలని విజ్ఞప్తి చేస్తున్నాం.

అంతర్జాతీయ మహిళాదినోత్సవం వర్ధిల్లాలి.

కార్మికుల ఐక్యత వర్ధిల్లాలి.

దిపి గవర్నమెంట్ విధుల్లో చేరిన తొలి ట్రాన్స్ జెండర్

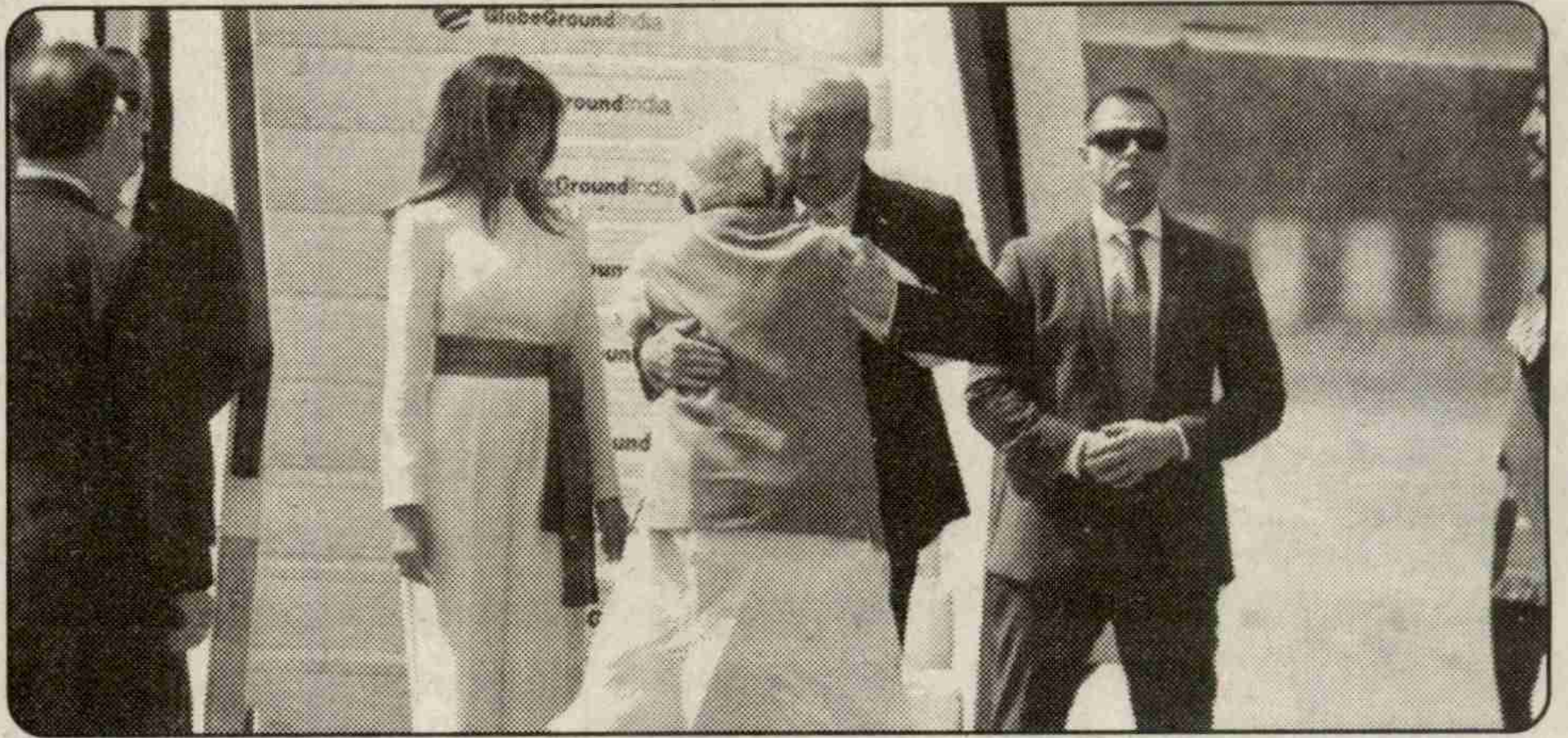
ట్రంప్ పర్యటన అమెరికా ప్రయోజనానికే

- సీహెచ్.నర్సింగరావు

అమెరికా అధ్యక్షుడు డోనాల్డ్ ట్రంప్ రెండు రోజుల పర్యటన ముగిసింది. “హౌడి మోడీకి ప్రతిస్పందన “నమస్తే ట్రంప్” అని తేటతెల్లమైంది. త్వరలో రానున్న అమెరికా అధ్యక్ష ఎన్నికలకు మరలా పోటీచేస్తున్న ట్రంప్ కు ఎంతో కొంత ప్రవాస భారతీయుల్లో ప్రభావం కల్పించే లక్ష్యం ఏ మేరకు నెరవేరుతుందో? ప్రవాస భారతీయులు మోడీని ఆహ్వానించి ఆనాడు అమెరికాలోని హోస్టన్ లో సంబరాలు చేశారు. ఎన్ఆర్ఐ లే ఖర్చులు భరించారు. కానీ భారత ప్రభుత్వం గుజరాత్ రాజధాని అహ్మదాబాద్ లో ఏర్పాట్లు కోసం రూ.వంద కోట్లు ప్రజాధనం దుర్వినియోగం చేసింది. మీడియా తారస్థాయిలో ప్రచారం చేసింది. అహ్మదాబాద్ నగరంలో మురికివాడలు కనపడకుండా పక్కా గోడలే నిర్మించారు. పేద ప్రజలను ఈ గోడలు ద్వారా శాశ్వతంగా వెలివేయడమే. గుజరాత్ లో పేదరికం దాచినా దాగనిది. కొండంత రాగం తీసి కూనిపాట పాడినట్లు ట్రంప్ పర్యటన తుస్సుమంది. ఒకరికి ఒకరు తెగ పొగుడుకున్నారు. రెండో రోజు జరిగిన ఒప్పందాల వివరాల ప్రకారం అమెరికాకు లాభాలు కలిగే రక్షణరంగ ఒప్పందాలకు ప్రాధాన్యత ఇచ్చారు. రక్షణరంగంలో రూ. 21వేల కోట్ల మేరకు ఒప్పందాలు జరిగాయి. అమెరికా తమ ఎగుమతులు 60 శాతం పెరుగుతుందని ప్రకటించారు. ఇంధన రంగంలో ఐఓసీతో ఒప్పందం జరిగింది. ట్రంప్ అల్లుడు ఈ పర్యటనలో పాల్గొవడం, అతని అణువిద్యుత్ కంపెనీకి సంబంధించిన పరోక్ష సంప్రదింపులు జరగడానికి అవకాశాలున్నాయి. అలాంటి విషయాలు వెంటనే బయటికి పొక్కుక పోవచ్చు. అమెరికా నుంచి కోడి కాళ్ల

దిగుమతి, పాలు పాల వదార్థాలు దిగుమతులకు సంబంధించిన ఒప్పందాలు జరుగుతాయని ప్రచారం సాగింది. ప్రస్తుతానికి ఆ ప్రమాదం నుంచి భారత్ బయట పడిందని చెప్పొచ్చు. ప్రపంచాన్ని వేధిస్తున్న పర్యావరణం లాంటి విషయాలపై ప్రస్తావన రాకపోవడం విచారకరం. 2015లో ప్యారిస్ లో పర్యావరణంపై 0.5 శాతం జీడీపీని ప్రపంచంలో అన్ని దేశాలు పర్యావరణానికి ఖర్చు పెట్టాలనే నిర్ణయాన్ని ట్రంప్ ఉల్లంఘించారు. ట్రంప్ నిర్ణయం వల్లనే ప్రపంచం నేడు తీవ్ర పర్యావరణ

గడిస్తున్నాయి. వారితో భాగస్వాములైన భారత బడాపెట్టుబడిదారులు కూడా కొంత లాభాలార్జిస్తున్నారు. అమెరికా, ఫ్రాన్స్, జర్మనీ తదితర దేశాలతో జరుగుతున్న రక్షణ ఒప్పందాల సారాంశం ఇదే. ‘రాఫేల్ డీల్’ పేరుతో ఫ్రాన్స్ తో జరిగిన రూ.40వేల కోట్ల ఒప్పందం భారతదేశంలోని రిలయన్స్ కు లాభాలార్జించి పెడుతోంది. భారత బడాపెట్టుబడిదారులకు దోచిపెట్టే ఏజెంట్ గా మోడీ వ్యవహరిస్తున్నారు. అనేక చిన్న దేశాలను బెదిరించి అమెరికా

నమస్యలు ఎదుర్కొంటోంది. ట్రంప్ పర్యటన వల్ల అమెరికాకే లాభం సమకూరిందని నిర్ద్వందంగా చెప్పొచ్చు. భారత ప్రభుత్వం బడా పెట్టుబడిదారుల నాయకత్వంలో సామ్రాజ్యవాద దేశాలతో కుమ్మక్కాతోంది. ఈదేశాల్లోని కార్పొరేట్ కంపెనీలను మన దేశంలో దించుతున్నది. మన దేశ బడ్జెట్ లో అతి పెద్దది రక్షణరంగం. మనదేశంలోని హిందూస్థాన్ ఏరోనాటిక్స్, బీడీఎల్ లాంటి ప్రభుత్వరంగ కంపెనీలను దివాళా తీయించి విదేశీ ప్రత్యక్ష పెట్టుబడులు నూరుశాతం ఆహ్వానిస్తోంది. సామ్రాజ్యవాద దేశాల్లోని కార్పొరేట్ కంపెనీలు అత్యధిక లాభాలు

ఒప్పందాలు చేసుకుంటోంది. అమెరికా ప్రపంచ పోలీసుల్లాగా వ్యవహరించి ఆ దేశాల అంతర్గత వ్యవహారాల్లో జోక్యం చేసుకొని తన ఆధిపత్యాన్ని సాగిస్తోంది. లాటిన్ అమెరికా దేశాల్లో బిలియన్ డాలర్లు కుమ్మరించి సైన్యాధికారులను నహా కొనుగోలు చేసి సోషలిస్టు అనుకూల దేశాల్లో కుట్రలు సాగిస్తోంది. అయినా అమెరికాను ఎదిరించి సోషలిస్టు దేశాలైన చైనా, క్యూబా పోరాడుతున్నాయి. ఆర్థిక ఆంక్షలు ఎదుర్కొంటూ నిరంతరం అమెరికాకు పక్కలో బల్లెంగా ఉన్న క్యూబా ప్రజానీకానికి ప్రత్యేకంగా జేజేలు.

‘మా ఇంటికొస్తే ఏం తెస్తావ్..... మీ

ఇంటికొస్తే ఏం ఇస్తావ్' ఇదీ అమెరికా సిద్ధాంతం. భారతదేశానికి ఏనాడూ ఆపదలో కూడా కనీసం ఆహార దిగుమతుల్లో కూడా అమెరికా సహకరించలేదు. 1960లో పీఎల్ 480 పేరుతో అమెరికా సముద్రంలో పారవేసే పుచ్చిన గోధుమలు మనకు దిగుమతి చేసింది. 1950వ దశకంలో భారతదేశంలో ప్లేగు లాంటి భయంకర వ్యాధులకు మందులు లేక లక్షలమంది చనిపోయేవారు. ఆనాటి అమెరికా అధ్యక్షుడు కెనడీతో భారత ప్రధాని నెహ్రూ మందులు కోసం ఎంతో ప్రయత్నించారు. మందుల పరిశ్రమ భారతదేశంలో పెట్టాలని, బ్లా ప్రింట్ కోసం బతిమాలారు. కెనడీ - నెహ్రూ భాయ్ భాయ్ అని భారత్ లో కెనడీని ఊరేగించారు. కానీ అమెరికా అధ్యక్షుడు మందుల కంపెనీల బ్లా ప్రింట్ ఇవ్వడానికి కూడా నిరాకరించారు. రష్యా భారత్ ను ఆహ్వానించి మందుల కంపెనీ బ్లా ప్రింట్ ఇచ్చింది. మందుల కంపెనీ నిర్మించుకునే ఆర్థిక స్థోమత లేదని ఆర్థిక సాంకేతిక సహాయంతో మందుల కంపెనీ ఐడిపీఎల్ ను నెహ్రూ కోరిన మేరకు రష్యా నిర్మించింది. సోషలిస్టు దేశాల సహాయంతోనే భారతదేశంలో సుమారు 200 పరిశ్రమలకు ఆర్థిక, సాంకేతిక సహకారాన్ని అందించింది. బార్టర్ పద్ధతి పేరుతో రష్యా మన దేశంలో పరిశ్రమలు నెలకొల్పడానికి ప్రతిగా మన దేశం నుంచి కాఫీ, పొగాకు, సుగంధ ద్రవ్యాలు ఎగుమతితో వాణిజ్యం జరిగింది. దీనివల్ల భారతదేశం అత్యధిక ప్రయోజనం పొందింది. స్వాతంత్ర్యం సాధించాక మందులు, రసాయనిక ఎరువులు, స్టీల్, భారీ యంత్రాలు, విద్యుత్ వగైరా 200 రంగాల్లో స్వయం సమృద్ధి సాధించాం. రష్యా, ఇతర సోషలిస్టు దేశాల సహకారమే మన పారిశ్రామిక అభివృద్ధికి ప్రధాన కారణం. సోషలిస్టు దేశాలు దెబ్బతినడం వల్ల ప్రధానంగా భారతదేశం కూడా బాగా నష్టపోయింది. బూర్జువా పార్టీలు ముఖ్యంగా

బీజేపీ పూర్తిగా లొంగిపోయి నేడు అమెరికా అడుగులకు మడుగులొత్తుతోంది. ఇది దేశద్రోహం తప్ప మరోటి కానే కాదు.

అమెరికాతో 2005లో భారత ప్రధాని మన్మోహన్ సింగ్ అణువిద్యుత్ ఒప్పందం చేశారు. 2013లో కాంగ్రెస్ ప్రభుత్వం గుజరాత్ లోని మితివిర్ధిలో అణువిద్యుత్ కర్మాగారం నిర్మించడానికి వెస్టింగ్ హౌస్ తో అంగీకరించింది. గుజరాత్ ప్రజలు అణువిద్యుత్ కర్మాగారానికి వ్యతిరేకంగా ఆందోళన చేశారు. అణువిద్యుత్ కర్మాగారాన్ని మితివిర్ధి నుంచి ఆంధ్రప్రదేశ్ లోని కొవ్వొడకు మార్చుతూ 2015లో మోడీ క్యాబినెట్ నిర్ణయించింది. అమెరికాలోని వెస్టింగ్ హౌస్ అనే కంపెనీ నుంచి రియాక్టర్లు ఈ కర్మాగారానికి సరఫరా చేయడానికి ఏపీ 1000 మోడల్ రియాక్టర్ల పై ఒప్పందం జరిగింది. ఈ మోడల్ ప్రపంచంలో ఇంతవరకు ఎక్కడా జయప్రదంకాలేదు. ఈలోగా వెస్టింగ్ హౌస్ కంపెనీ దివాళా తీసినట్లుగా ప్రకటించారు. ఈ వెస్టింగ్ హౌస్ కంపెనీని బుక్ ఫీల్డ్ ఎసెట్ మేనేజ్ మెంట్ కొనుగోలు చేసింది. ఈ కంపెనీలో ట్రంప్ అల్లుడు జెరెడ్ కుస్నెర్ ప్రధాన భాగస్వామి. ట్రంప్ తన అల్లుడు ప్రయోజనం కోసం భారత ప్రభుత్వంపై ఒత్తిడి తెచ్చి కొవ్వొడ విద్యుత్ కర్మాగారాన్ని నిర్మించాలని కుట్ర చేస్తున్నారు. భారత ప్రభుత్వం అణువిద్యుత్ కర్మాగారాల నిర్మాణంలో విదేశీ ప్రత్యక్ష పెట్టుబడులు అనుమతిస్తున్నట్లుగా 2020లో ప్రకటించింది. ఇప్పటి వరకు ప్రభుత్వం ఆధ్వర్యంలో న్యూక్లియర్ పవర్ కార్పొరేషన్ ఆఫ్ ఇండియా లిమిటెడ్ (ఎన్ పీ సీఐఎల్) జరిగే ఈ నిర్మాణాలను విదేశీ ప్రత్యక్ష పెట్టుబడులు అనుమతించటం ద్వారా అమెరికా ప్రభుత్వం భారత్ లో అణువిద్యుత్ కర్మాగారాలు ఏర్పాటు చేయడానికి ట్రంప్ తో జరిగే ఒప్పందాల్లో ఉంటుందని పత్రికల్లో వార్తలు వచ్చాయి. భారతదేశ ప్రయోజనాలకు ఇది పూర్తి వ్యతిరేకం.

ప్రస్తుతానికి అణుఒప్పందం ఆగినా ప్రమాదం భవిష్యత్తులో పొంచివుందని మరిచిపోరాదు.

అమెరికా సామ్రాజ్యవాద దేశం. వివిధ దేశాలతో జరిగే వాణిజ్య, ఆర్థిక ఒప్పందాలు తనకు అనుకూలంగా మల్చుకోవడమే అమెరికా ప్రత్యేకత. అమెరికాలోని పరిశ్రమల్లో 40%కు పైగా ఆయుధాలు ఉత్పత్తి చేసే కర్మాగారాలే. వివిధ దేశాల మధ్య తగాదాలు పెట్టి ఆ దేశాలకు అమెరికా ఆయుధాలు అమ్ముకుంటోంది. ఇజ్రాయిల్ లాంటి దేశాలు అమెరికా మీద పూర్తిగా ఆధారపడి ఉంటాయి. డాలర్ మారకం ద్వారా అమెరికా వాణిజ్యంలో తన పైచేయి కొనసాగిస్తోంది. అమెరికా ఆర్థిక ఆంక్షలు విధించే దేశాలతో మిగిలిన దేశాలు ఎటువంటి వాణిజ్య ఒప్పందాలు చేయరాదు. ఇరాన్ తో భారతదేశానికి మంచి వాణిజ్య ఒప్పందాలుండేవి. ఇరాన్ లో అత్యధికంగా క్రూడాయిల్ దిగుమతి చేసుకోవడానికి నేరుగా భారతదేశానికి పైప్ లైన్ నిర్మించే ఒప్పందం జరిగింది. మనదేశ అవసరాలకు 80% క్రూడాయిల్ విదేశాల నుండి దిగుమతి చేసుకుంటున్నాం. అన్నింటికంటే ఇరాన్ నుంచి దిగుమతి భారతదేశానికి బాగా చౌక. కానీ అమెరికా ఆంక్షలు విధించడం వల్ల ఆయిల్ పైప్ లైన్ పాకిస్తాన్ తోనే ఆగిపోయింది. మనదేశం నుంచి ఎగుమతి అయ్యే బాస్మితి బియ్యం ఆగిపోయింది. మనం వాణిజ్యపరంగా అమెరికా వల్ల నష్టపోతున్నాం. కానీ మోడీ అమెరికాను పొగుడుతూ డ్రమ్స్ వాయిస్తున్నాడు. వెనెజులా నుంచి తక్కువ ధరకు భారత్ కు దిగుమతి అయ్యే క్రూడాయిల్ కూడా అమెరికా ఆంక్షల వల్ల 2018 నుంచి ఆగిపోయింది. ట్రంప్ పర్యటన అమెరికాకు లాభం. భారత్ కు నష్టం. సామ్రాజ్యవాదానికి వ్యతిరేకంగా నిరంతరం ప్రజల్ని చైనత్వ పర్చడమే మన కర్తవ్యం.

'కార్మిక్ భక్తి'తోనే ఆస్తుల అమ్మకం

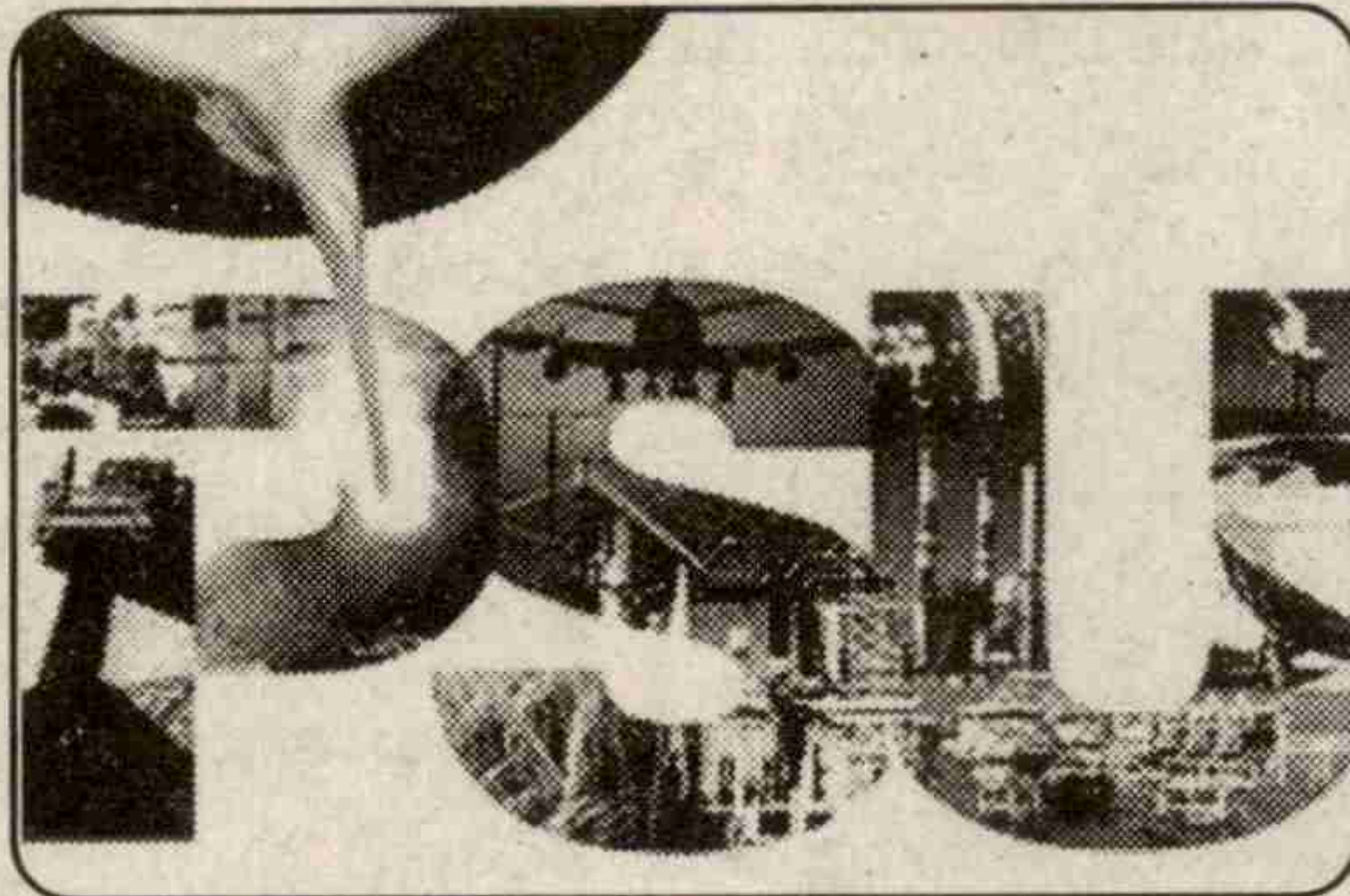
- ఎ.అజ శర్మ

ఈ సంవత్సరం వాటాల అమ్మకం ద్వారా రెండు లక్షల పది వేల కోట్ల రూపాయల మొత్తాన్ని సేకరించాలని మొన్నటి కేంద్ర బడ్జెట్‌లో ఆర్థిక మంత్రి ప్రతిపాదించారు. ఇప్పటికే అనేక ప్రభుత్వ సంస్థల వాటాలు అమ్మేయడంతో నేడు ఎల్‌ఐసీ వంటి మంచి లాభసాటి సంస్థను తెర మీదకు తీసుకువచ్చారు. రూ.32.3 లక్షల కోట్లకు పైగా విలువైన ఆస్తులున్న ఈ సంస్థ వాటాలు కూడా అమ్మేయబోతున్నట్టు ప్రకటించారు. వ్యసనపరులు కూడా తమ ఆస్తులను చవకగా అమ్ముకోరు. కానీ ప్రభుత్వ రంగ పరిశ్రమల వాటాల అమ్మకాలన్నీ కారుచౌకగా సాగుతున్నాయి.

బడ్జెట్ లోటును పూడ్చుకోవడానికి ప్రభుత్వ రంగ సంస్థల వాటాలు అమ్మడం ఒక విధానంగా ఎన్డీఏ ప్రభుత్వం తీసుకుంది. ఈ సంవత్సరం కూడా రూ. రెండు లక్షల పదివేల కోట్లు ఈ విధంగా సంపాదించాలని ఆర్థిక శాఖా మంత్రి బడ్జెట్‌లో ప్రతిపాదించారు. ఇందులో తాజాగా ఎల్‌ఐసీ (జీవిత బీమా సంస్థ) కూడా వచ్చి చేరింది. ఇక్కడ రెండు ప్రశ్నలు ఉదయిస్తాయి. ఒకటి, ఈ రకంగా చేయడం సరైనదేనా అన్నదైతే, మరొకటి ఈ రకంగా వచ్చే ఆదాయం స్థిరంగా ప్రతి సంవత్సరం వస్తుందా అన్నది.

రెండో దానిని ముందు పరిశీలిస్తే.. మన ముందు కొన్ని అనుభవాలు సాక్షాత్కరించడమేకాక మొదటి దానికి సమాధానం కూడా దొరుకుతుంది. ఈ రకంగా ప్రభుత్వ రంగ సంస్థల వాటాలు అమ్మడం, బడ్జెట్ అవసరాలకు వాడుకోవడం మన దేశంలో రెండు దశాబ్దాలకు పైగా జరుగుతూనే ఉంది. ఆయితే ఇప్పుడు మరింత స్పీడుగా అమలవడమే ప్రత్యేకత. 1990వ దశ

కంలో ఈ ప్రక్రియ ప్రారంభమైనప్పుడు నష్టాల్లోచ్చే సంస్థలను ప్రభుత్వం ఎన్నాళ్లు భరిస్తుంది అందువల్ల అటువంటి సంస్థలను అమ్మేయడమే సరైనదని నాటి ప్రధాని పి.వి.నరసింహారావు, అప్పటి ఆర్థిక శాఖా మంత్రి మన్మోహన్ సింగ్ వంటి వారు వాదించారు. ఈ వాదన సరైనదేనని కూడా కొంత మంది ప్రజలు భావించారు. అలా కొన్ని ప్రభుత్వ రంగ పరిశ్రమలను పూర్తిగా కాని, పాక్షికంగా కానీ అమ్మేశారు. తరువాత వాజ్‌పాయ్ ప్రధానమంత్రిగా ఉన్న కాలంలో మరో కొత్త వాదన ముందుకు తెచ్చారు.

అదేమిటంటే, నష్టాల్లోచ్చే సంస్థలను ఎవరు కొంటారు, అందువల్ల లాభాల్లోచ్చే వాటినే అమ్మేస్తామని. సరిగ్గా ఇక్కడి నుండే కొత్త చరిత్ర ప్రారంభమైంది. ఇలా లాభాల్లోచ్చే సంస్థల వాటాలు అమ్మడానికి నాటి ఎన్డీఏ ప్రభుత్వం ఏకంగా ఒక మంత్రిత్వ శాఖనే ఏర్పాటు చేసింది. దానితో కోట్లాది రూపాయలు లాభాలు గడిస్తున్న మాహారత్న, మినీ రత్న, నవ రత్న హోదా ఉన్న సంస్థలన్నిటినీ ఆ ప్రభుత్వం అమ్మకానికి పెట్టింది. యూపీఏ - 1 ప్రభుత్వ కాలంలో ఈ విధానానికి కొంత బ్రేక్ పడడమే కాక, విశాఖలోని బీహెచ్‌పీవీ లాంటి కొన్ని ప్రభుత్వరంగ పరిశ్రమల పటిష్టత కూడా

జరిగింది. యూపీఏ - 2 కాలంలో మారలా వాటాల అమ్మకం ప్రారంభమైంది. మొత్తంగా చూస్తే రెండు దశాబ్దాలకు పైగా ప్రభుత్వాలు ప్రభుత్వ రంగ పరిశ్రమల వాటాల అమ్మకం, ప్రైవేటీకరణ విధానాలను అనుసరిస్తూనే ఉన్నాయి.

1991-92 ఆర్థిక సంవత్సరం నుండి 2018-19 వరకు మొత్తం 3,47,439 కోట్ల రూపాయలు ఈ వాటాల అమ్మకం ద్వారా ప్రభుత్వం సంపాదించింది. ఈ క్రమంలో 27 ప్రభుత్వ రంగ పరిశ్రమలు పూర్తిగా మూసివేయబడ్డాయి.

మరో 26 పరిశ్రమలు అమ్మివేయడం కానీ విలీనంగానీ జరిగాయి. ఈ వాటాల అమ్మకానికి ఒక ప్రత్యేకత ఉంది. అదేమిటంటే, ఎన్నడూ ప్రభుత్వం ఆశించినంత ఆదాయం ఈ విధంగా రాకపోవడం. ఈ రకంగా రాకపోవడానికి ప్రధాన కారణం ఈ వాటాలకున్న విలువకు కొనుక్కోవడానికి ఎవరూ ముందుకురాకపోవడం. దీన్ని ఎదుర్కోవడానికి ప్రభుత్వం వద్ద రెండే మార్గాలున్నాయి. ఒకటి వాటాల అమ్మకాన్ని నిలిపివేయడం, రెండోది ఉన్న విలువ కంటే తక్కువకు అమ్మేయడం. ప్రభుత్వం రెండో మార్గాన్నే అవలంబిస్తోంది. ఉదాహరణకు 2003లో భారత్ అల్యూమినియం కంపెనీలో ప్రభుత్వం ఐదు వేల కోట్ల రూపాయల విలువైన తన 51 శాతం వాటాను కేవలం 551 కోట్ల రూపాయలకు అమ్మేసింది. విశాఖపట్నం స్టీల్ ప్లాంట్‌లో 20 వేల కోట్ల రూపాయల విలువైన 10 శాతం వాటాలను 4,889 కోట్ల రూపాయలుగా చూపించి అమ్మకానికి పెట్టింది. ప్రభుత్వ రంగ పరిశ్రమల వాటాల అమ్మకాలన్నీ ఇలా సాగుతున్నవే. ఇంత

కారు చవకగా తమ ఆస్తులు అమ్మడం వ్యసనపరులు కూడా చేయరుగాక చేయరు. కానీ మన ప్రభుత్వం అదే పనికి పూనుకోవడం అత్యంత విడ్డూరమే.

నేడు అనేక ప్రభుత్వ రంగ పరిశ్రమల్లో ప్రభుత్వ వాటా 51 శాతం వరకు దాదాపు కుదించబడింది. బాగా లాభాల్లోచ్చే బ్లూ చిప్ కంపెనీల్లో ఇక ఏ మాత్రం వాటాలమ్మినా పూర్తిగా ఫ్రైవేట్ పరమవుతాయి. ఉదాహరణకు ఇండియన్ ఆయిల్ కార్పొరేషన్లో 52.18, భారత్ పెట్రోలియం కార్పొరేషన్ లో 53.29, గాస్ అథారిటీ ఆఫ్ ఇండియాలో 52.64, పవర్ గ్రిడ్ కార్పొరేషన్లో 55.37 శాతం వాటాలను మాత్రమే ప్రభుత్వం నేడు కలిగి ఉంది. కంపెనీ చట్టం క్లాజ్ 45 ప్రకారం ఏదైనా పరిశ్రమలో కనీసం 51 వాటా ప్రభుత్వం కలిగి ఉంటేనే ఆ పరిశ్రమను ప్రభుత్వ రంగ కంపెనీ అవుతుంది.

తన బడ్జెట్ లక్ష్యాన్ని చేరుకోవడానికి ప్రభుత్వం ఏటా మరిన్ని ప్రభుత్వ రంగ పరిశ్రమల వాటాలను అమ్మకానికి పెడుతోంది. అయినా లక్ష్యాలను చేరుకోపోవడంతో గత సంవత్సరం కేంద్ర ఆర్థిక శాఖా మంత్రి కొత్త ప్రతిపాదన ముందుకు తెచ్చారు. అదేమిటంటే ప్రభుత్వానికి 51 శాతం కంటే తక్కువ వాటాలున్నా యాజమాన్యం మాత్రం ప్రభుత్వం వద్దే ఉండేట్లు కంపెనీ చట్టాన్ని సవరించాలని. ఈ విధంగా చట్టాన్ని సవరించి, బ్లూ చిప్ కంపెనీల్లో వాటాలను 51 శాతం కూడా లేకుండా అమ్మాలని ప్రభుత్వం ప్రయత్నిస్తోంది. దీనికి ప్రభుత్వం చేస్తున్న వాదనేమిటంటే, ఈ రోజు అనేక ఫ్రైవేట్ రంగ పరిశ్రమల్లో ఏ ఒక్కరికీ 51 శాతం వాటాలు లేకపోయినా ఫ్రైవేట్ పరిశ్రమగానే ఉన్నాయి, కనుక ప్రభుత్వం కూడా 50 శాతం కంటే తక్కువ వాటాలతో అలాంటి యాజమాన్య హక్కులనే కలిగి ఉండవచ్చునని.

గమనించవలసిందేమిటంటే,

చట్టాలను కూడా సవరించి ఇలా వాటాలు అమ్ముకుంటూ పోతే ప్రస్తుతానికి ప్రభుత్వానికి తన బడ్జెట్ అవసరాలు కొంతమేరకు తీర్చేమోకానీ కొన్నేళ్లకు ఇక ఈ సంస్థల్లో ప్రభుత్వ వాటాలే లేని పరిస్థితి రాక తప్పదు. ఎందువల్లనంటే, అమ్ముతుంటే వాటాలు తరుగుతాయి కాని పెరగవు కదా! అప్పుడు ఇక వేటిని అమ్ముతారు? అందువల్ల ఈ రకమైన ఆదాయం ఎన్నడూ స్థిరమైనది కానే కాదు, సరికదా ఉన్న ఆస్తులను కోల్పోవడమే అవుతుంది. అందువల్ల ఈ విధానం ఈ రకంగాను సమర్థనీయం కాదు.

ఈ సంవత్సరం వాటాల అమ్మకం ద్వారా భారీగా రెండు లక్షల పది వేల కోట్ల రూపాయల మొత్తాన్ని సేకరించాలని మొన్నటి బడ్జెట్ లో ఆర్థిక మంత్రి ప్రతిపాదించారు. ఇప్పటికే అనేక ప్రభుత్వ సంస్థల వాటాలు అమ్మేయడంతో నేడు ఎల్ ఐ సి వంటి మంచి లాభసాటి సంస్థను కూడా తెరమీదకు తీసుకువచ్చారు. రూ.32.3 లక్షల కోట్లకు పైగా విలువైన ఆస్తులున్న ఈ సంస్థ వాటాలు కూడా అమ్మేస్తామని తెలిపారు. ఎంతకు తగ్గించి అమ్ముతారో ప్రభుత్వానికే తెలియాలి. రూ.5 కోట్ల పెట్టుబడి పెట్టినందుకుగాను ఎల్ ఐ సి ఇప్పటి వరకు ప్రభుత్వానికి రూ.20వేల కోట్ల డివిడెండ్ చెల్లించింది. గత ఆర్థిక సంవత్సరంలోనే రూ. 2,611 కోట్ల డివిడెండుగ్గానూ, 10 వేల కోట్ల రూపాయలు పన్నుల రూపంలో ప్రభుత్వానికి చెల్లించింది. ఇదికాక ఎల్ ఐ సి 2019 నాటికి రూ. 29,84,331 కోట్లను నీటి పారుదల, హౌసింగ్ వంటి ప్రజా సంక్షేమ చర్యలకు అందించింది. ప్రభుత్వం నుండి ఒక్క రూపాయి కూడా సహాయాన్ని అర్థించకుండా ఎల్ ఐ సి ఇంత సహకారాన్ని దేశానికి అందిస్తుంటే మరో పక్క అంబానీ, ఆదాని వంటి ఏ ఫ్రైవేట్ పరిశ్రమా ఈ రకంగా చేయడంలేదు సరికదా, ప్రభుత్వం

నుండి భారీగా రాయితీలు పొందడం, బ్యాంకుల రుణాలు ఎగ్గొట్టడం పరిపాటిగా మారడాన్ని చూస్తున్నాం.

దేశంలోని వివిధ ప్రభుత్వ రంగ పరిశ్రమలు 2017-18వ ఆర్థిక సంవత్సరంలో రూ.20,33,732 కోట్ల ఆదాయాన్ని సమకూర్చాయి. రూ.1,59,635 కోట్ల లాభాలనార్జించాయి. రూ.76,578 కోట్లు డివిడెండ్లు, పన్నుల రూపంలో రూ.3,50,052 కోట్లు ప్రభుత్వానికి చెల్లించాయి. రూ.86,980 కోట్ల విదేశీ మారక నిల్వలను ఆర్జించాయి. రోజూ బంగారు గుడ్లు పెట్టే బాతును చంపేసిన తెలివితక్కువవానిలా ప్రభుత్వం నేడు బంగారుబాతులాంటి ప్రభుత్వ సంస్థల వాటాలను తన రోజువారీ అవసరాలకు తెగనమ్మడం ఏ రకంగానూ సమర్థనీయం కాదు.

ఏ ఆస్తులూ అమ్మకుండా ఏటా క్రమం తప్పకుండా వచ్చే ఆదాయవనరైన సంపన్నులపై విధించే 1957నుండి ఉన్న ఆస్తి పన్నును మోదీ ప్రభుత్వం 2016లో రద్దు చేసింది. దీన్ని పునరుద్ధరించి శత కోటిశ్వరుల వద్ద ఉన్న ఆస్తిపై కేవలం ఒక్క శాతం పన్ను విధించినా ప్రభుత్వానికి సాలీనా 5 లక్షల 60 వేల కోట్ల రూపాయలు, వారసత్వ పన్ను ద్వారా మరో 9 లక్షల 30 వేల కోట్ల రూపాయలు ఆదాయం వస్తుందని ప్రముఖ ఆర్థికవేత్త ప్రభాత్ పట్నాయక్ తెలిపారు. ఇలా వచ్చిన 15 లక్షల కోట్ల రూపాయల ఆదాయంతో ప్రాథమిక విద్య, వైద్యం, వృద్ధాప్య పింఛన్ పెంచడం, ఉపాధి హామీ, రైతులకు గిట్టు బాటు ధర, కార్మికులకు కనీస వేతనాలు వంటి చర్యలకు ఖర్చు చేస్తే దేశం అభివృద్ధి చెందడమే కాక నేటి ఆర్థిక మాంద్యం నుండి కూడా బయటపడుతుంది. కానీ ప్రభుత్వం ఆ పని చేయకపోగా ప్రభుత్వ సంస్థల వాటాలను తెగనమ్మడానికి పూనుకోవడం దేశభక్తా? కార్పొరేట్ భక్తా? అన్నది తేటతెల్లమే.

సీఏఏ, ఎన్పీఆర్, ఎన్ఆర్సీలను రద్దు చేయాలి

- పి.అజయకుమార్

పౌరసత్వ (సవరణ) చట్టం (సిటిజన్ షిప్ (అమెండ్మెంట్) యాక్ట్ - సీఏఏ), జాతీయ జనాభా నమోదు పట్టిక (నేషనల్ పాపులేషన్ రిజిస్టర్ - ఎన్పీఆర్), జాతీయ పౌరుల నమోదు పట్టిక (నేషనల్ రిజిస్టర్ ఆఫ్ సిటిజన్స్ - ఎన్ఆర్సీ) ల పై దేశంలో పెద్ద దుమారం చెలరేగింది. వీటికి వ్యతిరేకంగా పెద్ద ఎత్తున ఆందోళనలు, పోరాటాలు వెల్లువెత్తాయి.

సీఏఏ, ఎన్ఆర్సీ, ఎన్పీఆర్ లను ఎందుకు వ్యతిరేకించాలి? వాటి వలన కొత్తగా వచ్చిన ప్రమాదం ఏమిటి?

2019లో మోడీ ప్రభుత్వం పార్లమెంట్లో పౌరసత్వ చట్టానికి సవరణలు చేసింది. బంగ్లాదేశ్, పాకిస్తాన్, ఆఫ్ఘనిస్తాన్ దేశాల్లో మత హింసకు గురై 2014 డిసెంబరు 31కి ముందు దేశంలో ప్రవేశించిన అక్కడ మైనార్టీలైన హిందువులు, సిక్కులు, బౌద్ధులు, జైన్లు, పార్సీ, క్రిస్టియన్లకు పౌరసత్వం ఇవ్వాలని చట్టంలో చేర్చింది.

ఈ సవరణలను వామపక్ష పార్టీలు తీవ్రంగా వ్యతిరేకించాయి. మత హింసకు గురైన మైనార్టీలకు, పౌరసత్వం ఇవ్వాలనే ఔదార్యం ఉంటే శ్రీలంక నుండి వచ్చిన తమిళ హిందువులకు, మయన్మార్ నుండి వచ్చిన అక్కడ ముస్లిం మైనార్టీలైన రోహింగ్యాలకు, పాకిస్తాన్ నుండి వచ్చిన ముస్లింలలో ఒక వర్గంగా ఉండి మైనార్టీగా ఉన్న అహ్మదీయాలకు కూడా పౌరసత్వం ఇవ్వాలని ఎందుకు చేర్చలేదు?

ఒకప్పుడు భారత దేశంలో భాగమైన బంగ్లాదేశ్, పాకిస్తాన్ లకే పరిమితం అయ్యాం కాబట్టి మయన్మార్, శ్రీలంకలను చేర్చలేదని చెప్పే అవకాశం ఉండేది. కానీ ఆఫ్ఘనిస్తాన్ ను కూడా చేర్చింది కాబట్టి అలా అనే అవకాశం కూడా లేదు.

పొరుగున ఉన్న మూడు ముస్లిం మెజార్టీ దేశాలనే ఎందుకు చేర్చింది? ఇతర

మతాలు మెజార్టీగా ఉన్న పొరుగు దేశాలను ఎందుకు చేర్చలేదు? మోడీ ప్రభుత్వం దుర్బుద్ధితోనే చేసిన పని ఇది.

పౌరసత్వ చట్టానికి సవరణ చేసిన వెంటనే మోడీ, అమిత్ షాలు అక్రమ చొరబాటు దార్లను దేశం నుండి తరిమేస్తామని చెబుతూ వచ్చారు. 2019 పౌరసత్వ చట్ట సవరణ వలన మూడు దేశాల నుండి వచ్చిన ముస్లిం లు మాత్రమే అక్రమ చొరబాటు దార్లవుతారు. అక్కడ మైనార్టీలైన వారిని శరణార్థులుగా పరిగణించి పౌరసత్వం ఇస్తారు.

మత ప్రాతిపదికన పౌరసత్వాన్ని ఇవ్వటం రాజ్యాంగానికి వ్యతిరేకం. ఇంతకు ముందు ఎప్పుడూ చేయని పని మోడీ ప్రభుత్వం చేసింది. ఇటువంటి ప్రభుత్వం ఎన్పీఆర్ ను అమలు చేయబోమని చెప్పిన రాష్ట్ర ప్రభుత్వాలు చట్టవ్యతిరేక ప్రభుత్వాలుగా మారతాయని బెదిరిస్తోంది. తన రాజ్యాంగ వ్యతిరేక చట్ట సవరణను మాత్రం అసంబద్ధంగా సమర్థించుకుంటోంది.

1955 పౌరసత్వ చట్టం వచ్చినప్పుడు దానిలో పౌరసత్వం ఇవ్వటానికి మతం ప్రాతిపదిక కాదు. 2003లో వాజ్ పాయి నాయకత్వంలోని బీజేపీ ప్రభుత్వం దుర్బుద్ధితో పౌరసత్వ చట్టానికి సవరణ చేసింది. “అక్రమ వలసదారులు” అనే నిర్వచనాన్ని చేర్చింది. కానీ దానికి కూడా మత ప్రాతిపదిక లేదు.

1971 కి ముందు అసోంలోకి వచ్చిన వారికి పౌరసత్వం ఇచ్చి మిగతా వారిని బంగ్లాదేశ్ కు తిరిగి పంపాలన్న అసోం ఒప్పందంలో కూడా మత వివక్షత లేదు. అసోం ఒప్పందం కారణంగా మొత్తం ఈశాన్య రాష్ట్రాలను 2019 పౌరసత్వ చట్ట సవరణ నుండి మినహాయించాలన్న వామపక్ష పార్టీల సవరణ తిరస్కరిం

చబడింది.

2019లో చేసిన చట్ట సవరణ ప్రణాళిక ప్రకారం చేయబడింది. 2020లో జనగణనతో పాటు జనాభా రిజిస్టర్ ను తాజా పర్చడానికి ముందుగా ఈ సవరణ చేశారు. దీనికి 2 దుష్ట లక్ష్యాలు ఉన్నాయి. (1) అసోం ఎన్ఆర్సీలో చోటు దక్కని 19 లక్షల మందిలో 15 లక్షల మంది హిందువులకు పౌరసత్వం ఇచ్చి మిగతా ముస్లిం పౌరులను నిర్బంధ కేంద్రాలకు (డిటెన్షన్ క్యాంపులు) పంపడం. (2) దేశం మొత్తంలో ఉన్న ముస్లిం మైనార్టీలకు వ్యతిరేకంగా హిందూ మెజార్టీని రెచ్చగొట్టి రాజకీయంగా లబ్ధి పొందడం. హిందూ మత రాజ్య స్థాపనకు బాటలు వేయడం.

సీఏఏ, ఎన్పీఆర్, ఎన్ఆర్సీలకు వ్యతిరేకంగా దేశవ్యాప్తంగా వ్యతిరేకత రావటంతో మోడీ, అమిత్ షాలు అబద్ధాలాడటం మొదలెట్టారు. ఒక అబద్ధాన్ని పదే పదే చెబితే అదే నిజమయిపోతుందన్న నాజీ హిట్లర్ విధానాన్ని మోడీ ప్రభుత్వం అనుసరిస్తోంది.

2010లో జనాభా పట్టిక తయారు చేసినప్పుడు వ్యతిరేకించని వారు 2020లో ఎందుకు వ్యతిరేకిస్తున్నారని మోడీ-షాల ద్వయం అడుగుతోంది. జాతీయ జనాభా రిజిస్టర్ కు మాత్రమే సమాచారం తీసుకుంటారని, ఎన్ఆర్సీ కి నిర్ణయం జరగలేదని అబద్ధం చెప్పింది. పౌరసత్వ చట్ట సవరణలో వివక్షత లేదని, ఏ భారత పౌరునికి అన్యాయం జరగదని అన్నారు. ఏమతం వారైనా పౌరసత్వానికి ఎప్పటిలాగే దరఖాస్తు చేసుకోచ్చన్నారు. కాంగ్రెస్, సీపీయం పార్టీలు బంగ్లాదేశ్ నుండి వచ్చిన మైనార్టీల ను కాపాడటానికి చట్టం చేయాలని అడిగాయని, ఇప్పుడేమో ‘యు-టర్న్’ తీసుకున్నాయని ప్రధాని తన ఉపన్యాసంలో చెప్పారు. పౌరసత్వ చట్ట సవరణలకు

జాతీయ పౌరసత్వ రిజిస్టర్‌కు సంబంధం లేదని చెప్పారు.

సీఎపి, ఎన్ఆర్‌సీలు ఒక దానికొకటి సంబంధం కలవి. ఆప్టనిస్టాన్, పాకిస్టాన్, బంగ్లాదేశ్ నుండి వచ్చిన ముస్లిమేతరులకు సీఎపి పౌరసత్వం ఇస్తుంది. తరువాత ఎన్ఆర్‌సీ చొరబాటుదార్లను గుర్తిస్తుంది. సీఎపి ప్రకారం ముస్లింలంతా చొరబాటు దార్లు. మిగతా వారు మాత్రం శరణార్థులు.

2019 ఏప్రిల్‌లోనే అమిత్ షా ఇలా అన్నారు - “మొదట సీఎపి వస్తుంది. శరణార్థులందరికీ పౌరసత్వం వస్తుంది. ఆ తర్వాత ఎన్ఆర్‌సీ వస్తుంది. అందుకని శరణార్థులెవరూ భయపడనక్కరలేదు. చొరబాటుదార్లు మాత్రమే భయపడాలి. ఎన్ఆర్‌సీ ఒక్క బెంగాల్‌కు మాత్రమే కాదు. దాన్ని దేశమంతా అమలు చేస్తాం”

ఎన్పీఆర్ అనేది జనగణనలో భాగమని చెప్పడం కూడా శుద్ధ అబద్ధం. జనగణనకు ఎన్పీఆర్‌కు సంబంధం లేదు. 2003 పౌరసత్వ చట్ట సవరణ ప్రకారం ఎన్పీఆర్ ప్రశ్నల ఆధారంగా సేకరించిన సమాచారం ప్రకారం ఎన్ఆర్‌సీ తయారు చేయబడుతుంది. దేశంలోని వ్యక్తులందరి పౌరసత్వాన్ని ధృవీకరించటానికి ఎన్పీఆర్ సమాచారం ఆధారంగా ఎన్ఆర్‌సీ ని తయారు చేయాలని ప్రభుత్వ నిర్ణయించి నట్లుగా హోమ్ శాఖ ఉపమంత్రి 2014 జూలై 23న పార్లమెంట్‌కు సమాచారం ఇచ్చారు.

ఎన్పీఆర్ ప్రక్రియ మొదలైంది. 2019 జూలై 31న పౌరుల రిజిస్ట్రార్ జనరల్ నోటిఫికేషన్ ఇచ్చారు. ఏప్రిల్ 1, 2020 నుండి ప్రతి ఇంటిని, దానిలో ఉన్న వారిని ఎన్పీఆర్‌లో నమోదు చేయడం ద్వారా ఎన్ఆర్‌సీ ప్రక్రియ ప్రారంభమవుతుంది.

మొదట్లో ఎన్పీఆర్‌లో 15 ప్రశ్నలు ఉండేవి. అవి: పేరు, వయసు, లింగం, ఇంటి యజమానితో సంబంధం, జాతీయత, విద్యార్హతలు, వృత్తి, పుట్టిన తేదీ, వైవాహిక హోదా, నివాసం అడ్రసు, పుట్టిన స్థలం, మాతృభాషకి సంబంధించినవి. 2019

జూలై నోటిఫికేషన్ ప్రకారం అదనంగా 8 ప్రశ్నలకు సమాధానం చెప్పాలి. అవి: (1) తల్లి దండ్రుల పుట్టిన తేదీ, స్థలం (2) గత నివాస స్థలం (3) భారత పాస్‌పోర్ట్ నెంబర్ (4) ఆధార్ నెంబర్ (5) మొబైల్ నెంబర్ (6) ఓటరు ఐడీ కార్డు నెంబర్ (7) పాన్ (8) డ్రైవింగ్ లైసెన్స్ నెంబర్

మోడీ ప్రభుత్వ ఉద్దేశం స్పష్టం. ఎన్నిసార్లు బొంకినా ఎవరూ నవ్వే పరిస్థితిలో లేరు. కొత్తగా కలిపిన ప్రశ్నలను అడగరని, సమాచారం ఇవ్వడం కూడా స్వచ్ఛందమని, రుజువు పత్రాలు ఇవ్వన క్కర్లేదని ప్రజలను పక్కదారి పట్టించే ప్రయత్నం చేస్తున్నారు.

ఎన్పీఆర్ రిజిస్టర్‌ను తయారు చేసే

తల్లి దండ్రులు పుట్టిన తేదీ, వారు పుట్టిన స్థలం చెప్పాలంటే సాధ్యం కాదు. అనుమానాస్పదులుగా పేర్కొనబడినవారు ఈ రుజువులన్నీ ఎలా చూపించగలరు.

ఎన్పీఆర్, ఎన్ఆర్‌సీలకు ముందుగా పౌరసత్వ చట్టాన్ని 2019లో సవరించడం ప్రధానంగా ముస్లింలకు వ్యతిరేకంగా గురిపెట్టబడినదే. కానీ ఎన్ఆర్‌సీ, ఎన్పీఆర్ ప్రక్రియలో వారూ, వీరు అని లేకుండా అందరూ నష్టపోతారు. పనిచేస్తే తప్ప పూట గడవని అసంఘటిత కార్మికులందరూ మతంతో సంబంధం లేకుండా తీవ్ర కష్టాల పాలవుతారు. అసోం ఎన్ఆర్‌సీ లో చోటు దక్కని వారిలో విద్యాధికులు, మాజీ సైనిక అధికారులు, ఉన్నత పదవులు నిర్వహించిన

ప్రక్రియలో ఎవరి పౌరసత్వం మీదైనా అనుమానం ఉంటే ఎన్పీఆర్‌లో పేరు ఎదురుగా “అనుమానాస్పదం” (డౌట్‌ఫుల్ -డి) అని రాస్తారు. దాంతో ఆ పేరు ఎన్ఆర్‌సీలో చేరదు. అనుమానాస్పదులకు నోటీసులిస్తారు. తను ఈ దేశ పౌరుడినేనని రుజువు చేసుకోవడానికి ఆఫీసుల చుట్టూ తిరగాలి. నిరక్షరాస్యులు లేదా ఆర్థికంగా వెనకబడిన వారి దగ్గర రుజువు పత్రాలు ఉండవు. చదువులేని వారికి పుట్టినరోజు సర్టిఫికేట్లు ఉండవు.

చదువుకున్న వారిలో కూడా అత్యధిక మందికి విద్యార్హత సర్టిఫికేట్లలో మినహా పంచాయితీ లేదా మున్సిపాలిటీ ఇచ్చిన పుట్టినరోజు సర్టిఫికేట్లు ఉండవు. ప్రత్యేకించి

వారి బంధువులు కూడా ఉన్నారని మరవకూడదు. వీరందరిలో ఎక్కువ మంది ముస్లింలు కారు.

ఎన్ఆర్‌సీలో అంతిమంగా చోటు దక్కని హిందువులు 2019 చట్ట సవరణను ఆధారం చేసుకుని పౌరసత్వానికి అప్లికేషన్ పెడితే వారికి పౌరసత్వం ఇస్తారు. కానీ వారు ముందుగా పొరుగు దేశాల నుండి వచ్చిన శరణార్థులమని ఒప్పుకోవాలి. ఇది కూడా పెద్ద దుర్మార్గం. దశాబ్దాల తరబడి దేశ పౌరులుగా ఉన్న వారిని ఈ స్థితికి దిగజార్చడం ప్రభుత్వం చేయాల్సిన పని కాదు. ఈ మాత్రం రుజువు చేసుకోలేని ముస్లింలకు అవకాశం అసలుండదు. వారు దేశవ్యాప్తంగా ఏర్పాటు చేసిన నిర్బంధ

క్యాంపులకు తరలించబడతారు.

2019 పౌరసత్వ సవరణ, దానికి తోడుగా తెస్తున్న ఎన్పీఆర్, ఎన్ఆర్సీలు ప్రమాదకరమైనవి కాబట్టే దేశమంతటా వాటికి వ్యతిరేకంగా ఆందోళనలు జరుగుతున్నాయి. స్వాతంత్ర్యం వచ్చిన 70 సంవత్సరాలు తర్వాత దేశ జనాభా మొత్తాన్ని తమ పౌరసత్వాన్ని రుజువు చేసుకోవాలని చెప్పడంలే మాత్రం సహించరానిది.

మోడీ ప్రభుత్వం ఒక వక్క సరళీకరణ, ప్రైవేటీకరణ విధానాలను, మరో పక్క మతతత్వ విధానాలను తీవ్రంగా అమలుచేస్తోంది. మోడీ ఆర్థిక విధానాలు దేశాన్ని ఆర్థికంగా దిగజార్చాయని అవగతమవుతోంది. అభివృద్ధి పడిపోతోంది. నిరుద్యోగం, ఆర్థిక అసమావేశాలు రోజు రోజుకూ పెరుగుతున్నాయి. అయినా మోడీ ప్రభుత్వం కార్పొరేట్ కంపెనీలకు లక్షల కోట్ల రూపాయల రాయితీలిస్తూ, ప్రజల ఆస్తులను కారుచౌకగా కట్టబెడుతోంది.

హిందూ మత రాజ్యాన్ని ఏర్పాటు చేయడం బీజేపీ లక్ష్యం. ఇది దేశానికి ఎంతైనా నష్టం. మత రాజ్యాలుగా ఉన్న పాకిస్తాన్, ఆఫ్ఘనిస్తాన్లు బాగా వెనకబడిపోయి ఉగ్రవాదంతో కొట్టుమిట్టాడుతున్నాయని చూస్తూనే ఉన్నం.

మోడీ ప్రభుత్వం చేపట్టిన ఎన్పీఆర్, ఎన్ఆర్సీ ప్రక్రియలకు రూ. 54 వేల కోట్లు ఖర్చు అవుతుంది. పౌరసత్వం దక్కని లక్షలాది మందికి నిర్బంధ కేంద్రాల్లో తిండిపెట్టడం సాధ్యమయ్యే పని కాదు. దేశం అసలే ఆర్థిక ఇబ్బందుల్లో ఉన్న పరిస్థితుల్లో ఇంత పెద్ద ఎత్తున ప్రజాధనాన్ని దుర్వినియోగం చేయడం ప్రజావ్యతిరేకం. ఇది మొత్తం అనవసరమైన ప్రక్రియ. ఇప్పటి వరకు అక్రమ చొరబాటుదారులు ఎవరైనా ఉంటే వారిని గుర్తించాల్సిన బాధ్యత ప్రభుత్వానిదే. ప్రభుత్వం తన బాధ్యతను విస్మరించి మొత్తం 130 కోట్ల మంది ప్రజలను తాము చొరబాటుదారులము కాము అని నిరూపించుకోమనడం ప్రజా

వ్యతిరేకం, అమానుషం.

ఎన్పీఆర్, ఎన్ఆర్సీ వలన ఇంత పెద్ద ఎత్తున ప్రమాదం రాబోతోందని ప్రజలకు తెలియాలంటే ప్రమాదంపై ఆ స్థాయిలో ప్రచారం చేయాలి. లేకుంటే

ఇదేదో మామూలు ప్రక్రియ అనుకునే అవకాశం ఉంది. ప్రజల్లో క్యాంపెయిన్ చేయకపోతే కార్మిక వర్గ ఐక్యతను నిలబెట్టుకోలేం. అందుకే సీఎపి, ఎన్పీఆర్, ఎన్ఆర్సీ లకు వ్యతిరేకంగా జరుగుతున్న ఆందోళనల్లో మతంతో సంబంధం లేకుండా కార్మికులు, ప్రజలు అందరినీ భాగస్వాములుగా చేయాలి.

మత ప్రాతిపదికన పౌరసత్వ చట్టానికి చేసిన సవరణను మన రాష్ట్రంలోని అధికారపక్ష, ప్రతిపక్ష వైసీపీ, టీడీపీ బలపర్చడం సిగ్గుచేటు. సీఎపి, ఎన్పీఆర్, ఎన్ఆర్సీ లపై ప్రజల్లో ప్రత్యేకించి మైనార్టీల్లో పెద్ద ఎత్తున వ్యతిరేకత రావడంతో వైసీపీ ప్రభుత్వం వాటిని అమలు చేయబోమని ప్రకటించింది. వైసీపీ కి చిత్త శుద్ధి ఉంటే వీటిని అమలు చేయబోమని అసెంబ్లీ, కౌన్సిల్లో వెంటనే తీర్మానాలు చేయాలి. ఆ తీర్మానాలను ప్రతిపక్ష టీడీపీ బలపర్చాలి. లేకుంటే వాటి చిత్తశుద్ధిని శంకించాలి. టీడీపీ రాజధాని గొడవలో మునిగిపోయింది. సీఎపి, ఎన్పీఆర్, ఎన్ఆర్సీ లపై రాష్ట్రంలో జరుగుతున్న ఆందోళనలను పట్టించుకునే స్థితిలో లేదు.

కేరళ ఎల్డీఎఫ్ ప్రభుత్వం ఎన్పీఆర్

ను అమలు చేయబోమని ప్రప్రథమంగా ప్రకటించడాన్ని, అసెంబ్లీలో తీర్మానం చేయడాన్ని అభినందించాలి. ఆ తర్వాత మధ్యప్రదేశ్, రాజస్థాన్ తదితర రాష్ట్రాలు కూడా ఎన్పీఆర్ను అమలు చేయబోమని

తీర్మానించాయి.

చెన్నైలో 2019 డిసెంబర్ 23 - 27 తేదీల్లో జరిగిన సిఐటియు అఖిల భారత మహాసభ.. సీఎపి, ఎన్పీఆర్, ఎన్ఆర్సీ లకు వ్యతిరేకంగా ప్రచారం చేయాలని, ఎన్పీఆర్ ప్రశ్నలకు కార్మికులు, ప్రజలు సమాధానాన్ని ఇవ్వకుండా తిరస్కరించేలా చేయాలని కోరింది.

ఫిబ్రవరి నెలాఖరులోగా అన్ని స్థాయిల్లోని యూనియన్ల జనరల్బాడీలు, కమిటీల సమావేశాలు నిర్వహించి విషయాన్ని తెలియజేయాలి. మార్చి 1 నుండి 15 వరకు సీఎపి, ఎన్పీఆర్, ఎన్ఆర్సీ లకు వ్యతిరేకంగా ఇంటింటికి తిరిగి ప్రచారం చేయాలి. ప్రధానంగా కార్మికుల పని ప్రదేశాలు, నివాస ప్రాంతాల్లో ఈ ప్రచారం జరగాలి. సాయంత్రం పూట వీధి నభలు జరిపి విషయాలను వివరించాలి.

దీనికి ముగింపుగా మార్చి 23న భగత్ సింగ్ వర్ధంతి రోజున భారీ సమీకరణంతో అన్ని పట్టణ కేంద్రాల్లో ప్రదర్శనలు చేయాలి.

నడుస్తున్న చరిత్రపై స్త్రీల ముద్ర

- పి.ఎ.దేవి

“స్త్రీలు భారతదేశ చరిత్రను తిరగరాస్తారు” అన్నారు గురజాడ. తిరగరాయటం మాట అటుంచితే దేశంలో నేటి చరిత్రను రాసే పని మాత్రం స్త్రీలే భూజానేనుకున్నట్టుగా స్పష్టంగా కనబడుతుంది. దేశ రాజధాని ఢిల్లీ నగరం రంగు మారుతున్న అపూర్వ దృశ్యం చూడాలంటే ఢిల్లీ గల్లీ గల్లీ అందునా పేదలుండే ప్రాంతాల్లో తిరగాలి. ఎముకలు కొరికే చలిలో కూడా వేడెక్కుతుంది. ఇండ్రలోక్ కాలనీ, చంద్రాపూర్, వజిరే పురా ముస్తఫా బాద్, జామియా... ఇట్లా పది పన్నెండు చోట్ల తిరుక్కుంటూ షాహీన్ బాగ్ చేరాలి. అన్ని గుడారాల్లో దాదాపుగా ఒకటే దృశ్యం - వృత్తులు, పనులు, ఉద్యోగాలు ఎవరివి వారు చేసేసుకుని హడావిడిగా జనం తిరునాళ్లకి పోతున్నట్టు గుంపులుగా ఈ గుడారాల వైపు నడుస్తుంటారు. ప్రత్యేకించి మధ్యాహ్నం తరువాత చంటి బిడ్డల్ని రజాయిల్లో చుట్టుబెట్టుకుపోయే తల్లులు రగ్గులు కప్పుకుని శివరాత్రి జాగరణకు పోతున్నట్టు పోయే మధ్య వయస్కులు జెండాలు, మూడు రంగుల జెండాల రెపరెపలతో రివ్వు రివ్వున పోయే యువత.

టార్పాలిన్ కప్పేది కొద్ది భాగమే గుడారాన్ని. మిగిలినదంతా ఓ విశాల బహిరంగ ప్రదేశం. మూడురంగుల పొడవాటి గుడ్డ ప్రహరీ. దానిపై అంబేద్కర్, గాంధీ, ఆజాద్, మౌలానా, నెహ్రూ, సరోజినీ నాయుడు, భగత్ సింగ్, రాం ప్రసాద్ బిస్మిల్, అప్పదుల్లా ఖాన్... ఇట్లా అందరూ కీలక వ్యక్తులయి ఉంటారు. చుట్టుపక్కలంతా రకరకాల నినాదాలు అట్టలపై, చార్టులపై, గుడ్డపై, ఫ్లెక్సీలపై.. కార్టూన్లు, ప్రశ్నలు, సంఘీభావాలు,

షాహీన్ బాగ్ దగ్గర వాకర్స్ వే మొత్తం చేగువేరాతో సహా అందరూ ఫ్లెక్సీలుగా మారి మనకేసి చూస్తుంటారు.

వాకర్స్ వేకి గుడారానికి మధ్య ఓ మినీ ఇండియా గేటు నమూనా. దాని వక్కనే ఆర్టీసీ ఆఫీసు లైబ్రరీగా మారిపోయింది. ఆ హైవే పక్క ఉన్న చెట్లన్నీ జెండాలు, పోస్టర్లు ఆకుల్లా కప్పుకున్నాయి.

అన్ని మతాలు, అన్ని తరగతులు, అన్ని వర్గాలు, అన్ని వర్ణాలు అన్ని వయసుల వాళ్లు వస్తూంటారు. కూర్చుంటారు. వింటారు. మాట్లాడతారు. చర్చించు కుంటారు. చాయ్ లు, మరీ ఆకలేస్తే చపాతీ రోల్స్ వీధి తిండి వేడిగా మళ్లీ పోయి కూర్చుంటారు. తృప్తి తీరనట్టు మగాళ్లు రకరకాల గడ్డాలు విభిన్న రంగుల్లో వయసుల్లో పోకి క్రాపుల్లో కుర్రకారు. చుట్టూ చైనా వాల్ మాదిరి నిలబడతారు. వేదికపై జరిగేదాన్ని రికార్డు చేస్తారు. కేరింతులు కొడతారు. మారు పలుకుతారు. ఏడ్చే పిల్లల్ని సముదాయిస్తారు. No NRC పతంగి ఇస్తారు. కానీ ప్రధాన భాగం స్త్రీలే. వారికి దారి ఇస్తారు. మర్యాదగా కూర్చోబెడతారు. టీలు, ఆహారం పాకెట్లు ఇస్తుంటారు. కానీ స్త్రీలు వాళ్ల గోల వాళ్లదే! పిల్లల ఏడుపు కంటే ఉపన్యాసం పైనే ధ్యాస. మాటమాటకీ ప్రతిస్పందిస్తారు. ప్రతి నినాదమూ పిలుపుకీ మారుపలుకుతారు.

రాళ్ల మీద ఎత్తు చేసి నిలబెట్టిన బల్ల వేదిక నలుచదరం. దాని వెనకాలంతా పొట్టి బల్లలు ఎక్కి దిగటానికి వీలుగా వేదికను రక్షిస్తూ ఒక రేకు పైనంతా పెద్ద బ్యానర్ NO CAA or NRC. అంబేద్కర్, గాంధీ ఇంకో రేకు గేటు, దాని మూలన

ఒక బల్ల. ఆర్గనైజర్స్ బురఖాల్లో, బురఖాల్లేకుండాను ఒక రిజిష్టరు, పెన్నులు. మాట్లాడేవాళ్లు, కవితలు, పాటలు, గజల్స్, నజ్మా, నినాదాలు సందేశాలు. సరే పేరు ఇవ్వొచ్చు. వివరాలడుగుతారు. జాబితా చూసి ఎంత సమయం వేచి చూడాలో అందాజాగా చెబుతారు. ఎవర్నీ దించేయరు. కానీ మరీ ఆపకపోతే కాస్త సూచన చేస్తారు. యువ కవులకు వాహ్వా.. లు, వన్స్ మోర్ లు. ఉపన్యాసాలకు సారాన్ని బట్టి స్పందన వస్తుంది. రుచిగా లేకుంటే వక్త పాపం తనంతటతానే విరమించు కోవాల్సిన స్థితి.

అంతటి గందరగోళం మధ్యన ప్రశాంతమైన ఒక ద్వీపంలా ఈ స్త్రీలు మొత్తం పర్యవేక్షణ చేస్తుంటారు. వింటారు. ఇంటర్వ్యూలు ఇస్తారు. జవాబులు చెబుతారు. వేదికపై ఒక కన్నేసి ఉంచుతారు. ఉడుకురక్తం వాళ్లని కాస్త చల్లబరుస్తుంటారు. వెళ్లిన వాళ్లని సంబాళిస్తారు. ప్రశ్నలడుగుతారు. ఎంతకాలం? ఎందుకు స్పందించదు ప్రభుత్వం? మీ రాష్ట్రం ఎలా ఉంది అని అడిగి తెలుసుకుంటారు. అర్థం చేసుకుని వాళ్లలో కలుపుకుంటారు ఆత్మీయంగా.

జామియామిలియా విద్యార్థుల ఆక్రందనలతో ఉలిక్కిపడ్డ ఈ షాహీన్ బాగ్ స్త్రీలు వెనకా ముందు చూడకుండా వాళ్లకోసం పరుగెత్తారు. బాప్పువాయు గోళాలతో తరిమితే తిరిగొచ్చి రోడ్డు పక్క కూలబడ్డారు. యవ్వనులు తమ భవిష్యత్తు గురించి ఆలోచించకుండా జనం అందరి కోసం బరిలోకి దిగి పాలకుల దౌర్జన్యాలకు ఎరవుతుంటే మౌనంగా ఎట్లా ఉంటాం అనుకున్నారు. ఇంటికి వెళితే అశాంతి నిద్రపట్టదు. తాడో పేడో తేలేదాకా రోడ్డు

మీద ఉండాం అనుకున్నారు. నలుగురితో మొదలై వేల మందికి చేరింది. గడప దాటని మహిళలు జాతీయ రహదారిలో అడ్డా వేశారు.

నెమ్మది నెమ్మదిగా, నిలకడగా, నికరంగా, శాంతియుతంగా నిరంకుశత్వాన్ని సవాలు చేశారు. మొదట్లో ఏ నీడా లేదు. నెమ్మదిగా అవే సమకూరాయి. అశాంతులంతా విధానాల వ్యతిరేకులంతా ఈ నీడకి చేరి తమ గుర్తింపుని ప్రకటించుకున్నారు. షహీన్ బాగ్ ఒక స్ఫూర్తిగా మారింది. గడ్డ కట్టించే డిసెంబర్ చలి, వానలా కురిసే మంచు. అన్నింటి కంటే రకరకాల బెదిరింపులు కిరాంయి వాళ్లంటూ, దేశ ద్రోహులంటూ ప్రచార దాడులు అన్నింటినీ చెక్కుచెదరకుండా భరించారు. స్త్రీల పట్టుదల ఎంత బలంగా ఉండగలదో చూపించారు. నాయకత్వ బాధ్యతల్ని అవలీలగా భుజనికెత్తుకున్నారు.

“కుటుంబం అయినా దేశం అయినా సంక్షోభం వస్తే స్త్రీలకు తెగించక తప్పదు. ‘అతనికి’ కుటుంబం లేదు కాబట్టి మమ్మల్ని బజారు కీడ్చాడు”.

“ప్రజల మాట వినకపోతే అదేం ప్రజాస్వామ్యం”. “అసలు మా జాతీయతనూ దేశభక్తిని నిరూపించు కోవాల్సిన అవసరం ఏమిటి ? మత రాజ్యం కావాలంటే అప్పుడే దేశం వదిలే వాళ్లం గదా!”.

“మా తాత ముత్తాతల రక్తం చిందించి సాధించిన స్వరాజ్యమిది”.

“చదువు విలువ తెలియాలంటే చదువుకుని ఉండాలి.”

“తప్పుడు సర్టిఫికెట్లు కాబట్టే విశ్వ విద్యాలయాలంటే అర్థం కావటం లేదు”.

“చదువూ శాస్త్రం లేని అజ్ఞానపు కాలానికి దేశాన్ని నెడతారా? మమ్మల్ని సర్టిఫికెట్లు అడిగే వాళ్లకి ఆ అర్హత ఉందా?”

మా ఓటరు కార్డుతోనే గదా గద్దెనెక్కింది. అదెందుకు చెల్లదు? ఇట్లా అనేక ప్రశ్నలు, జవాబులు అన్ని వైపుల నుండి ఎవర్ని కదిపినా ఏకధారగా మాటలు.

“అయోధ్య అంటే పోన్లే మేం ఎక్కడ నమాజు చేస్తే అదే మక్కా మసీదని తెల్పు కాబట్టి మాట్లాడలే. కాశ్మీరంటే నిజంగానే ఏదో కలుపుకు పోకపోతారా అనుకున్నాం. ఇట్లా ఎన్నని సరిపెట్టుకోవాలి? పౌరసత్వం అంటే ఉల్లిపాయా ఈ పూట కూరలో వద్దులే, రేపేసుకుందాం అని సరిపెట్టుకోవడానికి” ఒక తిరుగులేని తర్కం. అంతా సామాన్యులే. రాజకీయ పార్టీల ప్రతినిధుల నెవ్వరినీ అనుమతించలేదు.

వామపక్షాలు, కాంగ్రెసు, ఆప్, అందరికీ రావొద్దని నిక్కచ్చిగా చెప్పేశారు. ఇవి ఎవరి రాజకీయ ప్రయోజనం కోసం కాదు. మా కోసం, దేశం కోసం వచ్చే వాళ్లు. రాజకీయ నాయకులు మంచి ఉద్దేశంతో వచ్చినా అది తప్పు సంకేతాలు తీయొచ్చు. దీన్ని మేం అందరికీ చెందిన సమస్యగానే ఉంచదలిచాం” అనేశారు స్పష్టంగా. ఉద్యమం పక్షపాత రహితంగా ఉండటం మాత్రమే సరిపోదు. ఉన్నట్టు కనబడాలి కూడా (పారదర్శకంగా).

“కొంతమంది వచ్చి మీకు మా సంఘీభావం తెలుపుతున్నాం” అంటున్నారు. మేం వాళ్లని అడుగుతున్నాం “స్త్రీలనా? మైనారిటీలనా? రెండూ అనా? వాళ్లకి చెబుతున్నాం ఇది మా ఒక్కరి సమస్యే కాదు. పేదలు ఆదివాసులు సర్టిఫికెట్లు లేనివాళ్లు, నిర్వాసితులు, ప్రకృతి వైపరీత్యాల్లో అన్నీ కోల్పోయిన వాళ్లు ఎక్కడి నుండి తెస్తారు కాగితాలు? ఎట్లా నిరూపించుకుంటారు వాళ్ల తాతల భూమి ఇదని? కోట్ల జనం ఏమన్నా రాజరికాల/ సంస్థానాల వారసులా తరతరాల చరిత్ర రాసి ఉంచడానికి జీవిత చరిత్రలుగా రాయించుకోడానికి?” వాళ్ల ఆచరణ వాళ్ల

అలోచనా పరిధిని విస్తరించుకుంటూ పోతున్నారు.

నా పిల్లలకి నేను రోజూ ప్రతిజ్ఞ చేయిస్తా. సమానత్వం, లౌకికత్వం గురించి పాఠికేళ్లుగా బోధిస్తున్నా. వాళ్లు ఆ విలువలకే కట్టుబడి ఉండమంటే ముళ్ల బాటన నిలువ మన్నట్టేగా? అందుకే ప్రతి సాయంత్రం ఇలాంటి ఒక చోటకు వెళుతున్నా నా పాఠాలు నిలబడతాయో లేదో తెలుసుకోవాలిగా” అందో టీచరు.

“నకాబ్” మాటు నుంచి మెరిసే కళ్లు ఉన్నట్టుండి చురుగ్గా మారి “ఇంక్విలాబ్ జిందాబాద్” అని పిడికిలి ఎత్తుతాయి. అదేంటో తెలుసో.. తెలియదో.. కాని అది ఇచ్చే ఉత్తేజం మాత్రం అంతే ! ఎన్నడూ వేదికెక్కని వాళ్లు “మేం చూస్తాం, నిరంకుశ పర్వతాలు దూది పింజల్లా ఎగిరి పోయే కాలాన్ని చూస్తాం మేం...” అంటూ గొంతులోంచి పెయిన్ ని ఆవాహన చేస్తారు. కుర్తా పైజమా, వెయిష్టు కోటు నూనూగు మీసాల వాడు అబద్ధాల సర్దారూ ఎంత కాల మింక నీ జోరూ” అంటూ పాడుతూ జనాన్ని ఊపేస్తాడు.

ఓ విద్యార్థి “నేలను అడిగాను ఆజాదీ, ఆకాశం ఇచ్చింది ఆజాదీ నీవూ గర్జించు మరి ఆజాదీ” అంటూ వయినాలుగా ఆజాదీ నినాదాల్ని కవితీకరిస్తాడు. అన్ని గొంతుల్లో అది మార్మోగుతుంది.

గదర్ వీరుల గురించి, మౌలానా ఆజాద్, చంద్ర శేఖర్ ఆజాద్ ల ఉమ్మడి ఆజాదీ వారసత్వం గురించి, బేగం హజ్రత్ మెహల్, లక్ష్మీబాయిల వీరత్వం అన్నింటికీ మించి స్వాతంత్ర్య సమరంలో తలపడిన కోట్ల మంది భారతీయుల ఐక్య పోరాటం గురించి, బందగీ బలిదానం, మగ్ధూం స్వేచ్ఛాగానం గురించి వాళ్లు వింటారు. హిందీ, ఇంగ్లీషు, ఉర్దూలలో నేరుగా మిగిలిన భాషేదయినా అనువాదంలో ..

అన్నిటా నిరంతరాయ మేధోమధనం తో నేర్పడం, నేర్చుకోవడం జమిలిగా సాగుతున్నాయి. రాజ్యాంగంలో ఏముందో ఎట్లా దాన్ని వ్యాఖ్యానించాలనే విషయం. దాన్ని తిరిగి వల్లించడం వారికి చాలా ఇష్టమయిన చర్య. చాలా స్పష్టంగా ఆచరణ అధ్యయనపు అవసరాన్ని ఎంత పెంచు తుందో కనబడుతుంది. తమను తాము తాజా పర్చుకునే ఉద్దేశం గల ఉద్యమా లేవయినా ఇక్కడ నేర్చుకోవల్సింది చాల ఉంది. ఒక కొత్త భాష.. ఒక నూత్న అధి వ్యక్తికరణ, ఒక సమాంతర నాయకత్వం, ఒక ఆధిపత్యం లేని సమన్వయం నేర్చుకోవాలి. కొత్త పోకడలని స్వీకరించడం. అసమ్మతిని, అశాంతిని, ఉ ద్రేకాల్ని ఉద్యమంలో భాగంగా ఆమోదించి శాంత పడటం నేర్చుకోవాలి.

జాగ్రత్తగా ఏ మాటల్ని ఎట్లా అర్థం

చేసుకోవాలో ఏ చర్యని ఎట్లా విశ్లేషించాలో స్వీకరించాల్సినవి. అన్నింటికీ మించి వరద తీసేటపుడు ఎట్లా తట్టుకుని తిరిగి లేవాలో ఉద్యమానుభవాలు వీరికి నేర్పాలి. సుదీర్ఘ పోరాటానికి సమాయత్తం చేయాలి.

వీళ్లంతా అప్పుడే తొలిసారి బయటకు వచ్చిన వాళ్లు. కొత్త ఊపు, ఆవేశంలో కలబడుతున్న వాళ్లు. అణిచివేత ఎంత బీభత్సాన్ని సృష్టిస్తుందో దానికి జామియా, జె ఎన్ యు, ఆలీఘర్ విశ్వవిద్యాలయాలు చిరు ప్రారంభం మాత్రమేనని తెలియ జెప్పాలి.

సైతాను ఆధిపత్యం అధికారం రూపంలో విరుచుకుపడే సందర్భంలో కదలకుండా నిలబడే నిబ్బరం సాధన చేయించాలి. ఈ లేచే పిడికిళ్లు దించకుండా ఎత్తి ఉంచే శక్తిని సహకారాన్నీ వాళ్లకి అందించాలి. ఇది

కేవలం CAA, NRC లపై పోరాటం కాదు. ఇది అనేకంగా జరుగుతున్న మతోన్మాద దాడులు., దుర్మార్గాలు, దోపిడీ విధానాలపై పేరుకున్న అసంతృప్తి బ్రద్దలయిన కాలం, అంతే ..

కాబట్టి తీర్థ యాత్రలకి పోయినట్లు ఉద్యమ ఉద్వేగాలతో ఊగిపోతున్న గుడారాలని సందర్శించాలి.

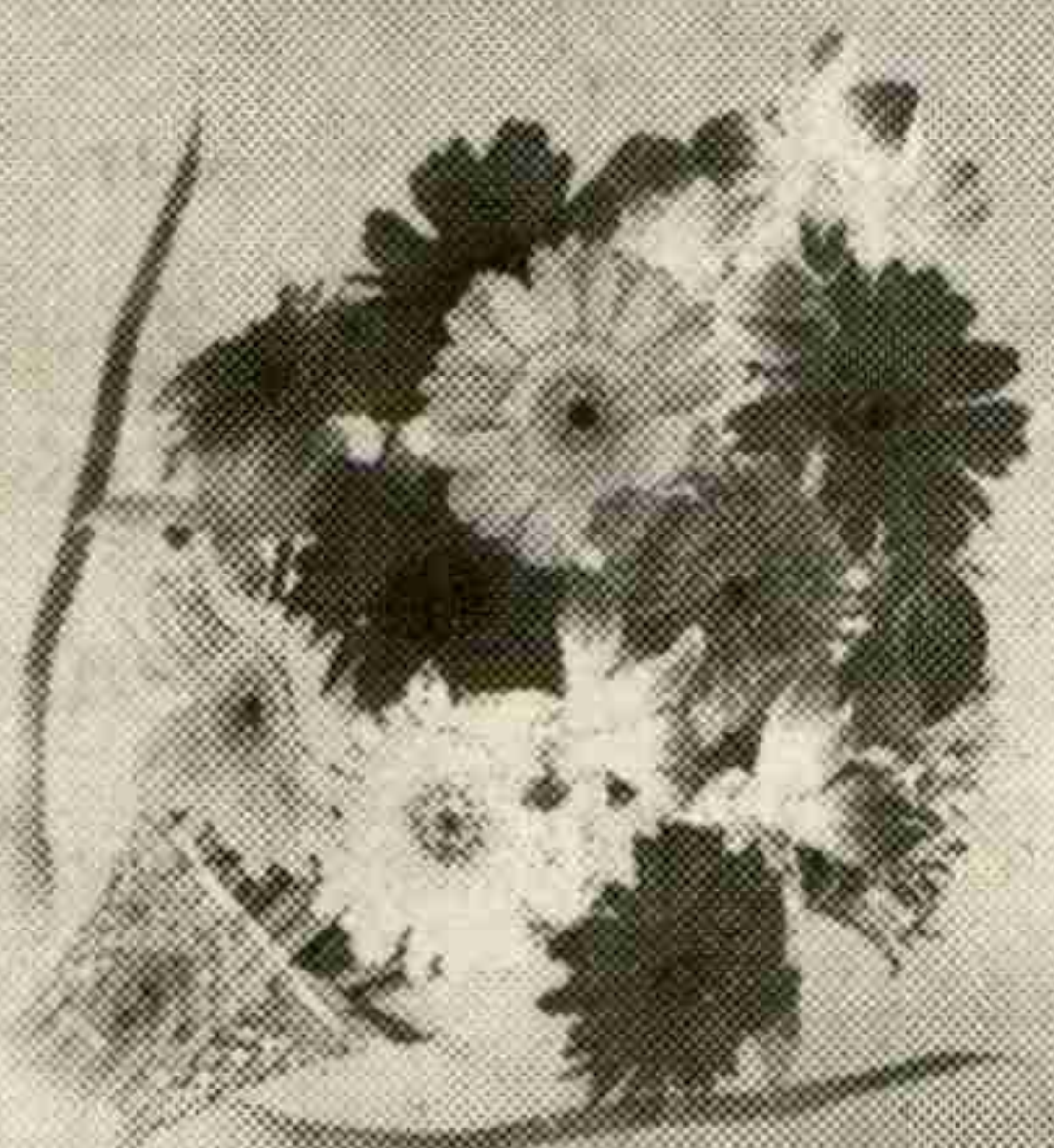
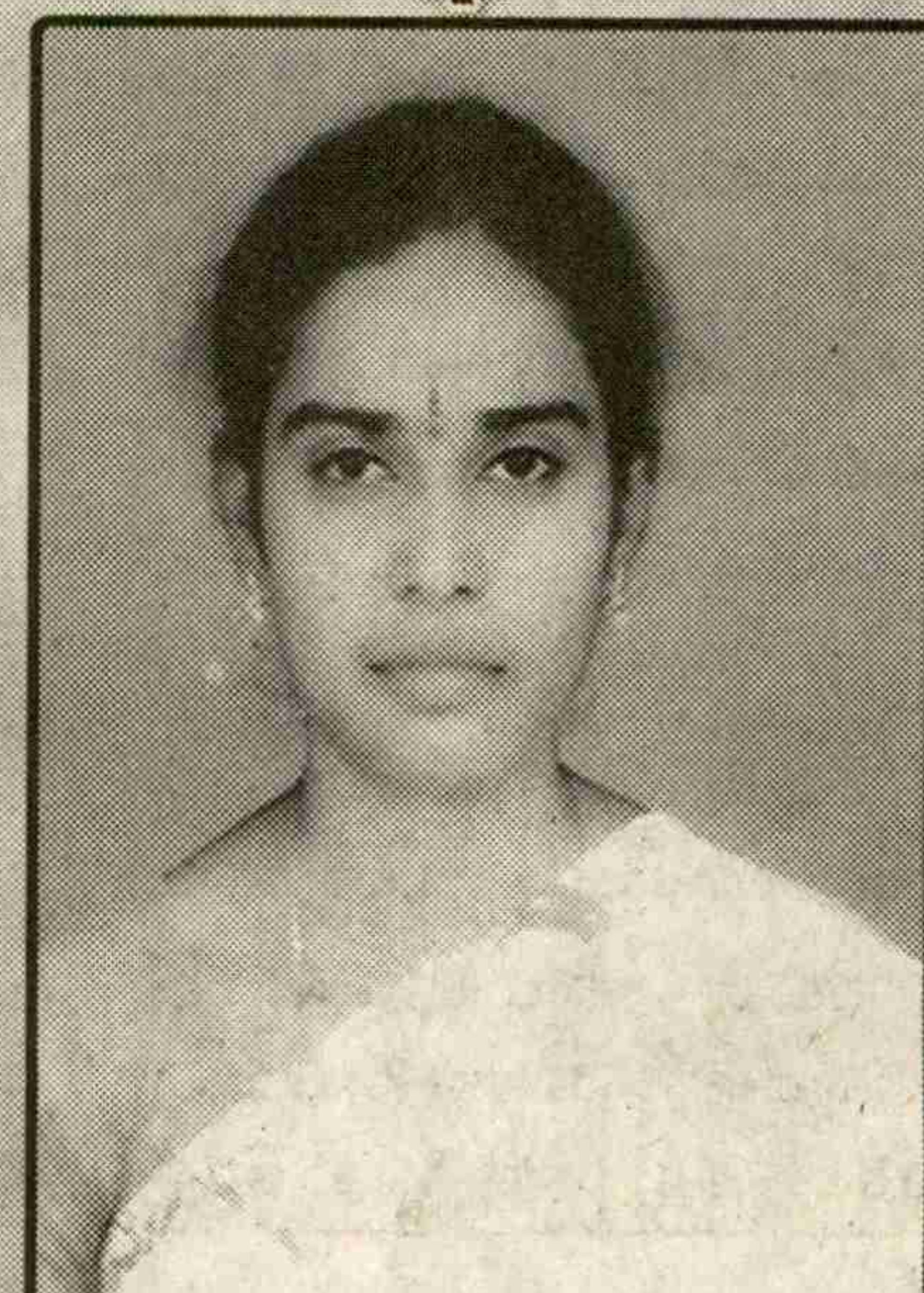
ఈ జనంలో స్నానం చేసి కొత్త శక్తిని పుంజుకోవాలి. కుంటలు, కోనేర్లు, చెరువులు, సెలయేర్లు, వాగులుగా బహుళంగా జన ఆందోళన ప్రతి చోటా నిలిచేలా ప్రవహించేలా చేయాలి.

పోటుతో సముద్రంలోకి పోయే వాడే నావికుడు. షహీన్ బాగులతో ఉరికే వాళ్లే ఉద్యమకారులు నేడు...

(రచయిత్రి సామాజిక కార్యకర్త)

అంతర్జాతీయ

మహిళా దినోత్సవం సందర్భంగా

శ్రీమతి అరుణకుమారి సి.వి
ఎక్స్ట్రేజ్ డిపార్ట్మెంట్ (నర్సరావుపేట)

జగన్ వద్దకు తీసుకెళ్తామని అక్రమ అరెస్టులు

మెప్పా ఆర్పిలకు 14 నెలలు, విజయవాడకు 5 నెలలుగా జీతాల కోసం,

మూడేళ్ల కాలపరిమితితో ఉద్యోగాల నుంచి తొలగిస్తామని, 40 ఏళ్ల దాటిన వారిని తొలగిస్తామని సర్కులర్లను ప్రభుత్వం జారీ చేసిన సర్క్యులర్లను ఉపసంహరించాలని ముఖ్యమంత్రి జగన్మోహన్ రెడ్డి గారికి వినతిపత్రం ఇవ్వాలని కోరిన గ్రామీణ విజయవాడ, అర్బన్ ఆర్పిలను పోలీసు అధికారులు పోలీస్ స్టేషన్ కు తరలించి అక్రమ అరెస్టులకు పాల్పడ్డారు. విశాఖ మీదుగా విజయనగరం వెళ్తున్న జగన్ ను

కలిసేందుకు గ్రామీణ విజయవాడ, అర్బన్ ఆర్పిలు విశాఖ ఎయిర్పోర్టుకు చేరుకున్నారు. నాయకులను ముఖ్యమంత్రి వద్దకు తీసుకు వెళతామని నమ్మించి స్టేషన్ తరలించి, అరెస్టుకు పాల్పడ్డారు. అరెస్టు చేసిన వారిలో విజయవాడ జిల్లా అధ్యక్ష, కార్యదర్శులు సిహెచ్.రూపాదేవి, కెలక్టివ్ ప్రసన్న, ఆర్పి యూనియన్ నాయకులు వరలక్ష్మి, సిఐటియు శ్రామిక మహిళా నాయకులు పి.మణి, ఎస్.అరుణ ఉన్నారు.

కొత్త మెనూతో వంటమ్మలకు భారం

మధ్యాహ్న భోజన పథకంలో రాష్ట్ర ప్రభుత్వం ప్రవేశ పెట్టిన కొత్త మెనూ వంట కార్మికులకు భారంగా ఉందని సిఐటియు రాష్ట్ర ఉపాధ్యక్షులు వి.ఉమామహేశ్వరరావు అన్నారు. పెరిగిన ధరలకు అనుగుణంగా మెనూ ఛార్జీలు పెంచాలని డిమాండ్ చేశారు. ఏపీ మధ్యాహ్న భోజనపథక కార్మికుల యూనియన్ (సిఐటియు) రాష్ట్ర సదస్సు విజయవాడలోని ఎంబి విజ్ఞాన కేంద్రంలో జరిగింది. యూనియన్ అధ్యక్షురాలు వరలక్ష్మి అధ్యక్షతన జరిగిన ఈ సమావేశానికి ఆయన ముఖ్య అతిథిగా హాజరై మాట్లాడారు. ప్రభుత్వం ప్రవేశపెట్టిన మెనూ విద్యార్థులకు ఇష్టంగా ఉన్నా వంట కార్మికులకు భారంగా మారిందన్నారు. యూనియన్ ప్రధాన కార్యదర్శి కె.స్వరూపరాణి మాట్లాడుతూ.. ప్రస్తుతం ప్రాథమిక పాఠశాల విద్యార్థులకు రూ.6.57, ఉన్నత పాఠశాల

విద్యార్థులకు రూ.8.80 మాత్రమే ప్రభుత్వం చెల్లిస్తుందని వివరించారు. ప్రస్తుతం మార్కెట్ లో పెరిగిన నిత్యావసరాల ధరల ప్రకారం ఇవి ఏ మాత్రమూ సరిపోవన్నారు. ధరలు పెంచితేనే ప్రభుత్వం ప్రవేశపెట్టిన జగన్ ను గోరు ముద్దలు విద్యార్థులకు అందుతాయని, లేదంటే 'గోరు ముద్ద'గానే మిగిలిపోతుందని వ్యాఖ్యానించారు.

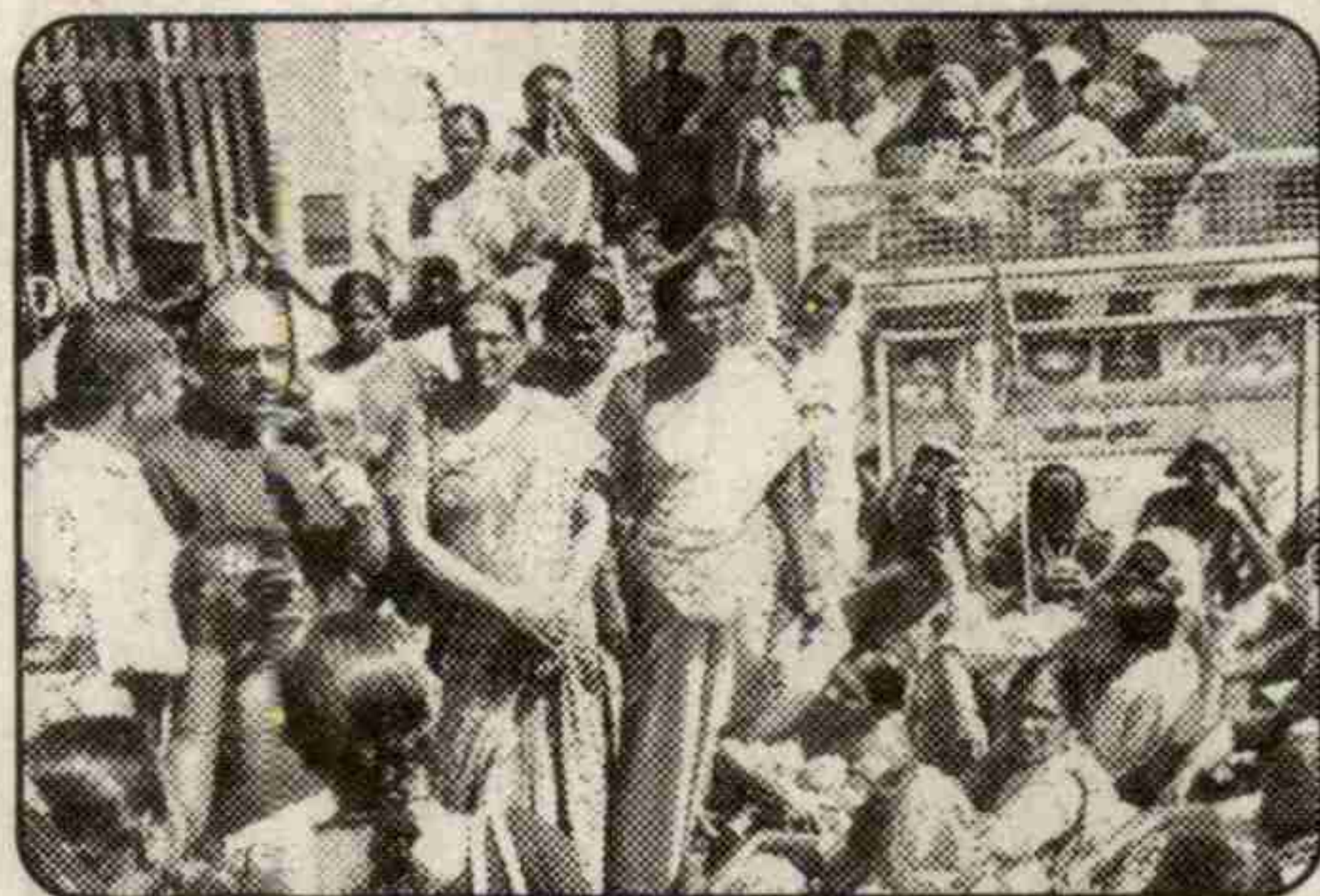
ప్రభుత్వ పాఠశాలల్లో వంటపెద్దు లేకపోవడంతో చెట్ల కిందే వంట చేస్తున్న పరిస్థితి నెలకొందన్నారు. నిధులు కేటాయించి పెద్ద నిర్మాణం చేపట్టాలని డిమాండ్ చేశారు. వైసిపి ప్రభుత్వం అధికారంలోకి వచ్చిన తరువాత కార్మికులకు రాజకీయ కక్షసాధింపులు పెరిగాయని, వీటిని అరికట్టాలని డిమాండ్ చేశారు. అధికారంలోకి వస్తే రెగ్యులర్ చేస్తానని చెప్పిన హామీని నిలబెట్టుకోవాలని కోరారు. ప్రాథమిక తరగతులకు రూ.15, ప్రాథమికోన్నత తరగతులకు రూ.20 చొప్పున పెంచాలని డిమాండ్ చేశారు. 25 గ్రామాల చిక్కిరి మార్కెట్ లో రూ.4 ఖర్చు అవుతుందని, ప్రభుత్వం కేవలం రూ.1.69 చెల్లిస్తోందని తెలిపారు. కార్మికులకు ప్రతి నెలా 5వ తేదీన వేతనాలు, బిల్లులు చెల్లించాలని డిమాండ్ చేశారు.

కార్యక్రమంలో యూనియన్ రాష్ట్ర నాయకులు, దయారమాదేవి, బి.సుధారాణి, పి.కల్పన, ఎన్.సిహెచ్.సుప్రజ, సిహెచ్.పద్మ, శివకుమారి, నాగమణి, ధనశ్రీ పాల్గొన్నారు.

తూర్పుగోదావరి, పశ్చిమగోదావరి జిల్లా కలెక్టరేట్ల వద్ద మెనూ ఛార్జీలు, పెండింగ్ వేతనాలు పెంచాలని, ఫ్రైవేట్ సంస్థలను రద్దు చేయాలని ధర్నాలు జరిగాయి. కాకినాడలో జరిగిన ధర్నాలో రాష్ట్ర ప్రధాన కార్యదర్శి కె.స్వరూపరాణి, జి.బేబిరాణి, పద్మ, శేషబాబ్జి పాల్గొన్నారు. ఏలూరులో జరిగిన ధర్నాలో రాష్ట్ర కార్యదర్శి దయా రమాదేవి, సిఐటియు జిల్లా కార్యదర్శి

డి.ఎన్.వి.డి.ప్రసాద్, మిడ్డేమిల్ జిల్లా కార్యదర్శి శ్యామలారాణి పాల్గొన్నారు.

ఆధునిక యుగంలో మహిళలకు తప్పని ఇక్కట్లు

చరిత్రలో దొరలు కూలి పని చేసుకునే పని బిడ్డ తల్లులని బిడ్డ ఏడుస్తుంది, పాలు ఇవ్వాలి బిడ్డకి అని అడిగితే అక్కడ పనికి కాపలా ఉన్న భూస్వాములు నువ్వు నిజంగా తల్లివా? నీ రైక ఇప్పి పాలు వస్తున్నాయా లేదా చూపెట్టు అన్నట్టుగా ఇప్పుడు అంతకు మించి ఈ ఆధునిక సాంకేతిక యుగంలో నువ్వు ముట్టులో ఉన్నావని లోడుస్తులు విప్పి చూపెట్టు అని అడగటం ఇంత కన్నా దారుణం ఇంకోటుందా?

దేవుడు గుడి ఉంది అని ముట్టులో

ఉంటే మీ దేవుడు మైల పడతాడా, మరి మీ దేవుడు లేని చోటు చూపించండి మహా భక్తుల్లారా మీ ఇంట్లో ఆడవాళ్లు అందరూ నెలలో ఐదు రోజులు దేవుడి లేని చోటుకే వెళ్తారు.

అవును ముట్టులో ఉన్నవాళ్లని ఒక మూలకి కూర్చోబెడతారా మీరు? ఏ ఆ మూలలో దేవుడు లేడా? మరి దేవుడు సర్వాంతర్యామి అని ఎందుకు వాగుతారు?

ముట్టులో ఉన్న మేము 5 రోజులు ఉండేది అయితే భూమి మీదనేగా అంటే మీ భూమాత మైలపడినట్లేనా మమ్మల్ని తాకి? అదే భూమి మీద మీ భక్తులు ఉంటారుగా, అంటే మీరు మైలపడినట్లేనా? మరి మీరు ఆ 5 రోజులూ గాల్లో ఎగరండి.

ముట్టులో ఉన్న మేము గాలి

పీల్చుకుంటాంగా వాయుదేవుడు అంటే 5 రోజులూ వాయుదేవుడు కూడా మైల పడినట్లేగా.. అందుకే భక్తులూ మీరు 5 రోజులు గాలి పీల్చటం మానేస్తారా?

మేము ముట్టులో 5 రోజులు నీళ్లు తగుతాముగా అంటే మీ పవిత్రమైన గంగమ్మ తల్లి మైలపడినట్లేనా? మేము తాగినందుకు మరి మీరు ఆ 5 రోజులూ నీళ్లు తాగడం మానేయండి. ఎందుకంటే మీరు మైల పెడుతారుగా? శివుడు అర్ధనారీశ్వరుడు పార్వతీదేవిని తనలో సగం చేసుకున్నాడుగా! మరి పార్వతీ దేవికి ముట్టురాదా? ముట్టులో ఉన్నప్పుడు తన నుండి వేరు చేసుకుని 5 రోజులు తరువాత మళ్ళీ కలుపుకుంటాడా? దేవుళ్లకు చెమట రాదు. నీడ పడదు ముట్టు రాదు అని చెప్పకండి. మీరు చూశారా అన్ని ఈ పురాణాల కట్టు కథలు అల్లి, అన్ని మీకు తగ్గట్టుగా

రాసుకుని అదంతా అందరి మెదళ్లలో నింపి 'దేవుడు' 'దయ్యం' అని భయపెట్టి ఇంకా ఎన్ని సంవత్సరాలు ఈ మూఢనమ్మకాలు? ఎవరి నమ్మకం వారిది అనుకుంటే నమ్మండి. కానీ ఇతరుల పైన రుద్దకండి. శారీరకంగా వచ్చే మార్పుల్ని అవమానించకండి. శాస్త్రీయంగా ఆలోచించండి.

ఆ మైలలో నువ్వు 9 నెలలు మునిగి తెలితేనే ఈ భూమి మీదకి వచ్చి బతుకుతున్నావ్, అది గుర్తుపెట్టుకో..

ఈ రోజున వేరే గ్రహాల పైన జీవన మనుగడ కోసం అడుగులు వేస్తున్న మానవున్నీ ఇంకా మీ పాత చెత్త నమ్మకాలతో మనుషుల్ని పాతాళం లోకి తీసుకెళ్లకండి.

ఇప్పటికీ ఈ దేశంలో 32 కోట్ల పైన

మహిళలు ముట్టులో ఉంటే కేవలం 7 కోట్ల మందికే శానిటరీ పాడ్స్ అందుబాటులో ఉన్నాయి. ఇప్పటికీ 71 శాతం అమ్మాయిలకు మెచ్యూర్ అయ్యే ముందు దాకా మెన్సేన్ అంటే ఎంటో తెలియదు. 80 శాతం మహిళలు ఇంకా ఇప్పటికీ పాత బట్టలే వాడుతున్నారు. ప్రకృతిలో సహజంగా జరిగే బయోలాజికల్ చేంజెస్ కోసం మనం మన ఆడపిల్లలకి చెప్పే స్థితిలో ఇంకా లేము సిగ్గు, సిగ్గు కానీ బట్టలు విప్పి చూసే స్థాయికి దిగజారము అది ఒక విద్యాలయంలో ఒక పిల్లాడికి బహిరంగంగా డ్రగ్స్, సిగరెట్లు, మద్యం కొనే ఫ్రీడమ్ ఉంది. కానీ ఒక అమ్మాయికి శానిటరీ ప్యాడ్ కొనే ఫ్రీడమ్ లేదు.

ఆడపిల్లకు ముట్టులో ఉన్నారా అని చెక్ చేయటం అవమాన పరచటం. హేళనగా మాట్లాడటం కాదు కావాల్సింది. ఆ 5 రోజులూ కావాల్సింది. ప్రేమ అర్థం చేసుకోవడం పనిలో హెల్ప్ చేయటం, తనకి రెస్ట్ ఇవ్వటం.

మున్సిపల్ యూనియన్ జిల్లా సదస్సులో మాట్లాడుతున్న రాష్ట్ర ప్రధానకార్యదర్శి ఎం.ఉమామహేశ్వరరావు, ప్రెసిడెంట్ సుబ్బారావు

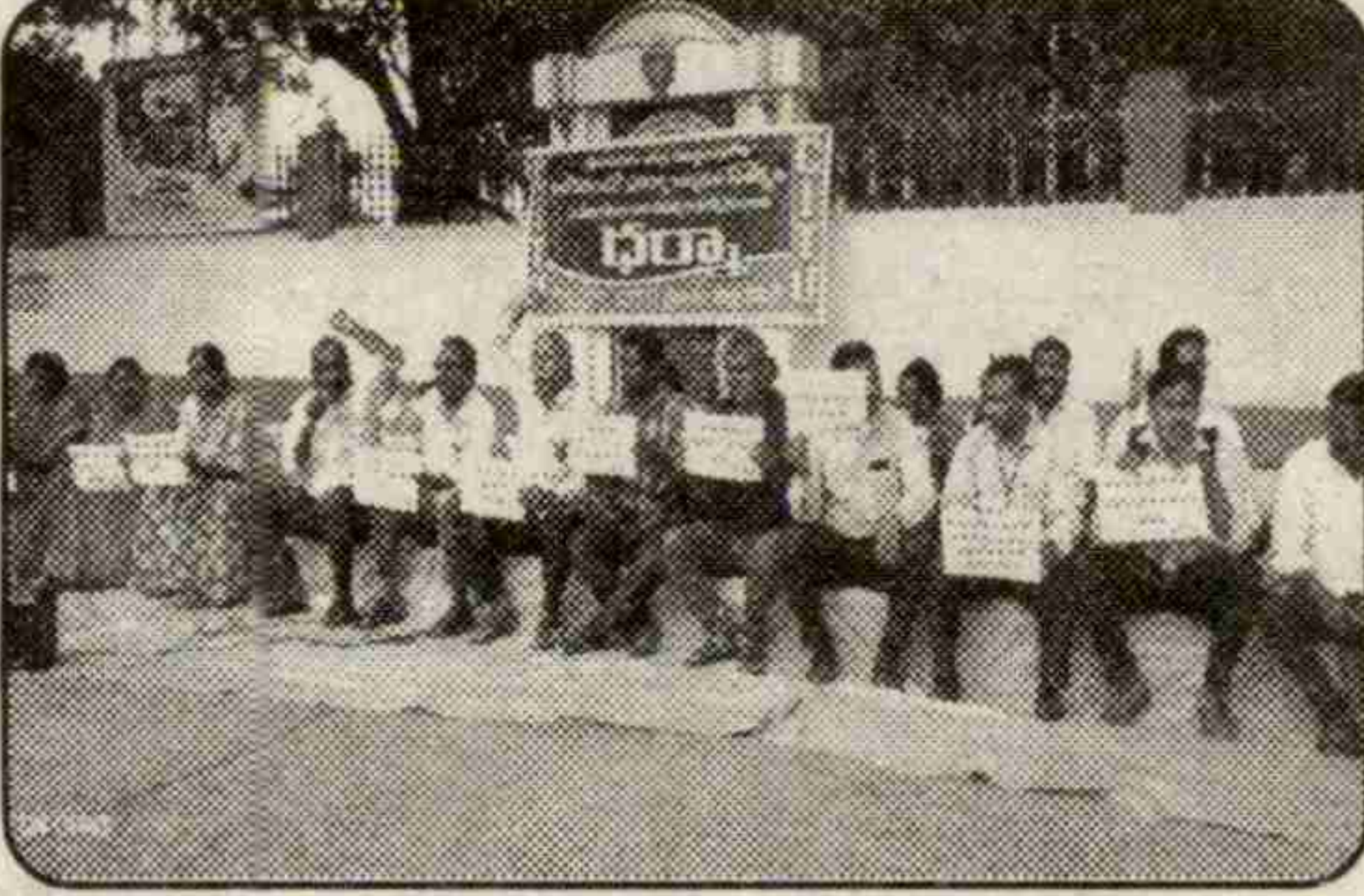

'అరబిందో' కార్మికులకు రాష్ట్ర వ్యాప్త సంఘీభావం

శ్రీకాకుళం జిల్లా రణస్థలం మండలం పైడిభీమవరంలోని అరబిందో ఫార్మా కార్మికుల పోరాటానికి రాష్ట్ర వ్యాప్త మద్దతు

ఒప్పందం కోసం యాజమాన్యంతో ఏడు దఫాలు చర్చలు జరిపినా పట్టించుకోలేదని తెలిపారు. యాజమాన్యం తప్పుడు

సిబ్బితీయు, ఎబ్బితీయుసి ఆధ్వర్యాలన ధర్నా జరిగింది. తూర్పుగోదావరి జిల్లా కాకినాడ కలెక్టరేట్ వద్ద నిర్వహించిన ధర్నాలో

పద్ధతులను ప్రశ్నిస్తున్నారనే అక్కసుతో గతంలో ఒకరిని, ఇప్పుడు ముగ్గురు యూనియన్ నాయకులకు ఎటువంటి నోటీసూ ఇవ్వకుండా అక్రమంగా నిలుపుదల చేసిందన్నారు. అరబిందో కార్మికులకు మద్దతుగా విశాఖలోని జీవీఎంసీ గాంధీ విగ్రహం వద్ద సిబ్బితీయు

లభించింది. తొలగించిన కార్మికులను విధుల్లోకి తీసుకోవాలని, కార్మిక చట్టాలను ఉల్లంఘిస్తోన్న అరబిందో యాజమాన్యంపై రాష్ట్ర ప్రభుత్వం చర్యలు తీసుకోవాలని, కార్మికుల సమస్యలు పరిష్కరించాలని

నగర కమిటీ ఆధ్వర్యాలన కార్మికులు ధర్నా చేశారు. ఈ సందర్భంగా సిబ్బితీయు రాష్ట్ర అధ్యక్షులు సీహెచ్.నర్సింగరావు మాట్లాడుతూ అరబిందో ఫార్మా వంటి అనేక కంపెనీలు ఏటా రూ.వేల కోట్లు లాభాలు

సిబ్బితీయు రాష్ట్ర ఉపాధ్యక్షులు వి.ఉమామహేశ్వరరావు ప్రసంగించారు. పిఎంఎస్ఆర్యు మద్దతు తెలిపింది. విజయవాడలోని లెనిన్ సెంటర్లో సిబ్బితీయు, ఎబ్బితీయుసి ఆధ్వర్యాలన సంఘీభావ ధర్నా నిర్వహించారు. పలు కార్మిక రంగాల నాయకులు, కార్మికులు పాల్గొన్నారు. గుంటూరు కలెక్టరేట్, పశ్చిమగోదావరి జిల్లా ఏలూరు కలెక్టరేట్ వద్ద సిబ్బితీయు ఆధ్వర్యంలో ధర్నా నిర్వహించారు. చిత్తూరు జిల్లా తిరుపతిలో సిబ్బితీయు ఆధ్వర్యంలో మున్సివల్ కార్యాలయం ఎదుట ధర్నా జరిగింది.

ఆర్జిస్తున్నా కార్మికులకు అతి తక్కువ వేతనాలు చెల్లిస్తూ శ్రమ దోపిడీకి పాల్పడుతున్నాయని విమర్శించారు. విషవాయువులను వెదజల్లే ఈ కంపెనీల్లో పనిచేసే కార్మికులు విషం మింగుతూ విధులు నిర్వహిస్తున్నారని తెలిపారు. విశాఖ జిల్లా అచ్యుతాపురం ఎస్ఇజెడ్లోని ఫార్మా పరిశ్రమల వద్ద సిబ్బితీయు ఆధ్వర్యంలో కార్మికులు

డిమాండ్ చేస్తూ రాష్ట్రంలోని పలు జిల్లాల్లో బుధవారం ధర్నాలు జరిగాయి. శ్రీకాకుళంలో ఆల్ ట్రేడ్ యూనియన్స్ ఆధ్వర్యాలన కలెక్టరేట్ వద్ద మహాధర్నా నిర్వహించారు. ఈ సందర్భంగా సిబ్బితీయు రాష్ట్ర ఉపాధ్యక్షులు డి.గోవిందరావు మాట్లాడుతూ అరబిందో యాజమాన్యానికి అరబిందో ఫార్మా వర్కర్స్ యూనియన్ (సిబ్బితీయు)కు మధ్య జరిగిన వేతన ఒప్పందం 2018 మార్చితో పూర్తయిందన్నారు. నూతన వేతన

నిరసన ప్రదర్శన నిర్వహించారు. విజయనగరం కలెక్టరేట్ వద్ద సిబ్బితీయు

ఆధ్వర్యాలన నిరసన దీక్ష చేపట్టారు. ప్రకాశం జిల్లా ఒంగోలు కలెక్టర్ కార్యాలయం వద్ద

అరబిందో కార్మికుల పోరాటానికి సంఘీభావ నిధి

అరబిందో కార్మికుల పోరాటానికి శ్యాంపిస్టన్స్ వర్కర్స్ యూనియన్ ప్లాంట్-2 కార్మికులు రూ.10 వేలు, లావేరుకు చెందిన లంకలపల్లి గోపి రూ.20 వేలు ఆర్థిక సహాయం అందజేశారు

ఈఎస్ఐలో అవినీతికి పాల్పడిన వారిపై కఠిన చర్యలు తీసుకోవాలి

ఈఎస్ఐలో మందులు, ఫర్నిచర్, కిట్స్, బయోమెట్రిక్ మిషన్లు తదితర కొనుగోళ్లలో కోట్ల రూపాయల అవినీతి జరిగినట్లు విజిలెన్స్ ఎన్ఫోర్స్మెంట్ నివేదిక తెలిపింది. ఇందులో ఈఎస్ఐ డైరెక్టర్లు,

మాజీ మంత్రులు కె.అచ్చెన్నాయుడు, పితాని సత్యనారాయణ ప్రమేయం ఉన్నట్లు తెలుస్తోంది. సమగ్ర విచారణ జరిపి దోషులను అరెస్ట్ చేసి చర్యలు తీసుకోవాలని, దిగమింగిన సొమ్మును రికవరీ చేయాలని సిఐటియు రాష్ట్ర ప్రధాన కార్యదర్శి ఎం.ఎ.గృహర్ డిమాండ్ చేశారు.

సిఐటియు కృష్ణాజిల్లా పశ్చిమ కమిటీ

ఆధ్వర్యంలో విజయవాడ (గుణదల)లోని ఈఎస్ఐ ప్రాంతీయ కార్యాలయం వద్ద ధర్నా జరిగింది. ఈ సందర్భంగా ఆయన మాట్లాడుతూ కార్మికుల కష్టార్జితంతో నడుస్తున్న ఈఎస్ఐ నిధుల నుండి కోట్ల రూపాయలు కైంకర్యం చేయటం విదారుణ మన్నారు. వెంటనే సొమ్ము రికవరీ చేయాలని, ఈ కేసులో ఎంతటి వారున్నా ఉపేక్షించకుండా అరెస్ట్ చేసి శిక్షించాలని డిమాండ్ చేశారు. ఈఎస్ఐ సంస్థలో వైద్య సేవలు సరిగ్గా లేవన్నారు. అవసరమైన మందులు ఉండవని, ఎక్కువ మందులు బయట కొనుక్కోవాల్సిన పరిస్థితి ఉందన్నారు.

ఈఎస్ఐ రిఫరల్ రాస్తే బయట హాస్పిటల్స్లో కార్మికులను చేర్చుకోవటం లేదు. అనేక కారణాలతో తిప్పుతున్నారు. ఈ లోగా కార్మికులు జబ్బు ముదిరి పోవటమో, చనిపోవటమో జరుగుతోంది. ఈఎస్ఐ వైద్య సేవలు కార్మికులకు ఉపయోగపడేలా మెరుగుపరచాలని, విజయవాడలో ఈఎస్ఐ సూపర్ స్పెషాలిటీ

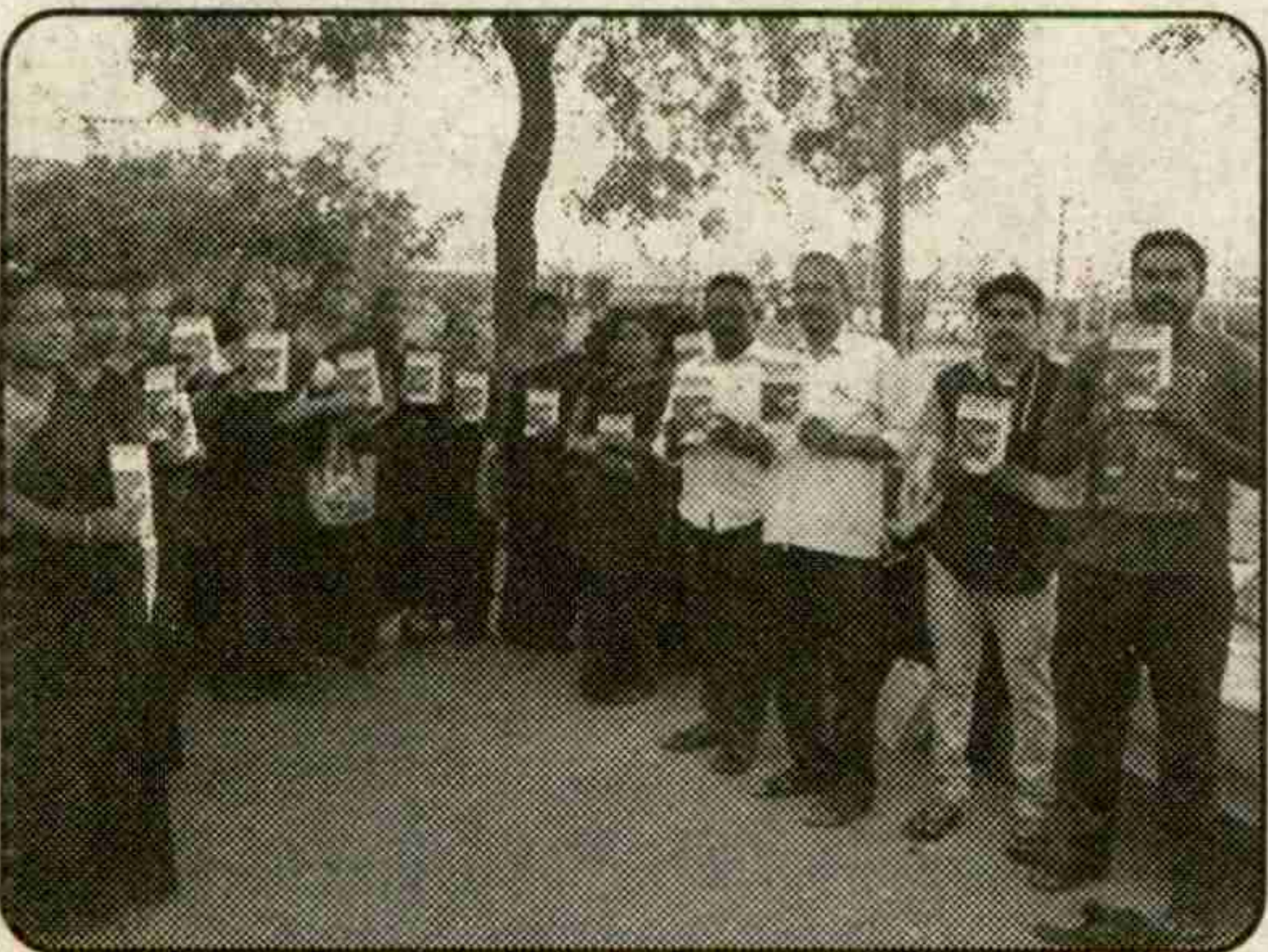
హాస్పిటల్ నిర్మించాలని కోరారు.

సిఐటియు జిల్లా ఉపాధ్యక్షులు, గుణదల హాస్పిటల్ అభివృద్ధి కమిటీ సభ్యులు డి.వి.కృష్ణ మాట్లాడుతూ వివిధ పరిశ్రమల్లో కార్మికులు వృత్తిపరమైన అనేక వ్యాధుల బారిన పడుతున్నారని, పౌండ్రీల్లో పనిచేసే కార్మికులకు ఊపిరితిత్తులను దెబ్బతీసే ప్రాణాంతక సిలికోసిస్ లాంటి జబ్బులకు ఈఎస్ఐలో వైద్యం లేదని, ఏదో ఒక మందు ఇచ్చి పంపుతున్నారని, జబ్బు తగ్గక వారంతా జీవచ్ఛవాలుగా బతుకుతున్నారని ఆవేదన వ్యక్తం చేశారు. ఈఎస్ డిస్పెన్సరీలో అన్ని రకాల మందులను అందుబాటులో ఉంచాలని, కార్మికుల పనివేళలకు అనుగుణంగా 24 గంటలూ డిస్పెన్సరీలు, హాస్పిటల్స్ పనిచేసేట్లు చర్యలు తీసుకోవాలని కోరారు.

సిఐటియు జిల్లా అధ్యక్షులు ఎ.వెంకటేశ్వరరావు అధ్యక్షతన జరిగిన ఈ ధర్నా కార్యక్రమంలో సిఐటియు రాష్ట్ర ఉపాధ్యక్షులు పి.అజయ్ కుమార్, వి.ఉమా మహేశ్వరరావు, జిల్లా ప్రధాన కార్యదర్శి ఎన్.సీ.హెచ్.శ్రీనివాస్ తదితరులు మాట్లాడారు.

కమ్యూనిస్టు పార్టీ ప్రణాళిక అవిష్కరణ

రెడ్ బుక్ డే సందర్భంగా విజయవాడ, కాకినాడలో ఆవిష్కరణ, బుక్ రీడింగ్

జరిగింది. విజయవాడలో రైల్వే కార్మికులతో జరిగిన సమావేశం రైల్వే యూనియన్ నాయకులు వి.వి.ఎల్.నర్సింహులు గారి అధ్యక్షతన జరిగింది.

సిఐటియు రాష్ట్ర ఉపాధ్యక్షులు వి. ఉమా మహేశ్వర రావు, కె.స్వరూపరాణి, కార్యదర్శులు కె.ఉమా మహేశ్వర రావు, కె.సుబ్బరావమ్మ, ఆర్.వి.నర్సింహారావు, ఎస్.ఎం.సుభానీ గారు పాల్గొని కమ్యూనిస్టు పార్టీ ప్రణాళిక గురించి వివరించారు.

పెండింగ్ వేతనాల కోసం

సకాలంలో జీతాలు చెల్లించనందుకు నిరశనగా విజయవాడలో రైల్వే స్టేషన్, డీజిల్ లోకో షెడ్ లోని రైల్వే కాంట్రాక్ట్ కార్మికులకు జీతాలు ఇంత వరకు చెల్లించలేదు. జీతాలివ్వాలని డిమాండ్ చేస్తూ కార్మికులు మెరుపు సమ్మెలు జరిపారు. రైల్వే కాంట్రాక్ట్ వర్కర్స్ యూనియన్ నాయకులు శ్రీ వివిఎస్ నరసింహులు, శ్రీ విఎస్.ఎం సుభానిగారు కార్మికులకు వెంటనే బకాయిపడిన జీతాలు చెల్లించాలని రైల్వే అధికారులకు, లేబర్ డిపార్ట్మెంట్ ను డిమాండ్ చేశారు. ఈ మేరకు సంబంధిత కాంట్రాక్టర్స్ కు అధికారులకు వినతిపత్రాలు ఇచ్చారు.

కనీస వేతనం రూ.18 వేలు ఇవ్వాలి

కార్మికులకు కనీస వేతనం రూ.18 వేలు ఇస్తానన్న ముఖ్యమంత్రి జగన్మోహన్ రెడ్డి ఎన్నికల హామీని అమలు చేయాలని కోరుతూ ఎపి గ్రామ పంచాయతీ

ఎంప్లాయిస్ అండ్ వర్కర్స్ యూనియన్ కృష్ణాజిల్లా కమిటీ (సిఐటియు అనుబంధం) ఆధ్వర్యంలో మచిలీపట్నంలోని కలెక్టరేట్

ఎదుట ధర్నా నిర్వహించారు. ఈ సందర్భంగా సంఘం అధ్యక్షులు ఎం.పోలినాయుడు మాట్లాడుతూ గత కొన్ని నెలలుగా వేతనాలు పెండింగ్ లో ఉండటంతో కార్మికుల జీవనం దుర్భరంగా మారిందన్నారు. జిల్లా పంచాయతీ అధికారి ఇచ్చిన హామీ మేరకు వెంటనే జిబి 132, 57ను అమలు చేయాలని డిమాండ్ చేశారు. జిల్లా ప్రధాన కార్యదర్శి పి.శివశంకరరావు మాట్లాడుతూ రాష్ట్ర అత్యున్నత న్యాయస్థానం 2015లో టెండర్లు లేకుండానే కార్మికులను విధుల్లో కొనసాగించాలని స్పష్టమైన తీర్పునిచ్చిందన్నారు. ఈ తీర్పును తుంగలో తొక్కి కర్నూలు, నెల్లూరు, కృష్ణా,

పశ్చిమగోదావరి, శ్రీకాకుళం జిల్లాల డిపిఓలు బలవంతంగా టెండర్లు వేయిస్తున్నారని మండిపడ్డారు. జిబి 132లోని అంశాలను అమలుచేసి గుర్తింపుకార్డులు, ఇపిఎఫ్, ఇఎస్ఐ సౌకర్యాలు కల్పించాలని, ప్రతినెలా ఐదో తేదీలోపు వేతనాలు చెల్లించాలని డిమాండ్ చేశారు. కెవిపిఎస్ తూర్పుకృష్ణా అధ్యక్షులు కొడాలి శర్మ, సిపిఎం పట్టణ కార్యదర్శి చౌటపల్లి రవి, బిల్డింగ్ వర్కర్స్ యూనియన్ జిల్లా కార్యదర్శి కెవి.గోపాలరావు మాట్లాడారు. జిల్లా నలుమూలల నుంచి పంచాయతీ కార్మికులు పెద్దఎత్తున పాల్గొన్నారు.

సమస్యలు పరిష్కరించకపోతే పోరాటం ఉధృతం

మున్సిపల్ ఉద్యోగులు, కార్మికులు ఎదుర్కొంటున్న సమస్యలు పరిష్కరించక పోతే పోరాటం ఉధృతం చేస్తామని ఏపీ

మున్సిపల్ వర్కర్స్ అండ్ ఎంప్లాయిస్ ఫెడరేషన్ ప్రభుత్వాన్ని హెచ్చరించింది. ఈ మేరకు సంఘం రాష్ట్ర అధ్యక్ష ప్రధాన కార్యదర్శులు జి.సుబ్బారావు, కె.ఉమా మహేశ్వరావు ఓ ప్రకటన విడుదల చేశారు. మున్సిపాలిటీల్లో, కార్పొరేషన్లలో పనిచేస్తున్న పర్మినెంట్ ఉద్యోగులు, కాంట్రాక్టు, ఔట్ సోర్సింగ్ కార్మికులు, స్కూల్ స్వీపర్లు దీర్ఘకాలికంగా

ఎదుర్కొంటున్న సమస్యలు పరిష్కరించాలని సిఐటియు ఆధ్వర్యంలో రాష్ట్ర వ్యాప్తంగా ధర్నాలు చేశామని తెలిపారు. రాష్ట్రంలో వైసిపి అధికారంలోకి వచ్చాక మున్సిపల్ కార్మికులకు, స్కూల్ స్వీపర్లకు రూ.18 వేల జీతం చెల్లిస్తామని ముఖ్యమంత్రి జగన్మోహన్ రెడ్డి హామీ ఇచ్చారని, కానీ రూ.12 వేలు మాత్రమే జీతాలు ఇస్తున్నారని పేర్కొన్నారు. మిగతా హెల్త్ అలవెన్స్ బకాయిలు రూ.6 వేలు నేటికీ చెల్లించలేదని తెలిపారు.

ఇంజనీరింగ్ కార్మికులకు జీతాలు పెంచు తామని మున్సిపల్ శాఖ మంత్రి బొత్త సత్యనారాయణ చెబుతున్నా ఆచరణలో అమలుకు నోచుకోవడంలేదని పేర్కొన్నారు. పారిశుధ్య కార్మికులకు భద్రతా సౌకర్యాలైన

మాస్కులు, గ్లోజులు, నబ్బులు, యూనిఫాం సమస్యలు పరిష్కారం కాక అవస్థలు పడుతున్నారని తెలిపారు. ఉద్యోగులు, కార్మికుల సమస్యల పరిష్కారం వట్ల ప్రభుత్వం అనుసరిస్తున్న వైఖరిని వెంటనే విడనాడాలని డిమాండ్ చేశారు.

ఎల్ఐసీ లిస్టింగ్ అంశంపై ప్రచారంలో భ్రమలు-వాస్తవాలు

- పి.సతీష్

కేంద్ర ఆర్థిక మంత్రి నిర్మలా సీతారామన్ 2020-21 బడ్జెట్ ప్రవేశపెడుతూ ఎల్ఐసీని లిస్టింగ్ చేస్తామని, ఎల్ఐసీలో ఉన్న ప్రభుత్వ పెట్టుబడులను కొంతమేరకు ఐపీఓ రూపేణా ఉపసంహరిస్తామని ప్రకటించారు.

దీంతో ఈ అంశం పతాక స్థాయికి చేరుకొంది. ఎల్ఐసీని లిస్టింగ్ చేస్తే దేశంలోనే అతిపెద్ద లిస్టింగ్ కంపెనీ అవుతుందని, ఎల్ఐసీ నిజవిలువ అవిప్పుతమై సంస్థకు, పాలసీదారులకు మరింత ప్రయోజనం చేకూరుతుందని అనేక వ్యాఖ్యానాలు, కథనాలు కూడా పత్రికల్లో వస్తున్నాయి. ప్రచారంలో ఉన్న కొన్ని భ్రమలు, అపోహలు, వాస్తవాలను పరిశీలిద్దాం...

భ్రమ-1 : స్టాక్ మార్కెట్ లో లిస్టింగ్ అయితే ఏ ప్రభుత్వ రంగ సంస్థకు అయినా దాని నిజవిలువ బహిర్గతం అవుతుంది. ఇది ఎల్ఐసీకు కూడా వర్తిస్తుంది.

వాస్తవం : గతంలో ప్రభుత్వ పెట్టుబడులు ఉపసంహరించిన బాల్కీ సంస్థను పరిశీలిస్తే 2003లో ఆ సంస్థలో ఉన్న 51 శాతం పెట్టుబడుల మొత్తం విలువను రూ. 551 కోట్లుగా తేల్చారు. అయితే, ఆ సంస్థ అసలు విలువ దాదాపు రూ. 5 వేల కోట్లని అంచనా. ఈ విషయంలో 2006లో సుప్రీంకోర్టులో అప్పటి భారత అటార్నీ జనరల్ వాదిస్తూ బాల్కీ ఆస్తుల మదింపులో ఉద్దేశపూర్వకంగా నిజవిలువను భారీగా తక్కువ గణించారని పేర్కొన్నారు.

2018 లో వైజాగ్ స్టీల్ ప్లాంట్ లో 10 శాతం ప్రభుత్వ పెట్టుబడులు ఉపసంహరించాలని ప్రకటించినప్పుడు కూడా ఇదే భాగోతం పునరావృతమయ్యింది. 1970 నాటి భూముల ధరలను బట్టి స్టీల్ ప్లాంట్ విలువ రూ. 4,889 కోట్లుగా సెటి

లెక్కగట్టింది. అయితే 2018 మార్కెట్ ధరల ఆధారంగా చూస్తే స్టీలు ఫ్యాక్టరీకున్న ఎకరం ధర రూ నాలుగైదు కోట్ల పైమాటే. ఆ ప్రకారం లెక్కేస్తే స్టీల్ ప్లాంట్ నిజవిలువ 2 లక్షల కోట్ల రూపాయల పైవే. 10 శాతం ప్రభుత్వ వాటాను అమ్మడం అంటే రూ. 20 వేల కోట్ల ప్రభుత్వ వాటాను కేవలం రూ.489 కోట్లకు అమ్మడన్నమాట.

ఏతా వాతా తేలేదేమిటంటే ప్రభుత్వ రంగ సంస్థలను లిస్టింగ్ చేయడమనే ప్రహసనంలో కచ్చితంగా ఆ సంస్థల నిజవిలువను భారీగా తక్కువ చూపిస్తారని. దీనికి ఎల్ఐసీ మినహాయింపు కాదు. 36 లక్షల కోట్ల రూపాయల ఆస్తులు కలిగిన ఎల్ఐసీ embedded విలువ దాదాపు 8 నుండి 10 లక్షల కోట్ల రూపాయలు మాత్రమే అని

మదుపుదారులు (కేవలం రూ. 2 లక్షల వరకు మదుపు చేసేవారు. అయితే వీరి మార్కెట్ కాపీటలిజాషన్ కేవలం 3% ఉంటుంది). అసలు 97% మార్కెట్ కేవలం 3% గా ఉండే సంస్థాగత (స్వదేశీ, విదేశీ) మదుపుదారుల చేతుల్లో ఉంటుంది. కొన్ని దశాబ్దాల స్టాక్ మార్కెట్ పోకడలను పరిశీలిస్తే ఐపీఓ వల్ల సంస్థాగత మదుపుదారులకు తప్ప, చిన్న ఇన్వెస్టర్లకు లాభం వచ్చిన సందర్భం మనకు కనపడదు. అదే మార్కెట్ కుప్ప కూలిన సందర్భంలో మాత్రం పెద్ద ఎత్తున చిన్న మదుపుదారులు నష్టపోతారు. 1998లో యూటీఐ కు చెందిన యూఎస్-64 కుప్పకూలితే కోట్లాది మంది చిన్న ఇన్వెస్టర్లు నష్టపోయారు.

ఎల్ఐసీ ఐపీఓ చేసినా జరిగేదిదే. మార్కెట్ తిమింగలాలు చిన్న మదుపుదారులను మింగివేసి ఎల్ఐసీ నిధులపై పట్టును చేజిక్కించు కుంటాయి. అంటే, ఎల్ఐసీను ఎల్ఐసీ లిస్టింగ్ వలన 30 కోట్ల పాలసీ దారుల ప్రయోజనాల కు బదులు 3% గా ఉన్న సంస్థాగత మదుపుదారుల హవా పెరుగుతుంది. ఇది ఎల్ఐసీ సంస్థకు, పాలసీదారులకు ఏమేరకు ప్రయోజనం?

భ్రమ -3 : ఎల్ఐసీ లిస్టింగ్ వలన ఆర్థిక మార్కెట్ల నుండి ఎల్ఐసీ నిధులు సేకరించే అవకాశం ఉంటుంది.

వాస్తవం : ఎల్ఐసీని లిస్టింగ్ చేయడం, ఎల్ఐసీ మార్కెట్ నిధుల సమీకరణకు ఉపయోగం అనే హాస్యాస్పదం.

31 మార్చి 2019 నాటికి ఎల్ఐసీ రూ. 29,84,331 కోట్ల పెట్టుబడులను ప్రజా సంక్షేమానికి అందించింది. ఇందులో రూ. 21,40,106 కోట్ల నిధులను కేంద్ర, రాష్ట్ర సెక్యూరిటీల్లో, హౌసింగ్, నీటిపారుదల సౌకర్యాల కల్పన కోసం ఎల్ఐసీ కేటా

అనేక విశ్లేషణలు వస్తున్న నేపథ్యంలో లిస్టింగ్ వల్ల ఎల్ఐసీ నిజవిలువ అవిప్పుతం అవుతుందనే ప్రచారం మిథ్యే అని అర్థం చేసుకోవాలి.

భ్రమ -2 : ఎల్ఐసీ ఐపీఓ వల్ల రిటైల్ మదుపుదారులు ప్రయోజనం పొందుతారు

వాస్తవం: జాతీయ స్టాక్ ఎక్స్చేంజ్ వారి వివరాలను బట్టి 30.9.2019 నాటికి మన దేశంలో 2.78 మదుపుదారులు ఉన్నారు. వీరిలో 97.5% మంది రిటైల్

యించింది.

2018 - 19 ఆర్థిక సంవత్సరంలో కేంద్ర రాష్ట్ర ప్రభుత్వాల పథకాలకు ఎల్ఐసీ రూ. 2.23 లక్షల కోట్ల పెట్టుబడులు (65 పైసల వడ్డీతో) అందించింది. 12వ పంచ వర్ష ప్రణాళిక కాలంలో (1.4.2012 నుండి 31.03.2017 వరకు) రూ. 14,23,055 కోట్లు కేంద్ర ప్రభుత్వానికి ఎల్ఐసీ సమకూర్చింది. 13వ పంచవర్ష ప్రణాళిక రెండు సంవత్సరాలలోనే (1.4.2017 నుండి 31.03.2019) రూ. 7,01,483 కోట్లు ఎల్ఐసీ అందించింది.

2011లో ఎల్ఐసీ చట్ట సవరణ బిల్లుకు ఆమోదం తెలుపుతున్న సందర్భంలో, ఒకవేళ ఎల్ఐసీ విస్తరణకు నిధులు అవసరం అయితే, పార్లమెంట్ అనుమతితో ప్రభుత్వ ట్రెజరరీ ద్వారా నిధులను వినియోగించుకోవాలని స్పష్టంగా పేర్కొన్నారు. ఏడాదికి 3.5 లక్షల కోట్ల నుండి 4.5 లక్షల కోట్ల రూపాయలు పెట్టుబడులు పెట్టగల నిధులు (Investible Surplus) గలిగిన ఎల్ఐసీ సుస్థకు నిధుల అవసరం ఉందా?

కనుక లిస్టింగ్ అయితే ఎల్ఐసీ ఆర్థిక మార్కెట్ల నుండి నిధులు సేకరించవచ్చు అనే ప్రచారం ఒట్టి మిథ్య అని స్పష్టంగా అర్థం అవుతుంది.

భ్రమ - 4 : లిస్టింగ్ వలన ఎల్ఐసీ లో పారదర్శకత, కార్పొరేట్ నిర్వహణ పెరుగుతుంది.

వాస్తవం: ఎల్ఐసీ ఇప్పటికే ఒక బ్రహ్మాండమైన, పారదర్శకమైన ఆర్థిక సంస్థ. ప్రతినెలా బీమా నియంత్రణ సంస్థ (ఐఆర్డీఏ)కు ఎల్ఐసీ నివేదికలు సమర్పిస్తుంది. ప్రతి మూడు నెలలకు నివేదిక ఇవ్వాలైన అవసరం లేకున్నా, ఎల్ఐసీ నివేదికలు సమర్పిస్తుంది. ఎల్ఐసీ ఆర్థిక లావాదేవీలు ఏటా పార్లమెంట్ లో ప్రవేశపెట్టబడతాయి. అనేక పార్లమెంటరీ కమిటీలు దేశవ్యాప్తంగా ఉన్న వివిధ ఎల్ఐసీ కార్యాలయాలలో తనిఖీలు నిర్వహించి పర్యవేక్షిస్తాయి.

ఎల్ఐసీ అవినీతి రహిత, అత్యంత పారదర్శక సంస్థగా పేరు గాంచింది." సెంట్రల్ ఇన్ఫర్మేషన్ కమిషన్ "సంస్థ నిర్వహించిన ట్రాన్స్పారెన్సీ ఆడిట్లో ఎల్ఐసీ" గ్రేడ్ 'ఏ' (97%)గా నిలిచింది.

అవినీతి రహిత సంస్థగా పేరెన్నిక కాబట్టి, సెంట్రల్ విజిలెన్స్ కమిషన్ ఆదేశాల మేరకు ఏటా ఎల్ఐసీ వివిధ పాఠశాల, కళాశాల విద్యార్థులకు ముందస్తు విజిలెన్స్ పేరుతో అనేక కార్యక్రమాలు నిర్వహిస్తుంది.

కార్పొరేట్ నిర్వహణలో ఎల్ఐసీ అనేక అవార్డులు, రివార్డులు పొందింది.

స్టాక్ మార్కెట్ల ఒడిదుడుకులకు గురయిన ప్రతి సందర్భంలోనూ ఎల్ఐసీ నే మార్కెట్లను ఆదుకుంది. "మోస్ట్ ట్రస్టెడ్ బ్రాండ్" బెస్ట్ బ్రాండ్ అవార్డ్ తో సహా ప్రతిష్టాత్మక 25 అవార్డులను ఎల్ఐసీ సొంతం చేసుకుంది

అనేక సార్లు అత్యుత్తమ కార్పొరేట్ నిర్వహణకు "బంగారు నెమలి"ని పొందింది.

అత్యుత్తమ సేవా బ్రాండ్ గా మార్గ్ లాంటి సంస్థల అవార్డులు పొందింది. 98.27 % క్లెయిమ్ లను పరిష్కరించడం ద్వారా ఎల్ఐసీ ప్రపంచంలోనే మొదటి స్థానంలో నిలిచింది. 2018 -19 ఆర్థిక సంవత్సరంలో ఎల్ఐసీ నిమిషానికి 40 పాలసీలను సేకరించి క్లెయిమ్స్ చెల్లింపులో అత్యుత్తమ ప్రమాణాలు నెలకొల్పింది.

2018 - 19 ఐఆర్డీఏ నివేదిక ప్రకారం ఎల్ఐసీ కేవలం 0.43% వ్యక్తిగత, 0.02% గ్రూప్ క్లెయిములను మాత్రమే తిరస్కరించింది. ప్రైవేట్ కంపెనీల్లో ఈ శాతం 2.83, 0.44గా ఉంది.

2018 - 19 ఐఆర్డీఏ నివేదిక ప్రకారం ఎల్ఐసీ నిర్వహణ ఖర్చులు 3.19% తగ్గగా, ప్రైవేటు బీమా కంపెనీల్లో 17.5% పెరిగాయి.

ఎల్ఐసీ నిరర్థక ఆస్తులు పెట్టుబడులతో పోలిస్తే 1%, ఆస్తులతో పోలిస్తే కేవలం 0.8% మాత్రమే ఉన్నాయి.

ఎల్ఐసీ లో కేంద్ర ప్రభుత్వం పెట్టిన రూ. 100 కోట్ల ఈక్విటీ పెట్టుబడిపై 1956 నుండి ఇప్పటివరకు డివిడెండ్ రూపంలో రూ. 26,005 కోట్లను కేంద్ర ప్రభుత్వానికి ఎల్ఐసీ అందించింది. ఒక్క 2018 -19 సంవత్సరంలోనే 2,611 కోట్ల రూపాయల డివిడెండ్ ను ఎల్ఐసీ అందించింది. ఇదీ గాక ఇన్సూర్ టాక్స్, జీఎస్టీ, కార్పొరేట్ పన్ను రూపంలో ఎల్ఐసీ ప్రభుత్వానికి ఏటా పది వేల కోట్ల రూపాయల పైబడి చెల్లిస్తోంది.

19 సంవత్సరాలుగా 23 ప్రైవేటు బీమా కంపెనీల పోటీని ఎదుర్కొంటూ 73 శాతానికి పైగా మార్కెట్ షేర్ తో ఎల్ఐసీ మార్కెట్ లీడర్ గా కొనసాగుతోంది. ఇరవై మూడు ప్రైవేటు బీమా కంపెనీల మొత్తం మార్కెట్ వాటా 30 శాతంలోపే.

ఈ అంశాలను పరిశీలించి నప్పుడు, అనేక లిస్టింగ్ కంపెనీల కన్నా ఎల్ఐసీ పనితీరు అత్యద్భుతం అని అర్థం అవుతుంది. లిస్టింగ్ వల్ల ఎల్ఐసీ పనితీరు మెరుగు పడుతుందని ప్రచారం చేయడం అత్యంత అత్యంత హాస్యాస్పదం.

భ్రమ-5: ఎల్ఐసీలో కేంద్ర ప్రభుత్వం 5 నుండి 10% మాత్రమే వాటాను అమ్ముతుంది. కనుక ఎటువంటి ఆందోళన అనవసరం.

వాస్తవం: ఇప్పటిదాకా స్టాక్ మార్కెట్ లో పెట్టబడిన వివిధ ఆర్థిక, పారిశ్రామిక సంస్థల్లో ప్రస్తుత ప్రభుత్వ వాటాను పరిశీలిద్దాం.

ఎస్బీఐ-57.68%; ఓన్ జీసీ-62%; బీహెచ్ఈఎల్-63.17%; బీహెచ్ఈఎల్-55.27%; ఎస్సీఐ -63.17%. దీన్ని బట్టి చూస్తే ఒకసారి వాటాల విక్రయాలు మొదలైతే దానికి అంతం లేదు. తాజా నిబంధనల మేరకు ఒకసారి ఎల్ఐసీ లిస్టింగ్ అయితే అతి త్వరలో 35% మేర వాటాల విక్రయాలు జరగాలి. అందువలన లిస్టింగ్ వలన 5 నుండి 10% వాటాల విక్రయాలు మాత్రమే అనే ప్రచారం భ్రమ అని తెలుస్తుంది. ఇప్పటికే ప్రభుత్వం ఎన్టీపీసీ,

బీహెచ్ఈఎల్లో 26% మేర వాటాలను అమ్మాలని నిర్ణయించింది.

‘నీతి ఆయోగ్’ సిఫార్సుల మేరకు అనేక ప్రభుత్వ రంగ సంస్థల్లో వాటాలు పెద్ద ఎత్తున అమ్మడానికి రంగం సిద్ధమైంది. బీహెచ్ఈఎల్ను అమ్మాలని, హెచ్పీసీఎల్లో మిగిలి ఉన్న ఓఎన్జీసీ వాటాలను సైతం అమ్మివేయాలని ప్రయత్నిస్తున్నారు.

ఎల్ఐసీను స్టాక్ మార్కెట్లో లిస్టింగ్ చేస్తే అది కొద్ది మంది కార్పొరేట్లకు, ధనిక మదుపుదారులకు తప్ప దేశ ప్రయోజనాలకు ఎటువంటి ప్రయోజనం ఉండలేదు. ఒకసారి లిస్టింగ్ అయితే షేర్ హోల్డర్స్ ప్రయోజనాలకు తప్ప దేశ ప్రయోజనాలకు పనిచేయడం సాధ్యం కాదు. వీఎస్ఎస్ఎల్, బీఎల్ఎస్ఓ, సెంటార్ హోటల్ అనుభవాలు చూస్తే ఈ విషయం మనకు ఇట్టే అర్థమవుతుంది.

ఎల్ఐసీలో వాటాలను కొనే మదుపుదారులు లాభాలను ఆర్జించి కొంటారు తప్ప దేశ ప్రయోజనాల కోసం కొనరని ప్రాథమిక పరిజ్ఞానం ఉన్న ఎవరికైనా అర్థమవుతుంది. ఇప్పటికే అనేక ప్రైవేటు బీమా కంపెనీలు లిస్టింగ్ అయ్యాయి. ఆ కంపెనీలు దేశ నిర్మాణ, మౌలిక వనరుల ప్రయోజనాల కోసం పెట్టిన పెట్టుబడులు నామమాత్రం అని ఆయా కంపెనీల బాలన్స్ షీట్లు చూస్తే తెలుస్తుంది.

2008 ప్రపంచ ఆర్థిక సంక్షోభం ధాటికి ప్రపంచ వ్యాప్తంగా అనేక ఆర్థిక సంస్థలు కుప్పకూలాయి. ఏఐజీ వంటి అతిపెద్ద బీమా కంపెనీను అమెరికా ప్రభుత్వం ఆదుకోక తప్పలేదు. దీనికి భిన్నంగా దేశంలో ఎలాంటి ప్రకృతి వైపరీత్యాలు (వరదలు, సునామీలు, భూకంపాలు) సంభవించినా అన్ని నిబంధనలు సడలించి ఎల్ఐసీ క్లెయిములు పరిష్కరిస్తోంది. దేశీయ రైల్వే అభివృద్ధికి ఎల్ఐసీ లక్షా యాభైవేల కోట్ల రూపాయలు అందించింది. జాతీయ రహదారుల

అభివృద్ధికి మరో లక్షా పాతిక వేల కోట్లు అందించేందుకు ఇటీవల ఎల్ఐసీ అంగీకరించింది. ఎల్ఐసీ సహా ఇతర ప్రభుత్వరంగ సంస్థలు ప్రపంచ ఆర్థిక సంక్షోభం బారి నుండి దేశ ఆర్థిక వ్యవస్థను కాపాడాయి.

ఒకసారి ఎల్ఐసీని లిస్టింగ్ చేస్తే దేశ ప్రయోజనాల కోసం ఎల్ఐసీ ఇంత పెద్ద మొత్తంలో నిధులను ఖర్చు చేయడాన్ని, ఎల్ఐసీ బోర్డ్లోకి ప్రవేశించే మదుపుదారులు అంగీకరిస్తారా?

ప్రకటన -6: ఎల్ఐసీ లిస్టింగ్ అయినా పాలసీదారుల ప్రయోజనాలకు ఇబ్బంది లేదు.

వాస్తవం: ఎల్ఐసీని లిస్టింగ్ చేయాలని ప్రకటించిన దరిమిలా ఇటీవల

ఇన్సూరెన్స్ కంపెనీలను తమ చేతుల్లో ఉంచుకునే వారు.

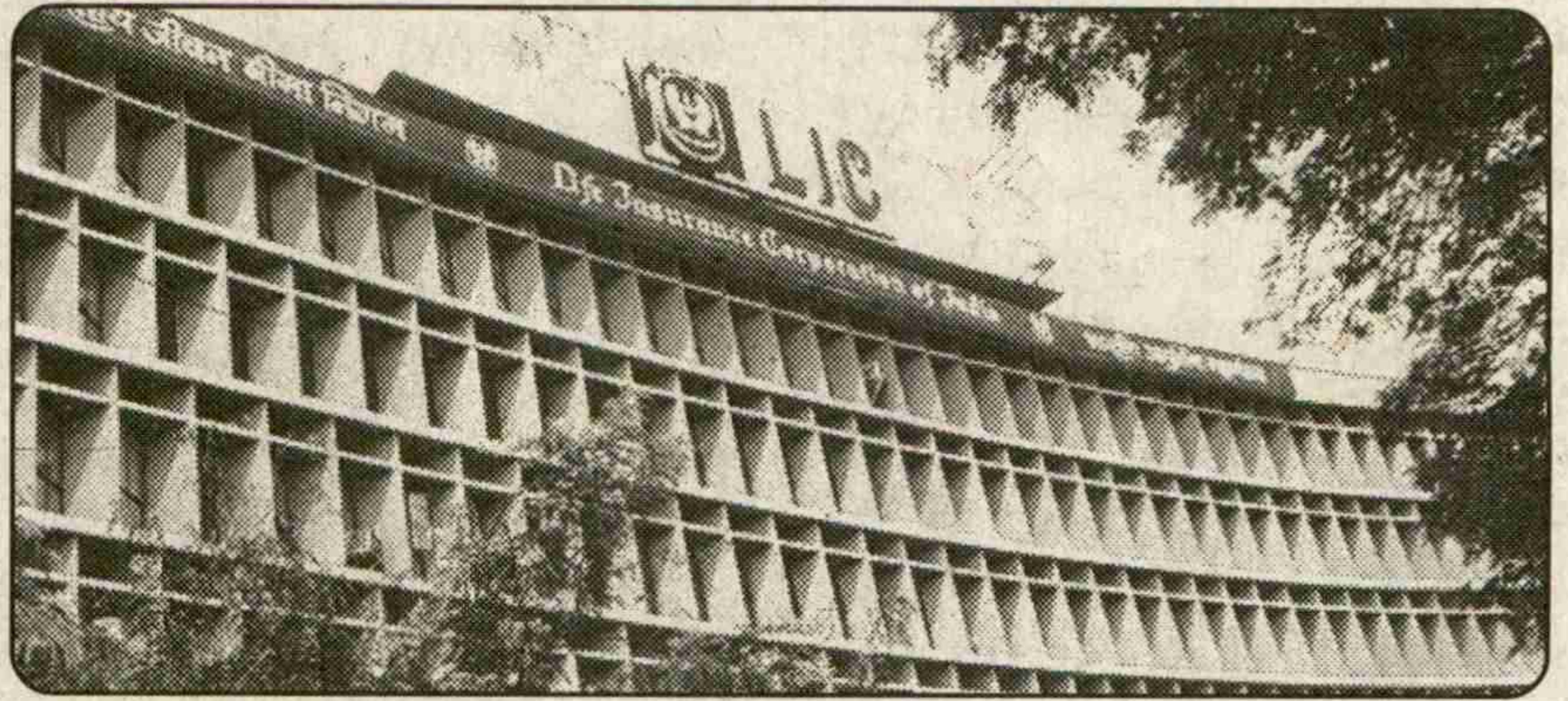
ఉదాహరణకు

1) టాటా చేతుల్లో న్యూ ఇండియా ఇన్సూరెన్స్ కంపెనీ, సెంట్రల్ బ్యాంక్ ఆఫ్ ఇండియా ఉండేవి.

2) దాల్మియా చేతుల్లో భారత్ ఇన్సూరెన్స్ కంపెనీ, పంజాబ్ నేషనల్ బ్యాంక్ ఉండేవి.

3) బిర్లా చేతుల్లో బాంబే లైఫ్ ఇన్సూరెన్స్ కంపెనీ, యునైటెడ్ కమర్షియల్ బ్యాంక్ ఉండేవి.

ప్రజల పొదుపును తమ సొంత పెట్టుబడి(ఇంటర్ లాకింగ్ ఆఫ్ ఫండ్స్)గా మార్చుకుని, సొంత లాభాన్ని పెంచుకునే పెట్టుబడిదారుల చేతుల్లో ఇన్సూరెన్స్ కంపెనీలు ఉన్న రోజులవి. 1953లో రూ.

ఆర్థికమంత్రిత్వ శాఖ ఉన్నతాధికారులు లిస్టింగ్ వలన పాలసీదారుల ప్రయోజనాలకు ఇబ్బంది లేదని, ఎల్ఐసీ పాలసీలు కలిగి ఉన్న “ప్రభుత్వ గ్యారంటీ” కొనసాగుతుందని ప్రకటించారు.

ఈ ప్రకటనను ఆహ్వానిస్తూనే గతంలో జరిగిన కొన్ని పరిణామాలను పరిశీలించాలి.

1956కు పూర్వం దేశంలో విదేశీ, ప్రైవేట్ బీమా కంపెనీలు ప్రజల సొమ్ముతో స్వైరవిహారం చేస్తుండేవి. ఇన్సూరెన్స్, బ్యాంక్లు ప్రజల పొదుపును పోగుచేసి పెట్టుబడిగా తయారు చేసే సాధనాలు. అందుకే ఆనాటి పెట్టుబడిదారులు బ్యాంక్,

12 కోట్లు పెట్టుబడి పెట్టిన పెట్టుబడిదారులు రూ. 318 కోట్లు సంపాదించగలిగారు. ఈ పరిస్థితుల నడుమ 25 జీవిత బీమా కంపెనీలు మూతపడ్డాయి. మరో 25 కంపెనీలు ఇతర కంపెనీలకు బదలాయించబడ్డాయి. దాల్మియా నేతృత్వంలోని భారత్ ఇన్సూరెన్స్ కంపెనీ 2 కోట్లు దగా చేసింది. బొంబాయి లో 30 లక్షల గవర్నమెంట్ సెక్యూరిటీలు గల్లంతయ్యాయి. వ్యయ శాతం అమాంతం పెరిగిపోయింది. కంపెనీలు పాలసీ అమ్మిన తర్వాత, ఎలాంటి సేవ ఇచ్చే వారు కాదు. భద్రత లేని రంగాలకు అప్పులు ఇచ్చేవారు. వేలాది మంది పట్టాదారులు రోడ్డున పడ్డారు.

1955 నాటికి 66 కంపెనీలు తమ అకౌంట్స్ కంట్రోలర్ ఆఫ్ ఇన్సూరెన్స్ కు సమర్పించలేదు. 23 కంపెనీలు 1954 నాటికే వాల్యుయేషన్ రిపోర్ట్స్ సమర్పించవలసి ఉంది. ప్రైవేట్ వారి చేతుల్లో జీవిత బీమా పెరిగింది. లాభాలు వారి సొంతమయ్యాయి.

పాలసీదారులకు పంగనామాలు పెట్టారు. ఉద్యోగులు నికృష్టంగా బతికారు.

ఆ రోజుల్లో బీమా కంపెనీల మధ్య కుత్తుకలు కోసే పోటీ ఉండేది. ఈ పోటీలలో నెగ్గడానికి బీమా కంపెనీలు ప్రీమియంలను తగ్గించడం మొదలు పెట్టాయి. ప్రీమియంలను తగ్గించిన నేపథ్యంలో కంపెనీ లాభాలు నిలబెట్టుకోవడం కోసం సిబ్బందిని తగ్గించడం మొదలు పెట్టారు. ఈ పోటీలో నెగ్గలేని చిన్న కంపెనీలు మూతపడి ఉద్యోగులు వీధుల్లో పడ్డారు. దీంతో ఉద్యోగ భద్రత ప్రధాన సమస్య అయ్యింది. పరిశ్రమలో వచ్చిన సంక్షోభానికి ఉద్యోగులు బలిపశువులయ్యేవారు. దీన్ని 1951లో ప్రారంభమయిన (ఆల్ ఇండియా ఇన్సూరెన్స్ ఎంప్లాయిస్ అసోసియేషన్) తీవ్రంగా వ్యతిరేకించింది.

ఈ నేపథ్యంలోనే జీవిత బీమా రంగంలో పట్టాదారుల సొమ్ము, భద్రత ప్రైవేట్ వ్యక్తుల చేతుల్లో మృగ్యం అని, పట్టాదారుల సొమ్ముకు పూర్తి రక్షణ కావాలంటే జాతీయకరణ ఒక్కటే పరిష్కారమని 1951 నుండి 1956 వరకు సమరశీల ఉద్యమాలు జరిగాయి. ఈ ఉద్యమంతో ప్రైవేట్ కంపెనీలు బెంబేలెత్తి మరిన్ని అక్రమాలకు తెరతీసాయి. పరిస్థితి చేయిదాటి పోతోందని గమనించిన అప్పటి కేంద్ర ప్రభుత్వం జనవరి 19, 1956 న జీవిత బీమా రంగాన్ని జాతీయీకరణ చేస్తూ ఆర్డినెన్సు తీసుకువచ్చింది.

1.9.1956 న 245 ప్రైవేట్ ఇన్సూరెన్స్ కంపెనీలను మిశ్రితం చేసి రూ. 5 కోట్ల ప్రభుత్వ మూల ధనంతో ఎల్ఐసీని ఏర్పరిచారు. జీవిత బీమా రంగాన్ని జాతీయం చేస్తూ ఆర్డినెన్స్ ఇచ్చేనాటికే ప్రైవేట్

బీమా కంపెనీలు దాదాపు 70 లక్షల రూపాయల పాలసీదారుల క్లెయిమ్ లను ఎగ్గొట్టాయి. జాతీయకరణ తర్వాత ఈ భారాన్ని సైతం ఎల్ఐసీ మోయవలసి వచ్చింది.

జీవిత బీమా అనేది దీర్ఘకాల పెట్టుబడి. జీవిత బీమా వ్యాపారం కేవలం నమ్మకం పై ఆధారపడి ఉంటుంది. అందుచేతనే, బీమా రంగం ప్రభుత్వ అజమాయిషీలోనే ఉండాలని డాక్టర్ బి.ఆర్ అంబేద్కర్ పేర్కొన్నారు.

1956లో ఎల్ఐసీ ఆవిర్భవించిన నాటి నుండి “ప్రజల పొదుపు ప్రజా సంక్షేమానికి” అనే నినాదంతో, ఉన్నత లక్ష్యాలతో పని చేయబట్టే నేడు ప్రజల, పాలసీదారుల చిరస్మరణీయమైన నమ్మకం చూరగొంది. నమ్మకానికి మారుపేరుగా నిలిచింది. ఎల్ఐసీ లిస్టింగ్ అనేక సందేహాలకు తెరలేపింది. ఇది సంక్లిష్టమైన అంశం. ఇందులో అనేక కోణాలు, ప్రశ్నలు ఉన్నాయి.

గత అనుభవాలు బట్టి ఒకసారి ఎల్ఐసీని లిస్టింగ్ చేశాక, 40 కోట్ల మంది పాలసీదారుల ప్రయోజనాలకు, దేశ ప్రయోజనాలకు మాత్రమే ఎల్ఐసీ పని చేయడం సాధ్యమా?

లాభర్జనే లక్ష్యంగా ఉన్న ప్రైవేట్ మదుపుదారులు, దేశ సంక్షేమమే ఒక్కటే లక్ష్యంగా ఉన్న ఎల్ఐసీను ఆ పనిని చేయనిస్తారా.

లిస్టింగ్ తర్వాత బ్యాంకింగ్ రంగంలో సోషల్ బ్యాంకింగ్ వెనుకబాట బట్టి లాభాలార్జనతో ప్రతిదీ ముడి పెడుతున్న వైనాన్ని చూస్తున్నాం.

ఎల్ఐసీ బలహీన పడితే తప్ప ఎదుగుదల లేని ప్రైవేట్ బీమా కంపెనీలు ఎల్ఐసీపై ప్రత్యక్ష, పరోక్ష దాడులు కొనసాగించకుండా ఉంటాయా?

ఇప్పటిదాకా వచ్చిన వాల్యుయేషన్ సర్ప్లస్ లో 95% పాలసీదారులకు, 5% ప్రభుత్వవాటాగా ఉంటోంది. ఇప్పుడు

పరిస్థితి ఏమిటి?

ఎల్ఐసీ 30 కోట్ల మంది పాలసీదారుల ఆస్తి. 1956 లో ఎల్ఐసీలో రూ. 5 కోట్లు పెట్టుబడి పెట్టడం మినహా ఇప్పటి వరకు సంస్థ విస్తరణ, ఇతర అవసరాల కోసం కేంద్ర ప్రభుత్వం ఒక్క రూపాయి కూడా అందించలేదు. మరి ఎల్ఐసీ ఇంత అతిపెద్ద ఆర్థిక సంస్థగా అవతరించడానికి ప్రధాన కారణం - పాలసీదారుల అచంచల విశ్వాసం, ప్రజల నమ్మకం. కనుక వారి అనుమతి లేకుండా ప్రభుత్వం ఎల్ఐసీలో వాటాలు విక్రయించడం ఏమేరకు సమర్థనీయం?

ఎల్ఐసీలో వాటాలను అమ్ముగా వచ్చిన సొమ్మును ప్రభుత్వం పాలసీదారుల ప్రయోజనాలకు వెచ్చిస్తుందా? ప్రభుత్వ అవసరాలకు వాడుకుంటుందా? అలా చేస్తే పాలసీదారుల ప్రయోజనాలకు భంగకరం కాదా?

బంగారు బాతు లాంటి ఎల్ఐసీలో లిస్టింగ్ రూపేణా జరుగుతున్న ప్రహసనం, బంగారు గుడ్ల కోసం బాతు ప్రయోజనాలు దెబ్బతీయనుందా అని అనేక మంది ఆర్థిక నిపుణులు సందేహాలు లేవనెత్తుతున్నారు.

ఇంత సంక్లిష్టమైన లిస్టింగ్ ప్రహసనం వల్ల ఒనకూరే ప్రయోజనం ఏమిటన్నది సందేహాస్పదం.

ఏదేమైనా ప్రభుత్వం లిస్టింగ్ ప్రతిపాదన విడనాడి, ఎల్ఐసీ బలోపేతానికి చర్యలు చేపడితే అది పాలసీదారులకు దేశానికే శ్రేయస్కరం.

కేంద్ర ప్రభుత్వం ఎల్ఐసీ ప్రీమియం పై విధిస్తున్న జీఎస్టీని తొలగించి, బీమా పాలసీలకు ప్రత్యేక ఆదాయపు పన్ను రాయితీ, ఎల్ఐసీ బోర్డ్ కు మరింత స్వతంత్ర ప్రతిపత్తి ఎల్ఐసీ మరింతగా దేశ అభివృద్ధి కోసం నిధులు ఖర్చు చేయగలదు. ప్రభుత్వం ఆ దిశగా చర్యలు తీసుకుంటే, కోట్లాది పాలసీదారుల కుటుంబాల్లో ఎల్ఐసీ మరిన్ని వెలుగులు, నవ్వులు నింపడానికి నిస్సందేహంగా అవకాశం ఉంటుంది.

ఇంటి చాకిరికి విలువెంత?

- ప్రవీణ్ వెలువోలు

ఇల్లు, పిల్లలు, కుటుంబానికి సంబంధించి ఎక్కువ కష్టపడేది ఆడవాళ్లేనని ప్రత్యేకంగా చెప్పనవసరం లేదు. ఒకవేళ ఆ మహిళ ఉద్యోగం చేస్తున్నా ఇంటి పనుల బాధ్యత మాత్రం ఆమె పూర్తిచేయాల్సి ఉంటుంది. ఇవి ఎలాంటి పనులంటే... వారు చేస్తున్నారని కూడా చాలామంది పురుషులు అనుకోరు. ఈ సేవలన్నీ స్త్రీలు చాలా సహజంగా చేయాల్సినవే అనుకుంటారు ముందుగానే. నిజానికి ఇలాంటి చాలా ఇంటిపనులు కుటుంబ బాధ్యతలో భాగంగా చేసే సేవల్లాగానే కనిపిస్తాయి. వీటికి శారీరక, మానసిక శ్రమనూ, భావోద్వేగాలను వెచ్చించాల్సి ఉంటుందనే స్పృహ ఉండదు చాలామంది కుటుంబ సభ్యులకు. ఈ పనులన్నీ ఏ కోవలోకి వస్తాయని ఆలోచిస్తే... అంతర్జాతీయంగా వీటిని 'కేర్ వర్క్'గా పిలుస్తారు. కుటుంబ సంరక్షణ కోసం వెచ్చించే ఇలాంటి 'పని'కి చాకిరికి విలువ కడితే.. ప్రతి ఇంట్లో ఒక్కో మహిళకి నెలకి ఎంత జీతం ఇవ్వాలి? అసలు ఈ ప్రశ్నను ప్రశ్నగానే చూడని సమాజం మనది. ఇటీవల 'ఆక్స్ ఫామ్' విడుదల చేసిన 'కేర్ వర్క్' రిపోర్టును వరిశీలిస్తే విస్తగ్గాలిపే అంశాలు తెలుస్తాయి.

ఇంటర్నేషనల్ లేబర్ ఆర్గనైజేషన్ లెక్కల ప్రకారం ప్రపంచవ్యాప్తంగా విలువకట్టని ఇంటిపనుల్లో మూడో వంతు పనిని స్త్రీలే చేస్తున్నారు. అలాగే మూడింట రెండో వంతు 'కేర్ వర్క్'లోనూ మహిళలే ఉన్నారు. నిజానికి ఇంట్లో మహిళలు చేసే ఈ కేర్ వర్క్ కు ఎలాంటి జీతం ఉండదు. కుటుంబ సభ్యులైన పిల్లలు, రోగగ్రస్థులు, వృద్ధులకు చేసే సేవల దగ్గర నుంచి ఇంటిపనిలో దాదాపుగా మొత్తం పనులు చేస్తున్న స్త్రీలకు ఎలాంటి వేతనం

అందదనేది నిజమేగా! ఇటీవల ఆక్స్ ఫామ్ అనే అంతర్జాతీయ సంస్థ చేసిన సర్వేలో వీటికి సంబంధించిన వివరాలు ప్రచురించారు. దీనిద్వారా ప్రపంచవ్యాప్తంగా రోజూ సుమారుగా వంద కోట్ల గంటల పనిని మహిళలు చేస్తున్నారని తేలింది. ఈ పనికి ఎలాంటి వేతనమూ ఉండదు. జీతం తీసుకొని, తీసుకోకుండా ఒక రోజులో మహిళలు చేస్తున్న ఈ పని పురుషులు ఆరు వారాల పూర్తి సమయం చేసే పనితో సమానమైనదిగా ఈ సర్వే తేల్చింది.

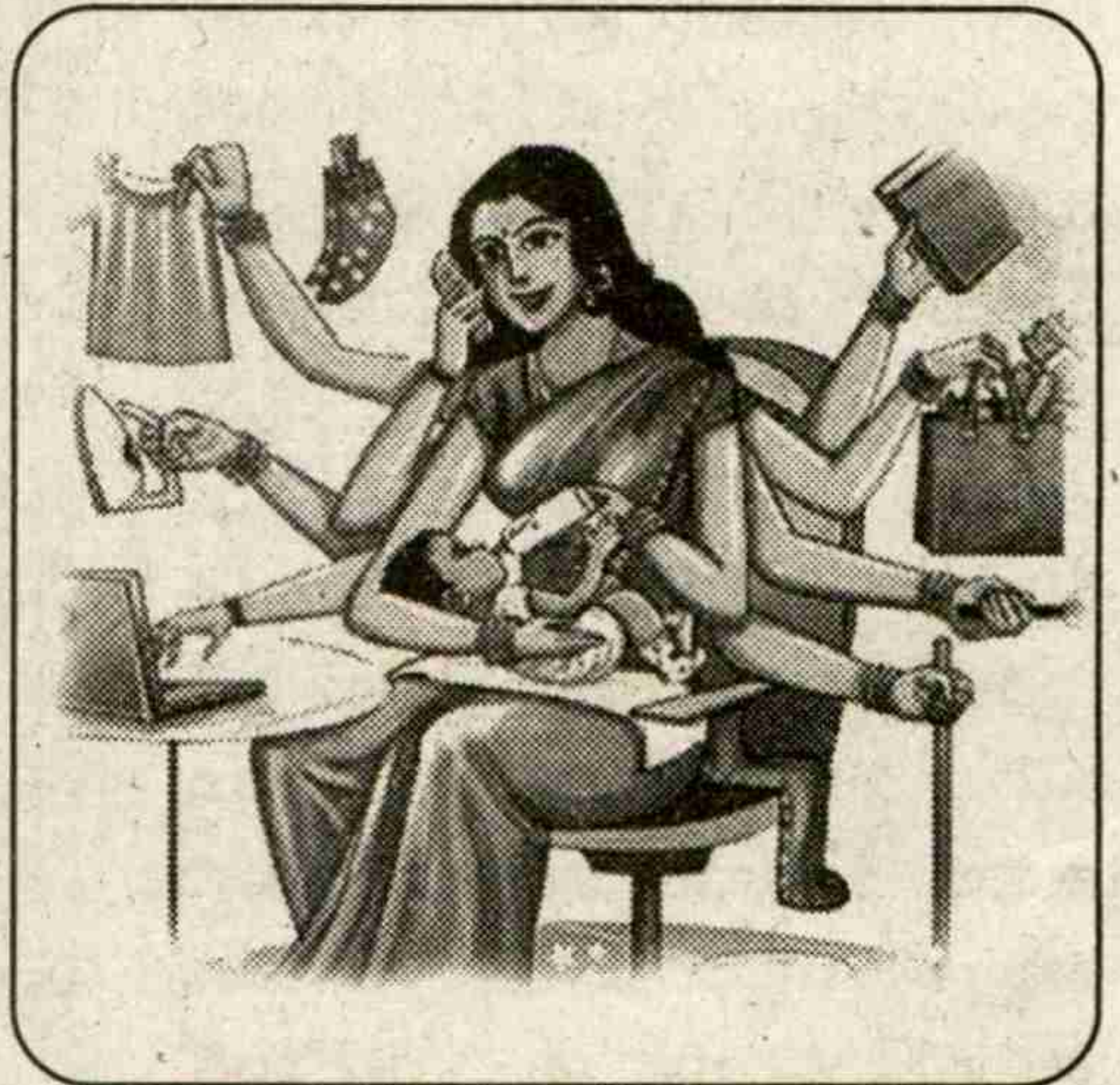
ఇలాంటి పరిస్థితి జెండర్ అసమానతను మరింత పెంచుతోందని పరిశోధనలో వెల్లడయ్యింది. మరో విస్తగ్గాలిపే విషయం ఏమంటే మహిళలు చేస్తున్న ఈ వేతనం లేని పని ప్రపంచ సాంకేతిక సంస్థలు సంపాదిస్తున్న దానితో పోల్చుకుంటే మూడు రెట్లు ఎక్కువట.

మన దేశంలో...

ముఖ్యంగా భారత దేశంలో పురుషుల కంటే స్త్రీలు రోజూ తొమ్మిది రెట్లు ఎక్కువ పనిచేస్తున్నట్లు అంచనా. అంటే పురుషులు 31 నిమిషాలు పనిచేస్తుంటే స్త్రీలు 297 నిమిషాలు పనిచేస్తున్నారు. ఇక పట్టణాల్లో ఈ సంఖ్య మరింత ఎక్కువగా ఉంది. ఇక్కడ పురుషులు 29 నిమిషాలు పనిచేస్తుంటే స్త్రీలు 321 నిమిషాలు చేస్తున్నారు. గ్రామాల్లో ఒక రోజుకి పురుషులు 32 నిమిషాలు పనిచేస్తుంటే స్త్రీలు 291 నిమిషాలు చేస్తున్నారు. ఈ కేర్ వర్క్ వల్ల జెండర్ అసమానత్వం మరింత పెరుగుతోంది. దీని ప్రభావంతో స్త్రీ విద్య, మహిళా ఉద్యోగుల సంఖ్య మరింత తగ్గుతోందని సర్వేలో తేలింది. పురుషులు కూడా ఇంటిపనిలో భాగం తీసుకుంటు

న్నప్పటికీ అది వారి వృత్తి, ఉద్యోగాల సమయాన్ని బట్టి పరిమతిమై ఉంటుంది. కానీ మహిళల విషయంలో మాత్రం ఇంటిపని విషయంలో వారికి వేరే మార్గం ఉండటం లేదు. ఈ పనులు మహిళలు మాత్రమే చేయాలనే కట్టుబాట్లతో నడుస్తున్న సమాజంలో వేతనం వచ్చే పనులు చేయడానికి మహిళలకు సమయమూ లేకపోవడం ఒక వాస్తవం. ఒకవేళ మహిళలు ఇంటి పనులతో బాటు బయట వేతనం వచ్చే పనులనూ సమన్వయం చేసుకోగలిగినప్పుడే స్త్రీలు బయటకెళ్లి పనిచేస్తున్నారని సర్వే చెబుతోంది.

బలహీన వర్గాల మహిళలు

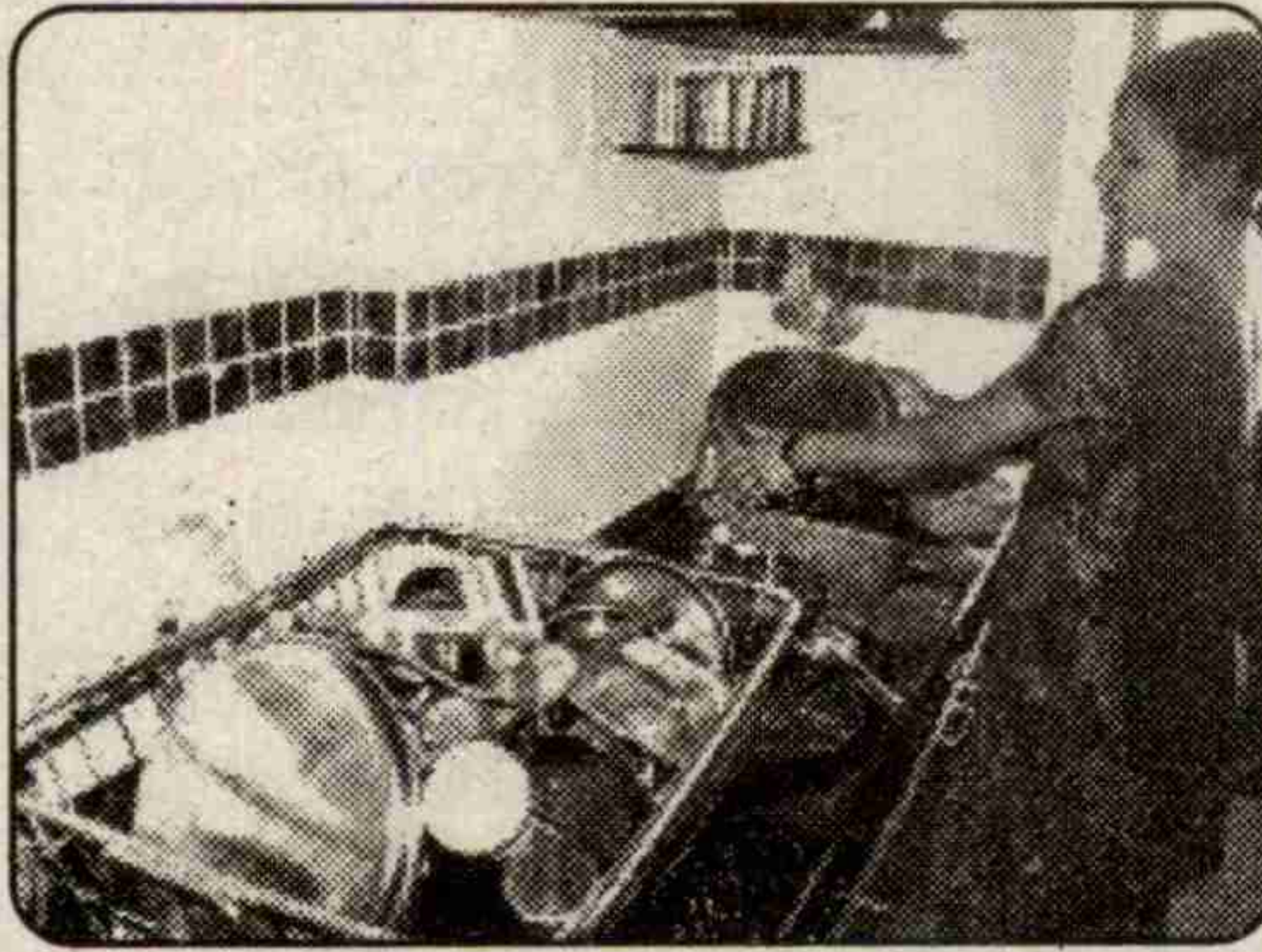
ఈ సర్వేలో భారతదేశానికి చెందిన బుచ్చు దేవి (అసలు పేరు కాదు) అనే ఒక దళిత మహిళను ఉదాహరణగా చూపించినప్పుడు... ఆమె ఉదయాన్నే మూడు గంటలకు నిద్ర లేస్తుంది. కుటుంబం కోసం వంట వార్చు పూర్తి చేసుకొని, రోజూ మూడు సార్లు మూడు కిలోమీటర్లు నడిచి వెళ్లి నీళ్లు తీసుకొని రావడాన్ని గమనించారు. నీటి కోసం అంత దూరం ప్రయాణం చేయడానికి కారణం ఆమె

దళితురాలు గనుక ఊరిలోని బావి నుంచి ఆమె నీటిని తోడుకోవడానికి అనుమతి లేదు. రోజువారీ కూలి పని చేసుకునే ఈ మహిళకు బయట పని నుంచి వచ్చి, ఇంటిపని చేసుకున్న తర్వాత మధ్య రాత్రితో ఆ రోజు ముగుస్తుంది. ఇది 2020 సంవత్సరంలో ఒక భారత దళిత స్త్రీ వెళ్లదీస్తున్న జీవితం. ఇక పనిమనిషిగా చేస్తున్న మహిళా కార్మికులంతా కటిక పేదవారే. వీళ్లు సొంత ఇంటిపనితో పాటు బయటకు అదే పని చేయడానికి వెళ్లేవారు. వీళ్లనే తీసుకుంటే ప్రపంచ వ్యాప్తంగా పని చేస్తున్న 34 లక్షల మంది ఇంటిపనివారల శ్రమ దోపిడీ ఖరీదు ఏడాదికి రూ. లక్షల కోట్లలో ఉంటుందని అంచనా. ఇది వారి వేతనం కంటే 60 శాతం ఎక్కువని రిపోర్టులు చెబుతున్నాయి.

పనిచేయకపోతే చావు దెబ్బలు

భారతదేశంలో నిరుపేద మహిళలు కుటుంబ హింస, పేదరికంతో మరింత భయానికి లోనవుతున్నారని పరిశోధనలు చెబుతున్నాయి. వీళ్లు గనుక తమ ఇంటిపని చేయడం మానేస్తే వారిపై మరింత హింస పెరుగుతోందని సర్వేల్లో తేలింది. చుచ్చు దేవి లాంటి మహిళ వంట పొయ్యిలోకి కట్టెలు తీసుకురాకపోతే కుటుంబానికి తినడానికి ఆహారం ఉండదు. అంతేకాదు, ఆమెకు భర్త నుంచి దెబ్బలూ తప్పవు. 2019లో బీహార్, జార్ఖండ్, ఉత్తరప్రదేశ్, ఛత్తీస్‌ఘర్ రాష్ట్రాల్లోని 1,107 మంది మహిళలను ఆక్స్‌ఫామ్ సంస్థ కలిసినప్పుడు వీరిలో తమ ఇంటి కోసం వంట చెరకు, నీటిని తీసుకురాకపోతున్న 42.2 శాతం మంది మహిళలు, కుటుంబం కోసం వంట వండ లేకపోతున్న 41.2 శాతం మంది మహిళలు శారీరక హింసను ఎదుర్కొంటున్నామని చెప్పారు. 65 శాతం నుంచి 68 శాతం మంది మహిళలు ఇలాంటి పనులు చేయకపోవడం వల్ల తీవ్రమైన విమర్శలను

ఎదుర్కొంటున్నట్లు పేర్కొన్నారు. ఇంట్లో పురుషుడి మాట వినలేదని 24.3 శాతం మహిళలు, అనుమతి లేకుండా డబ్బులు ఖర్చు చేశారని 26.3 శాతం మంది మహిళలు పురుషుల చేతిలో చావుదెబ్బలు తింటున్నారని తేలింది. పిల్లల సంరక్షణలో, అనారోగ్యంతో ఉన్న పెద్దల విషయంలో అలక్ష్యం వహిస్తున్నట్లు కనిపించిన 36.2 శాతం మంది మహిళలు శారీరక హింసలను ఎదుర్కొంటున్నారు. ఇలా మహిళలు

ఎంత అనారోగ్యంగా ఉన్నా, ఎలాంటి ఇబ్బందులున్నా... అన్నీ పక్కన పెట్టి, ఇంటిపనిని మాత్రం తప్పక చేయాల్సిన దుస్థితి ఉంది.

‘సమయ పేదరికం’

ఈ రిపోర్టులో ‘సమయ పేదరికం’ గురించి ప్రస్తావించారు. అంటే రోజులో పని చేయడానికి సరిపడా సమయం కూడా తగినంత లేకపోవడాన్ని ‘సమయ పేదరికం’ అనుకోవచ్చు. ‘ఏయే పనులు ఎప్పుడు చేసుకోవాలో అనే అంశంలో తీసుకునే నిర్ణయాల ప్రభావం వల్ల మహిళల్లో సామర్థ్యం కూడా తగ్గిపోతుంది’ అని రిపోర్టులు వెల్లడిస్తున్నాయి. వేతనం లేని ‘కేర్ వర్క్’ని ఎక్కువగా మహిళలే చేస్తున్నారు. గనుక ఇది మహిళలు విద్య, నైపుణ్యాలు, వృత్తి ఉద్యోగాలపై తగినంత సమయాన్ని కేటాయించలేని పరిస్థితులకు దారితీస్తుంది. అంతేకాదు, కనీసం విశ్రాంతి సమయం కూడా లేని వాతావరణాన్ని కల్పిస్తుంది. అంతేందుకు, భారత

దేశంలో 1998-99లో గణాంకాలు, ప్రణాళిక అమలు మంత్రిత్వశాఖ నిర్వహించిన సర్వేను బట్టి మహిళలు నిద్రపోవడానికే కాదు తినడానికి, తాగడానికి, వ్యక్తిగత పరిశుభ్రతకు కూడా తగినంత సమయం లేకపోవడాన్ని గుర్తించారు. అలాంటిది ప్రపంచం పరుగులు పెడుతున్న 2020ల్లో భారత మహిళల పరిస్థితి ఇంకెంత దారుణంగా ఉందో తలుచుకుంటేనే వణుకుపుడుతుంది.

ఈ పనులన్నీ ‘ఆమె’కేనా?!

మహిళలు ఎదుర్కొంటున్న ఈ పరిస్థితులకు పరిష్కారమేమిటో కుటుంబ సభ్యులకు ప్రత్యేకంగా చెప్పనవసరం లేదు. ఇంటిపనులన్నీ అందరికీ సంబంధించినవిగానీ మహిళకు మాత్రమే చెందినవి కావని గుర్తించడం ప్రధానం. పెద్దలను, పిల్లలను చూసుకోవడం దగ్గర నుంచి ఆరోగ్యం, పోషకాహారం, పిల్లల చదువులు వంటి విషయాలన్నీ ఇందులో భాగాలే.

ఇలాంటి పరిస్థితుల్ని కల్పించడం కుటుంబ బాధ్యత మాత్రమే కాదు. ఒక విధంగా ప్రభుత్వం, సమాజం కూడా ఇందులో బాధ్యత తీసుకోవాలి. వేతనం లేని ఇలాంటి ఇంటిపనులు నిర్వర్తించే మహిళలు, ఆడపిల్లలు అక్కడే ఉండిపోతే సమాజాభివృద్ధి, దేశ ఆర్థికాభివృద్ధి కుంటు బడి పోతాయన్నది సత్యం. ఇక ప్రభుత్వాలు పరిశుభ్రమైన నీరు, వంట చెరకు, ఆరోగ్య సంరక్షణ, సేవల వంటివి ప్రణాళికా బద్ధంగా అందుబాటులోకి తీసుకురాగలిగినప్పుడు వృద్ధులు, వ్యాధిగ్రస్తుల విషయంలో ఎంతో సహాయ కారిగా ఉంటుంది. లింగ భేదంతో ముడిపడున్న ఆర్థిక వ్యవస్థ ద్వారా ధనికులంతా పురుషులే అవుతున్నారు. సగటు స్త్రీకి వేతనం లేని పనులతో బాటు, కనీసం గుర్తింపు కూడా లేని పరిస్థితిలోకి నెట్టివేయబడుతున్నారు. దీన్ని మార్చడానికి అందరూ చేతులు కలపాలి. కలిసి పని పంచుకోవాలి.

ఒక రాజకీయ కథ

నేను చేసిన తప్పేమిటో అర్థం కావటంలేదు. జరిగిన దానిలో ఏ కొంచెం పొరపాటున్నా, దానిని ఆపటం, మరింకో విధంగా మార్చటం నా చేతుల్లో ఉన్నా నాకింత కోపం రాదని చెప్పగలను.

ఇలాంటి కష్టమే నా భర్తకు వస్తే ఆయనకెంత సహకరించాను. ఎంత ఓదార్చాను. ఎలా గుండెల్లో దాచు కున్నాను. ఆ రోజు సాయంత్రం నాకింకా గుర్తుంది. మామూలు గుర్తుకాదు. కళ్లకు కట్టినట్టు ఉంది.

మా పెళ్లి జరిగి అప్పటికి సంవత్సర మయింది. ఆ సంవత్సరకాలంలోని నా జీవితాన్ని పరామర్శించుకుంటూ ఆయన చొక్కాలకు గుండీలు కుడుతున్నా.

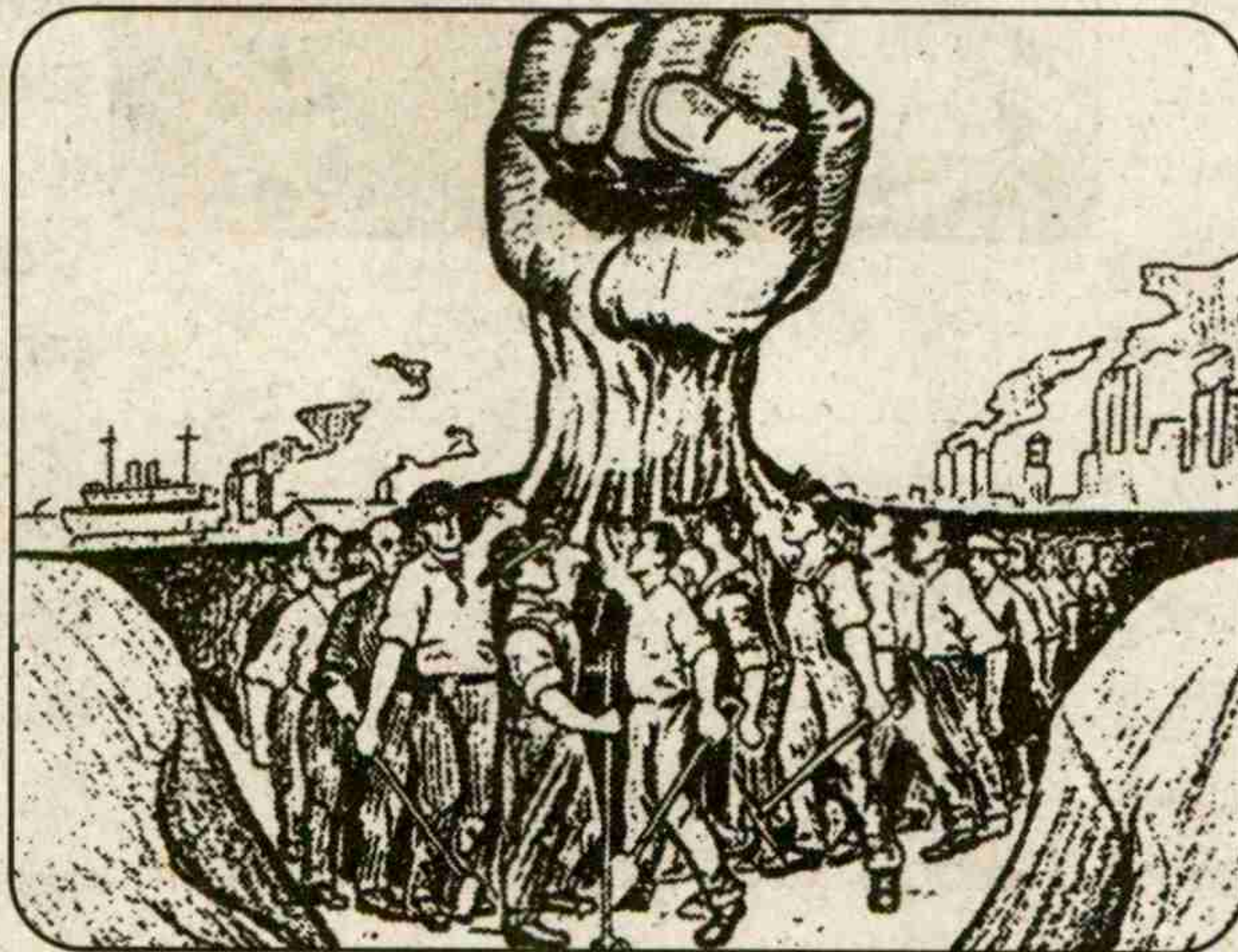
ఆయన పేరు మొదటిసారిగా మా పెదనాన్న నోటి మీదుగా విన్నా. మా పెదనాన్నే నాకీ సం బంధం తెచ్చారు. ఆ క్షణం నుంచీ నేను పుట్టి పెరిగిన ఇంటిని పరాయి ఇల్లుగా భావించా. మరో నెలలో నేను మా ఇంటికి వెళ్లిపోతానని నిశ్చింతగా నిట్టూర్చా.

పెళ్లి లక్షణంగా జరిగి పోయింది. పెళ్లిపీటల మీద ఆయనను మొదటిసారిగా చూసిన మధుర క్షణాన్ని నేనెప్పటికీ మరిచిపోలేను. ఆయనా, ఆయన పేరు, ఆయన తోడి నా జీవితం అంతా మధురమేనని నాకు నమ్మకంగా అనిపించింది.

మా వాకిట్లో పెద్ద కలకలం విన పడింది. నాకు భయంవేసి ఒక్క ఉదుటున బైటికి పరిగెత్తా. అగిన ఆటో చుట్టూ మనుషులు మూగారు. స్కూటర్ల మీద మనుషులు దిగుతున్నారు. ఆ గుంపులోంచి దారిచేస్తూ మా ఆయనను నలుగురు

మనుషులు ఆటోలోంచి దించారు. నీరసంగా అడుగు లేస్తూ వస్తున్న ఆయన్ని చూడగానే ఏమైందో తెలియకుండానే బావురుమని ఏడ్చాను.

“ఏం లేదమ్మా. ఏంలేదు. మనం దరం అదృష్టవంతులం” అంటూ ఒక పెద్దాయన మధుసూదన్ ని మంచం మీదకు చేర్చాడు. అప్పుడు చూశాను. ఆయన కుడిచేతికి పెద్దకట్టు. రక్తసిక్తమైన బ్యాండ్జి. నాకు కళ్లు తిరిగాయి. నిస్సత్తువ ఆవరించి నిలబడలేక కుప్ప కూలిపోయా. వెక్కి వెక్కి ఏడుస్తున్న నన్ను సముదాయస్తూ వాళ్లంతా జరిగిన విషయం చెప్పారు. ఆ

రోజూ ఫ్యాక్టరీలో నడిపే మెషిన్ పేరు చెప్పారు. మెషిన్ ను ఎంత నేర్పరితనంతో నడిపితే వస్తువులు ఉత్పత్తి చేస్తుందో చెప్పారు. ఆయన ఆ పని ఏడేళ్లుగా ఎంత నైపుణ్యంతో చేస్తున్నాడో చెప్పారు. అయినా, ఇవాళ ఆ మెషిన్ మా ఆయన కుడిచేతి వేళ్లనెలా కత్తిరించేసిందో చెప్పారు. అదేమీ ప్రమాదం కాదనీ, చేయవల్సిన చికిత్స చేశారనీ, ఇంకా చేయిస్తారనీ చెప్పారు. మధుసూదన్ కి విశ్రాంతి, బలమైన ఆహారం కావాలనీ, దానికి ఖర్చుపెట్టమనీ కొంత డబ్బు నాచేతిలో పెట్టారు. వాళ్లు మావారు

పనిచేసే ఫ్యాక్టరీలోని యూనియన్ లో పని చేసేవాళ్లట. వాళ్లు వెళ్లకుండా అలాగే ఆ రోజంతా ఉంటే బాగుండుననిపించింది నాకు. కష్టంలో మనం ఒంటరిగా లేననీ, గట్టెక్కించే చేతులు మన చుట్టూ ఉన్నాయనీ తెలవటం ఎంత బాగుం టుందో నాకారోజు అనుభవమయింది.

వాళ్లను పంపించి వీధి తలుపు వేసి వస్తుంటే మళ్లీ నా బాధంతా నా గుండెల్లోకి వచ్చి కూర్చున్నట్లయింది. కానీ, ఏడవలేదు. మళ్లీ ఏడ్చే అవకాశం మధుసూదన్ నాకివ్వలేదు. తన మొండిచెయ్యి చూసు కుని కుళ్లి కుళ్లి ఏడుస్తున్నాడు. నేను ఏక్కడ లేని ధైర్యమూ తెచ్చుకుని, నా కన్నీళ్లు దిగమింగి ఆయన కన్నీళ్లు తుడిచా. తల్లి పసిపాపను అక్కున చేర్చుకున్నట్లు ఆయన్ని అక్కున చేర్చుకుని బుజ్జగించాను. ఎంతో ధైర్యం నూరిపోశాను. వేళ్లు లేకపోవటం వల్ల ఆయన జీవితంలో ఏ మార్పు రాకుండా చేసే పూచీ నాదని చెప్పా. ఆయన ఎంత బేల అయి పోయాడంటే, ఆ వేళ్లు లేకపోతే ఆయన మీద

నాప్రేమ కూడా తగ్గిపోతుందనుకున్నాడు. ‘ఎంత పిచ్చిగా ఆలోచిస్తున్నారో తెలుసా?’ అని మందలించా. ఆయనెలా ఉన్నా నా మనిషనీ, నాప్రేమకు ఇలాంటి పరీక్షలు లెక్క కాదనీ చెప్పా. కానీ, ఆయనకు మరో పెద్ద దిగులు పట్టుకుంది. వేళ్లు లేకుండా ఆ ఉద్యోగం ఎలా? ఆ ఉద్యోగంలోంచి తీసేస్తే ఏంచెయ్యాలి? అసలే ఉద్యోగమైనా ఎవరైనా ఇస్తారా? నేనంత ధైర్యం చెప్పినా, ఆయన దిగులు తగ్గలేదు. నిద్రమాత్రలిచ్చి ఆయన్ను నిద్రపుచ్చా.

మళ్లీ యూనియన్ వాళ్లొచ్చారు. వాళ్ల రాకతో ఇల్లు కాస్త ధైర్యం తెచ్చుకుంది.

ఉద్యోగం గురించి భయపడటానికేమీ లేదన్నారు వాళ్లు. నిన్ను ఉద్యోగంలోంచి పంపేట్లయితే మన యూనియన్ దేనికంట అన్నారు. కాంపె న్సేషన్ విషయం, ఉద్యోగం విషయం - అవన్నీ తమకొదిలేసి ఆరోగ్యం జాగ్రత్తగా చూసుకోమన్నారు. ఆయనకెంత ధైర్యం వచ్చిందో చెప్పలేను. నన్ను పిలిచి యూనియన్ నాయకుడిని పరిచయం చేసి, ఆయన పాదాలకు నమస్కరించమన్నాడు. అప్పుడాయన కాళ్లు వెనక్కు లాక్కుని నేనంత పని చేసినందుకు నొచ్చుకుంటూ కొన్ని మాటలు చెప్పాడు. ఇవాళ మధుసూదన్ ఉద్యోగం నిలబడుతుందంటే కేవలం ఈ యూనియన్, ఈ యూనియన్ నాయకుడి మహత్యం కాదట. ఎప్పుడో నూట పాతిక సంవత్సరాల క్రితం మొదలైన కార్మికుల చైతన్య వికాసం ఫలితమట. కార్మికుల ఐక్యత, పోరాటాలు, ఉద్యమాలు లేనప్పుడు ఇలాంటి నమస్కారాల్ని వాళ్లు చచ్చిపోవసిందే తప్ప ఏ ఫ్యాక్టరీ ఉత్పత్తి కోసం ప్రమాదానికి లోనయ్యాడో ఆ ఫ్యాక్టరీ వాళ్లు ఏమీ పట్టించకునేవాళ్లు కాదట. కార్మికులు కలిసికట్టుగా ఉండి ఎన్నో చట్టాలు తెచ్చుకున్నారు. అందుకే మధుసూదన్ సమస్య తేలికగా పరిష్కారమవుతుందట. ఇంకా కార్మికుల క్షేమంకోసం, యాజమాన్యాలను అదుపులో ఉంచటం కోసమే ఈ యూనియన్ను అని ట్రేడ్ యూనియన్లు గురించి చాలా చెప్పాడు ఆయన. చాలా శ్రద్ధగా విన్నాను. నాకు అర్థమైనంత వరకూ మా ఆయనగానీ, ఆయనలా నమస్కారం ఇరుక్కున్న మరింకొకరెవరైనాగానీ ఒంటరిగా ఉండనవసరంలేదనీ, వాళ్లకు అండగా యూనియన్ ఉందనీ ఆయన చెబుతున్నాడనిపించింది. అది నాకూ, మా ఆయనకూ కొండంత ధైర్యాన్నిచ్చింది. యూనియన్ వాళ్ల పట్టుదలతో ఆయనకు ఆ మెషిన్ దగ్గరే ఉద్యోగం నిలిచింది. ఆయనకు సహాయంగా ఒక అసిస్టెంటుని

వేశారు. కాంపెనీషన్ గా మాత్రం పదివేలు ఇచ్చారు. ఉద్యోగంలో ఏ మార్పు లేదు కనుక అంతకంటే ఎక్కువ ఇచ్చేది లేదన్నారు. యూనియన్ వాళ్లు ఇక దాని మీద వివాదం వద్దు, వాళ్లిచ్చిన దానితో తృప్తి పడదామన్నారు. ఆయనా అంగీకరించారు. నాలుగు నెలల్లో మళ్లీ మా పాత జీవితం మాకు తిరిగొచ్చినట్లయింది. అప్పుడే నేను గర్భవతి నే అనుమానం వచ్చింది. ఆ అనుమానం ఇంకో నెలలో రూఢి అయ్యింది. డాక్టరు దగ్గరకు వెళ్లి చెబితే ఆమె పరీక్ష చేసి, బరువు చూసి టానిక్కులు రాసిచ్చింది. ఆ తర్వాత రెండు నెలలూ ఆయన నన్ను ఎంతో అపురూపంగా చూసుకున్నారు. నాకు కావల్సినవన్నీ కొనిచ్చారు.

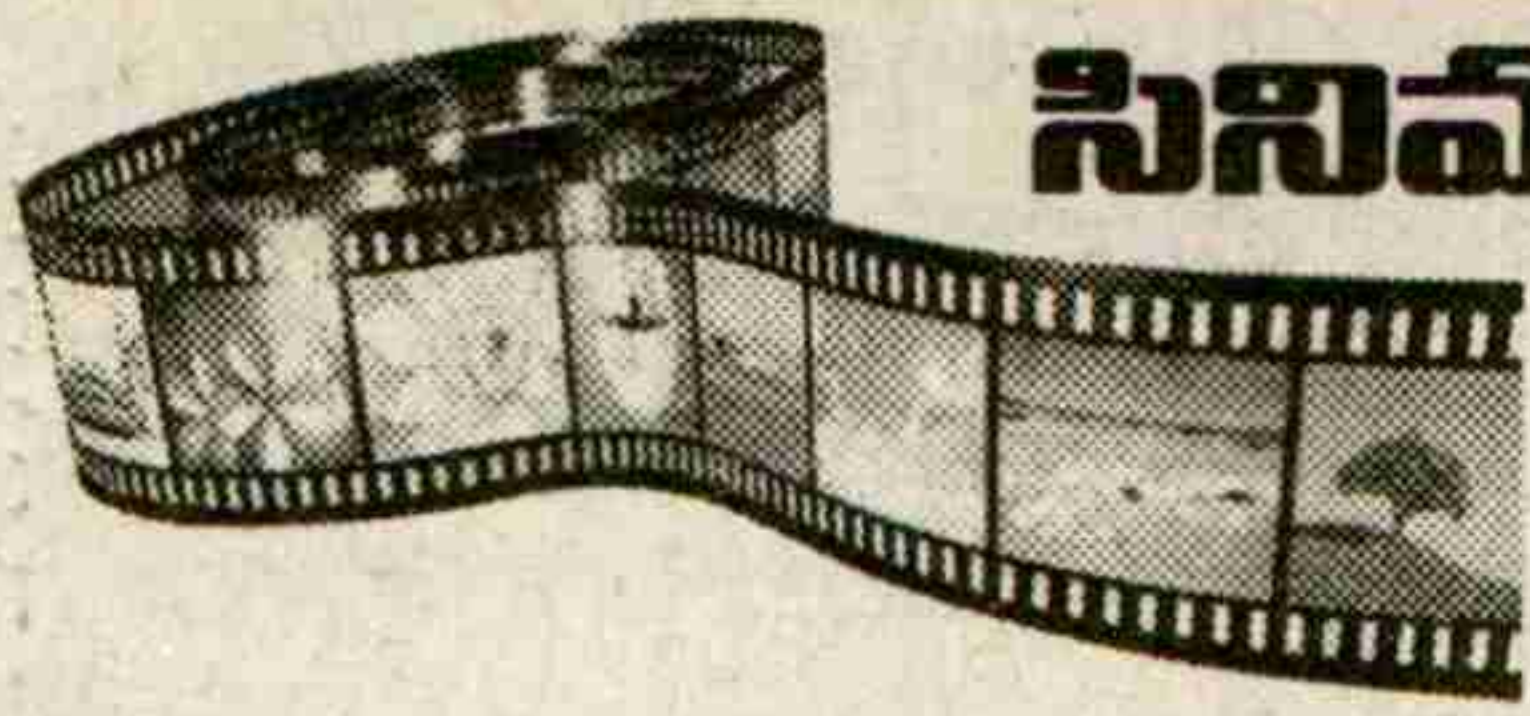
నాకు లెక్క ప్రకారం మూడు నెలలు నిండాయి. హఠాత్తుగా పొత్తి కడుపులో విపరీతమైన నొప్పి వచ్చింది. ఏం చెయ్యాలో తెలియలేదు. ఓర్పుకుందామని చూశా కానీ, బాగా సెగతగుల్తున్నప్పటి అన్నం పొంగులా పైకి బుస్సున తన్నుకోస్తోంది. కడుపంతా కుతకుత ఉడికిపోతోంది. ఇక నా వల్ల కాదనిపించింది. మా పక్కింటా మెను కేకేశానని నాకు లీలగా గుర్తు. ఆమె రావటం. ఆమెతో నేను ఏం చెప్పానో నాకు గుర్తులేదు. స్పృహ తప్పి పడిపోయా. మళ్లీ నేను కళ్లు తెరిచేసరికి ఆస్పత్రిలో ఉన్నా. నా చూట్టూ మా వాళ్లంతా ఉన్నారు. మా అమ్మానాన్నలు వచ్చారంటే నాకేమై ఉంటుందా అని భయం వేసి చూస్తే నా ఒక చేతికి సైలెన్స్, రెండో చేతికి రక్తమూ ఎక్కిస్తున్నారు. పొట్ట పచ్చిపుండులా ఉంది. తర్వాత నాకు కాస్త ఓపిక వచ్చాక అమ్మ నాకు మెల్లిగా చెప్పింది. నా బిడ్డ గర్భసంచిలో పెరగలేదట. గర్భసంచికి ముందుండే ట్యూబుల్లో పెరిగాడట. అదేమిటో, అలా ఎలా జరిగిందో నాకప్పుడేమీ అర్థం కాలేదుగానీ, జరగరానిది జరిగిందని మాత్రం తెలిసింది. ఆ పెరిగే అండం పగిలి నా

పొత్తికడుపు లోవలంతా రక్తమ మడుగైపోయిందట. డాక్టర్లు ఆపరేషను చేసి, లోవలంతా శుభ్రం చేసి మళ్లీ కుట్టడానికి ఆరు గంటల పైగా పట్టిందట. ఆ ఆపరేషన్ వల్ల నాకు మరి పిల్లలు పుట్టే అవకాశం లేదట. “ఎలాగైతేనేం ప్రాణాలతో బతికి బైటపడ్డావు. మరి ముందు జీవితం ఏం కానుందో,” అంది అమ్మ. నాకా మాటలు చాలా చిత్రంగా తోచాయి. అయినా, ఒకసారి నా స్థితి పరామర్శించుకునే ప్రయత్నం చేశా. పెద్ద ప్రళయం తర్వాత కూలిపోయిన కొంపలా ఉన్నానని పించింది. సాయంత్రం మధుసూదన్ ని చూస్తూనే దుఃఖం పట్టలేక పోయా. “ఊ, ఏడ్చి ఏం లాభం? మన రాత అలా ఉంది” అన్నాడాయన నిష్ఠూరంగా. నాకొచ్చిన ఈ ఆపదకు ఆయన తల్లడిల్లుతుంటాడనుకున్నా. నా తల నిమరుతాడనుకున్నా. నా కన్నీళ్లు తుడుస్తాడనుకున్నా. నేనున్నాను, నువ్వెందుకు ఏడుస్తావని నా చెయ్యి పట్టుకుంటాడనుకున్నాను. ఇవేవీ లేకపోగా అతని కళ్లలో నా మీద నిష్ఠూరం గూడు కట్టుకోవటం ఎందుకో నాకర్థం కాలేదు.

నేను ఒంటరిదాన్ని. నాకొచ్చిన ఈ కష్టంలో నాతోపాటు సహానుభూతి చెందటానికి ఎవరూ సిద్ధంగా లేరు. వీళ్లందరికీ ఇక పిల్లల్ని కనలేననే విషయం తప్ప, నాకు జరిగిన ఘటన ముఖ్యమని పించడం లేదు. ఆఖరికి మా అమ్మతో సహా దిగులంతా పుట్టని, పుట్టలేని పిల్లల గురించే. ఇప్పటి నాబాధ, నేను కోలుకోవాల్సిన స్థితి, నేనూ, నాశరీరం పొందుతున్న ఈ అనుభవం-వీటి గురించి ఎవరికీ శ్రద్ధలేదు. ఆసక్తి లేదు.

“ఎంత గండం గడిచిందమ్మా” అని హాస్పిటల్లో ఆయా అంటుంటే, “ఎవర్ని ఉద్ధరించటానికి? మోడల్లే వాడికి పడి ఏడవటానికి కాకపోతే ఎందుకు బతికినట్టు,” అని గొణుక్కుంది మా అత్తయ్య.

(సశేషం)

బస్టాండ్ నుండి లైబ్రరీ వైపు వెళ్తుంటే రోడ్డు పక్కన స్కూల్ పిల్లలు ఎగాదిగా ఒక పోస్టర్ చూస్తున్నారు. అదే “డిగ్రీ కాలేజీ” సినిమా.. అసలు ఈ సినిమా మీద పట్టించుకోవద్దనుకున్నా. “Based On The True Story” ఉండటం వలన ఒక చర్చ కోసం..

ఆఖరుకు తరగతి గదిని శృంగార కేంద్రంగా మార్చగలగటంలో సినిమా సక్సెస్ అయింది. టాలీవుడ్ ఇలా ఎదిగినందుకు సెకండ్ క్లాస్ టికెట్ ప్రేక్షకుడిగా సిగ్గు పడాలా? గర్వపడాలా?

అశ్లీలమైన సినిమా విడుదలైనప్పుడు “సినిమాను సినిమాగా” చూడండి అనే వాదన. అలాంటి సినిమాలు నిషేధించమనే వాదన మరోవైపు సాగుతుంటాయి.

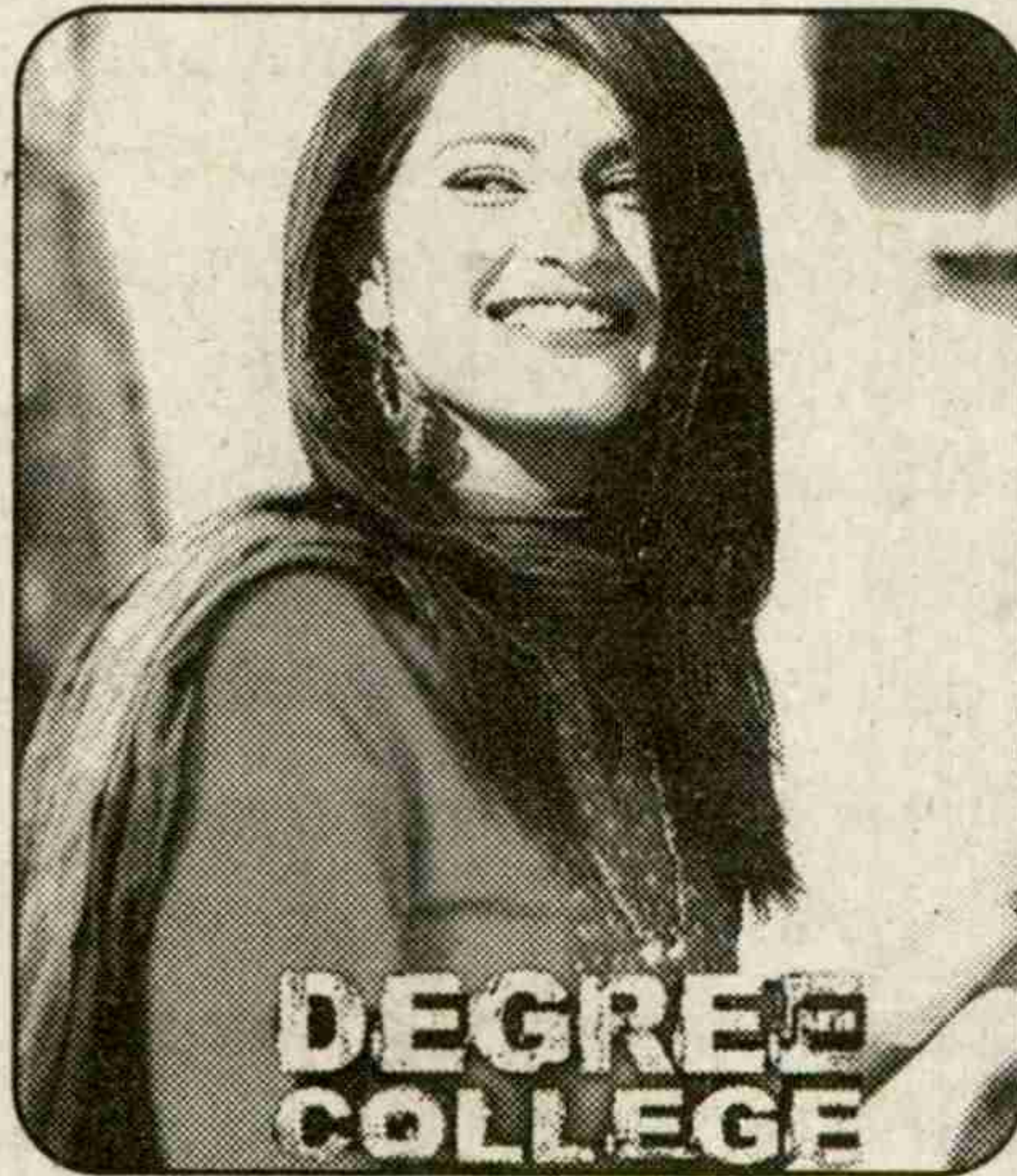
ఈ సినిమా పోస్టర్ చూస్తున్న పిల్లలు ఎలాంటి ఆలోచనలు చేస్తారో ఊహించ గలమా!? దారెంట పోతున్నప్పుడు చిన్న పిల్లలు ఆదేమిటని అడిగితే ఏమైనా జవాబివ్వగలమా!?

సినిమాను సినిమాగా చూడటానికి ఇది మనోభావాలకో, వక్రీకరణలకో సంబంధించిన విషయం కాదు. ఇప్పటికే వివిధ నిర్లక్ష్యాలతో ధ్వంసమవుతున్న తరగతి గది కాస్త .. సాంస్కృతికంగా ధ్వంసం చేస్తుండడాన్ని ఆమోదిద్దామా?

సినిమాల ప్రభావంతో చాల దారుణమైన ఘటనలు చేసుకున్నవనే విషయం, ఆ ప్రభావంతో చెడు సంస్కృతికి అలవాటు పడి సంస్కారం లేని తరంగా ముద్రవేసుకోబడి మన ముందట ఉందనేది దృష్టిలో ఉంచు కోవడం మరచిపోకూడదు.

ప్రముఖ దర్శకుడు శేఖర్ కమ్ముల

సమాజంలోని హింసకు సినిమా ప్రభావం గురించిన ప్రశ్న వేసినప్పుడు సమాధానంగా ఇలా అంటాడు. (సారాంశంలో..)
“నేరస్థులను మీరెందుకు ఇలా చేశారంటే

సినిమాలు చూసి చేశామం టారు. ఆ సినిమాల గురించి డైరెక్టర్లను అడిగితే సమాజంలో జరుగుతున్నవే తీస్తున్నామంటారు”. నిజానికి ఇక్కడ ఎవరు అసలు దోషులుగా భావించాలో ప్రత్యేకంగా చెప్పనవసరం లేదనూకుంటా..

‘డిగ్రీ కాలేజీ’ సినిమా తప్పక చూడండి, కులాంతర వివాహం మీద సినిమాగా కొందరు పేర్కొంటున్నారు. మరి ఇలాంటి సినిమాపై కొందరు ఎందుకు అభ్యంతరం చెబుతున్నారు? అభ్యంతరం చెబుతున్నవారు కులాంతర వివాహాలపై దాడులను సమర్థిస్తున్నారా!? ఇప్పుడు ఈ సినిమాను వ్యతిరేకిస్తున్న వాళ్లే ప్రేమికులపై దారుణాలు చోటుచేసుకుంటున్నప్పుడు ముందు వరసలో ఉంటున్నారనేది మరచిపోకూడదు. మరోవైపు దర్శకుడిని ప్రత్యేకంగా చెప్పుకోవాలి. 1940లో ఒక గ్రామం, కమల తో నా ప్రయాణం, లజ్జ లాంటి సామాజికాంశాల ఇతివృత్తంగా చేసిన

సినిమాలే. అదే కోవలో ఇదికూడా అని భావించలేం. ఏది చూపాలో/ఏది చూపకూడదో విచక్షణ మరచిపోతే ఎలా!? ఇప్పటికే ‘క్లాస్ రూం’ చాల వయొలెంట్ గా ఉంది. క్లాస్ రూం మాత్రమే కాదు. సొసైటీ కూడా.. ఈ సినిమా ఎలాంటి ప్రభావం చూపుతుందో? కులాంతర వివాహాలపై అనేక సినిమాలు వచ్చాయి. సైరత్ లాంటి అద్భుతమైన చిన్న సినిమాలు ఎంత ప్రఖ్యాతి గాంచాయో విస్మరించలేం. సినిమా తీయడం వచ్చిన డైరెక్టర్ ఇలా చేయడం మార్కెట్ కారణం. కథను నరిగ్గా నడిపించడానికి శృంగార కావ్యాలు తీయడం అక్కరలేదు. అది ఎలాగైనా తీయొచ్చు. ఇలాంటి దృశ్యాలతోనే మార్కెట్ సాధ్యం అవుతుందనుకోవడం అజ్ఞానమే. సినిమాను అంతకంటే మంచిగా తీయవచ్చు. అద్భుతంగాను తీయొచ్చు. సినిమా లక్షణాలతో, లక్ష్యాలతో తీయొచ్చు. సెన్సార్ బోర్డు ఇలా బాధ్యతా రహితంగా ప్రవర్తించడం శోచనీయం. ఇప్పటికైనా సెన్సార్ బోర్డు తన విధులేమిటో తెలుసుకుని పనిచేస్తే బాగుంటుంది.

ప్రపంచంలో అతి చిన్న సినిమా పరిశ్రమలు పదేళ్లు ముందుంటే.. తెలుగు సినిమా పరిశ్రమ మాత్రం యాభైయేళ్ల వెనక ఉండి అనేక జాడ్యాలతో కునారిల్లుతోంది. ఇలాంటి సినిమాలు వస్తున్నాయంటే మన ఆమోదం కూడా ఉంటుంది. అందుకు ఇప్పటికైనా సిగ్గుపడగలమా? ఇలాంటి సినిమా విడుదలైనప్పుడు మాత్రమే అశ్లీల వ్యతిరేకత ప్రదర్శించకుండా.. ఈ కాలానికి అనుగుణంగా దీర్ఘకాల ప్రణాళికతో, అర్థవంతమైన చర్చల తో, అందరి భాగస్వామ్యంతో సాగితే ఏదైనా ప్రయోజనం ఉంటుంది.

- అరవింద్

సివిటియు కార్యక్రమాల దృశ్యాలు

ఈఎస్ఐలో జరిగిన ఆవినీతిపై ఈఎస్ఐ వద్ద ధర్మాలు

అరబిందో కార్మికుల సమస్యలపై శ్రీకాకుళంలో ధర్మా

అరబిందో కార్మికుల రాండ్వేబుల్ లో మాట్లాడుతున్న ఎం.వి.గవూర్

మాలిన మెనూకు చార్జీలు పెంచాలని మిడ్డేమీల్ రాష్ట్ర సదస్సులో మాట్లాడుతున్న వి.ఉమామహేశ్వరరావు

పెండింగ్ బకాయిలు తొలగింపులకు వ్యతిరేకంగా ఆర్బిలుమంత్రి బొత్స ఇంటి ముట్టడి

మున్సిపల్ కార్మికుల ధర్మా

నేను విన్నాను.. నేను ఉన్నాను

నవరత్నాలు నా సంకల్పం

శ్రీ వై.ఎస్.జగన్మోహన్ రెడ్డి గారు

గౌ. ఆంధ్రప్రదేశ్ రాష్ట్ర ముఖ్యమంత్రివర్గులు

మద్యపాన నిషేధం

- ❖ మద్యపాన నిషేధము మహిళలకు ఇచ్చే కానుక
- ❖ మద్యం మరియు పారద్రోలుకుండాం, కుటుంబాన్ని రక్షించుకుండాం.
- ❖ ఆరోగ్యాన్ని కాపాడుకుండాం, సుఖసంతోషాలతో జీవిద్దాం.

శ్రీ కె.నారాయణ స్వామి

గౌ. ఉపముఖ్యమంత్రి

ఎక్స్‌జిజీ మరియు వాణిజ్య పన్నుల శాఖామంత్యులు

ఆంధ్రప్రదేశ్

ఇదే జగన్‌గ్నే ఆశయం

“దశలవారి మద్య నిషేధం -
నా ప్రియమైన అక్క చెల్లెళ్ళకు
నేను ఇస్తున్న కానుక”

మద్యపానం ఆరోగ్యానికి హానికరం

జారీ చేసినవారు :

కమీషనర్, ప్రాహజిషన్ మరియు ఎక్స్‌జిజీశాఖ, ఆంధ్రప్రదేశ్.

మేనేజింగ్ డైరెక్టర్, ఆంధ్రప్రదేశ్ రాష్ట్ర బెవరేజీస్ కార్పొరేషన్ లిమిటెడ్.

పుస్తకం పంఖ్య	KRSA101M203
పుస్తకం పేరు	కార్మిక లోకం
తారీఖు	23 February 2025
మొదలు లాట్లు	903
మొదటి లాట్లు	905
మొత్తం పేజీలు	37
నిర్దేశించిన పేజీలు	NO
భాగం పేజీలు	NO
లేద పేజీలు	NO
తయారు చేసినది	(Signature)
పేజీలు విడుదలైనవి	K. Dave
ప్రకాశించినది	THASIN
పరిశీలించినది	
పేజీలు పరిశీలించినది	
బైండింగు చేసినది	
ప్రకాశించినది	
పరిశీలించినది	906